

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
27 DE FEBRER DE L'ANY 2014 - SESSIÓ NÚM. 3/2014 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÀNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

REGIDOR EXCUSAT

SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-set de febrer de l'any dos mil catorze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

El President del Grup municipal de CiU, Sr. Josep Rull i Andreu, s'incorpora a la reunió en el moment que s'indica.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, per part de la Presidència s'excusa l'absència del Regidor del Grup d'ICV-EUiA, Sr. Antoni Salvadó, que no hi és avui present per motius de salut. El Sr. Alcalde li desitja una ràpida recuperació. Tot seguit es procedeix a l'aprovació de l'Acta de la reunió ordinària realitzada el dia 19 de desembre de 2013 (número 13/2013), la qual és aprovada per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 2) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i, en conseqüència, concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 c) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 4, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.4 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 50 per cent de la quota de l'esmentat impost.

CINQUÈ.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 5, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran d'una bonificació del 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SISÈ - Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 3) *Proposant l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a la Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Saharai.*

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Sol·licitar l'adhesió a la Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Saharai (CCASPS) de l'Ajuntament de Terrassa com a membre, acceptant-ne el seu Reglament, que consta en annex, i els drets i obligacions que se'n deriven, així com la quota corresponent.

SEGON.- Facultar l'Il·lm. senyor Alcalde-President, o la persona en qui delegui, per a representar l'ajuntament a les assemblees i ocupar els càrrecs que puguin correspondre.

TERCER.- Procedir al pagament de l'import de 718 € (set-cents divuit euros), corresponent a la quota per al 2014, al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, amb NIF G-17125832, entitat que desenvolupa les funcions de secretaria i comptabilitat de la CCASPS.

Epígraf 4) *Aprovació definitiva del Pressupost General de l'Ajuntament de Terrassa de l'any 2014.*

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença per plantejar la votació separada dels dos acords del dictamen. El primer fa referència a la desestimació de les al·legacions presentades per la CUP, per tractar-se de supòsits que no es poden considerar inclosos dins dels motius establerts pel Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals, que són els que s'esmenten al propi acord. Cap de les al·legacions de la CUP s'ajusta a aquests tres supòsits. El Sr. Vega afegeix que la CUP fa un plantejament polític, legítim i responsable, però que no pot tenir el tractament d'al·legació al Pressupost. En el segon acord es proposa l'aprovació definitiva del Pressupost. Tot i que els Grups de l'oposició van votar en contra de l'aprovació inicial, el Sr. Vega els hi torna a demanar avui el seu vot favorable.

El Sr. Turmo confirma les paraules del Sr. Vega, en el sentit que el vot del Grup del PPC a l'aprovació inicial del Pressupost va ser en contra. En aquest cas, el de l'aprovació definitiva, també serà contrari. Pel que fa a l'aprovació separada dels dos dictàmens, el Sr. Turmo comparteix la reflexió que ha fet el Sr. Vega per desestimar les al·legacions, ja que no reuneixen els requisits previstos per la llei respecte els motius per fer al·legacions al Pressupost. El vot del Grup del PPC respecte al primer acord serà favorable. Pel que fa al segon acord, tot i reiterant l'argumentació que el Grup del PPC ja va fer amb motiu de l'aprovació inicial, el vot serà negatiu.

El Sr. Soler agraeix a la CUP la seva participació mitjançant les seves esmenes, malgrat no pugui compartir la majoria de les mateixes. Encara que no s'ajusti a allò previst legalment sobre els motius per presentar al·legacions a l'aprovació inicial del Pressupost, es tracta d'una forma mitjançant la qual la CUP es posiciona en relació als comptes públics. El Sr. Soler considera que això és bo, ja que permet veure quines són les seves posicions en relació a determinades partides. El Grup de CiU agraeix, per aquest motiu, la seva participació. Aquest Grup s'abstindrà en la votació del primer acord del dictamen. Pel que fa al segon acord, el Grup de CiU

mantindrà el vot contrari que va donar amb motiu de l'aprovació inicial, atès que res ha canviat des d'aleshores ençà.

El Sr. Vega manifesta que no entén l'abstenció del Grup de CiU al primer acord del dictamen, ja que, en definitiva, es tracta d'una qüestió formal, tot i que profunda. Es tracta d'un posicionament polític, per part de la CUP, tan respectable com qualsevol altre. Si s'obris el debat sobre el contingut de les al·legacions, s'estaria pervertint el debat que ja va tenir lloc amb motiu de l'aprovació inicial, i les posicions polítiques que ja es van mantenir-se aleshores.

El Sr. Turmo manifesta que, al contrari del Sr. Vega, sí entén la posició del Grup de CiU i considera que és coherent. El motiu de la desestimació de les al·legacions és que tal i com estan plantejades no estan contemplades dins dels preceptes legals, i tothom sap que el Grup de CiU té problemes amb la legalitat. Per tant, són coherents en la seva abstenció.

El Sr. Soler destaca que el Sr. Turmo aprofita qualsevol moment per dir que a CiU no li agrada el compliment de les normes. El que ha dit el Sr. Soler és que no es pot entrar a debatre aquestes al·legacions precisament perquè no s'ajusten al disposat a les normes. Una altra cosa és que agraiïa la participació de la CUP, perquè malgrat no ajustar-se als supòsits legals, i per això el seu contingut no podia ser objecte de debat, és bo que tothom, les entitats, els ciutadans i les forces polítiques que no estan representades al Ple, puguin expressar la seva opinió. És bo que ho facin. El Sr. Soler també ha dit que no compartia la majoria de les al·legacions presentades. Però això no treu que sigui positiu que es demani, per exemple, un procediment més participatiu, així com altres qüestions, que el Grup de CiU pot compartir o no. Per això el Grup de CiU s'abstindrà en el primer acord, sense entrar en el seu debat, atès que no estan dins els supòsits previstos per presentar al·legacions. En qualsevol cas, sempre és positiu escoltar tothom, malgrat pensi diferent, i malgrat a determinades persones no els li agradi escoltar allò que no encaixa dins un determinat pensament únic.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen el present dictamen, amb el següent resultat

L'acord Primer és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	A FAVOR

L'acord Segon és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU:	(8 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(2 vots)	A FAVOR

L'acord Tercer és aprovat per unanimitat.

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Desestimar l'escrit d'al·legacions presentat amb número de registre d'entrada 134707, de 14 de febrer, pel Sr. José Oriol Vicente Cardona, com a membre de la Candidatura d'Unitat Popular de Terrassa, atès que no es pot incloure dins dels motius establerts per l'article 170.2 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals (RDLEG 2/2004):

- a) Per no haver-se ajustat la seva elaboració i aprovació als tràmits establerts en la llei.
- b) Per ometre el crèdit necessari per al compliment d'obligacions exigibles a l'entitat local, en virtut de precepte legal o de qualsevol altre títol legítim.
- c) Per ser de manifesta insuficiència els ingressos en relació a les despeses pressupostades o be d'aquestes respecte a les necessitats per a les que estigui previst.

SEGON.- Aprovar definitivament el Pressupost General de l'exercici 2014 integrat pels pressupostos de la Corporació, per les Bases d'Execució i per les previsions d'ingressos i despeses "d'Eco-Equip, S.A.M.", "d'Egarvia, S.A.", de "Foment de Terrassa, S.A." de "Societat Municipal de Serveis Funeraris de Terrassa", de la "Societat Municipal de Comunicació de Terrassa, S.A.", de la "Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, S.A.", de "Terrassa Neta, S.A.", de "Vapor Universitari, S.L." i de "Patrimoni Municipal de Terrassa, S.L."

TERCER.- Publicar el Pressupost definitivament aprovat al BOP segons disposa l'article 169.3 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals (RDLEG 2/2004).

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 5) Intervenció de l'Associació Cultural La Gallineta, per tal d'exposar precís i preguntes en relació amb la defensa de la sanitat pública.

Pren la paraula la Sra. Rosa Lozano i Serrano, qui en nom de l'Associació Cultural La Gallineta, pronuncia les següents paraules:

« Des de ja fa uns mesos, la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública de Terrassa està duent a terme una campanya que sota el lema "Si ens retallen la sanitat ens roben la vida" intenta frenar els efectes que pateix la població de la nostra ciutat com a conseqüència de les retallades en la sanitat pública. La campanya s'articula al voltant de dos eixos principals. El primer és denunciar i lluitar contra les conseqüències de les interminables llistes d'espera, motiu pel qual, en molts casos, els pacients pateixen llargs retards en visites mèdiques i intervencions quirúrgiques.

» El segon eix és la denúncia pública dels "presumptes" casos de corrupció que afecten a la sanitat pública de Terrassa. Fins ara, dos són els casos denunciats tant davant del Cat Salut com de la justícia ordinària. En Justiniano Villarán i la Cànida Flores han hagut de pagar 9.000 i 15.000 €, respectivament, per unes intervencions quirúrgiques plegades d'irregularitats i deficiències, tant mèdiques com administratives. El tema s'agreuja quan resulta que els dos casos comparteixen protagonista: el Dr. Maestro de León, que s'aprofita, com tants d'altres, de la fallera privatitzadora dels diferents governs. Recentment, i gràcies a la pressió de la Plataforma i d'altres organitzacions, la Mútua ha estat sancionada amb 6.000 € de multa per les irregularitats del primer cas. Com a Plataforma ja hem expressat la nostra posició davant aquesta multa en un comunicat de premsa publicat fa poc. De totes maneres, no està demés repetir que aquí no s'ha fet justícia i que la lluita per fer-ne encara continua.

» Com a treballadores i usuaris hem assumit que, ja que la problemàtica no és individual, la resposta tampoc pot ser-ho. I per això, cada dia som més els que defensem la sanitat pública col·lectivament, amb xerrades i mobilitzacions, venint aquí al Ple, però sempre amb els peus al carrer. No es tracta sols de denunciar víctimes sinó també d'assenyalar culpables i, com a part implicada, volem que l'Ajuntament assumeixi la responsabilitat que li correspon davant de tota aquesta situació.

Davant de tot el que hem exposat, PREGUNTEM:

1. L'Ajuntament de Terrassa i l'equip de govern són conscients del greu deteriorament de la Sanitat Pública d'aquest país i les greus repercussions que això té per a la ciutadania en general?
2. Quines mesures s'estan pensant per intentar donar una resposta a la situació d'autèntica Alerta Sanitària que viu la ciutat?

Davant de tot això, PREGUEM:

1. Que es publiquin les llistes d'espera en aquells 14 supòsits que permet la llei i que es difonguin a tots i totes les terrassenques. Que ens expliquin també per què les llistes quirúrgiques a Terrassa han augmentat un 37,11% per sobre de la mitjana de Catalunya. També volem saber per què mentre a Catalunya les llistes d'espera per a un diagnòstic baixen un 8,27%, a la nostra ciutat augmenten un 91,36%. Les dades són totes elles extretes de la pàgina WEB del CATSALUT.
2. Que s'expliquin públicament quins són els serveis d'urgències en medicina, cirurgia, pediatria, ginecologia, neurocirurgia, cirurgia toràcica i les diverses especialitats de les que es disposa en la ciutat, hospitals i CAP's i de quantes ambulàncies es disposa per fer front a l'actual situació d'alerta sanitària.
3. Que l'Ajuntament es comprometi públicament a defensar la Sanitat Pública de les agressions que pateix i que es posicioni clarament davant els casos d'en Villarán i la Càndida. Casos com aquests no es poden deixar impunes i cal prendre-hi mesures. Entre d'altres silenciar-ho no ajuda a combatre la sensació generalitzada de que ens estan espoliant el sistema sanitari i que l'Ajuntament no sap ben bé què s'hi fa a la Mútua.
4. Finalment, i davant de tot el que hem exposat aquí, volem que l'Ajuntament de Terrassa declari persona Non Grata al doctor Juan Luis Maestro de León.»

Pren la paraula tot seguit la Sra. Soler, qui comença donant la benvinguda a totes aquelles persones que són avui presents al Ple, defensant la sanitat pública, objectiu compartit per l'equip de govern municipal. La Sra. Soler afegeix que l'Ajuntament de Terrassa no ha restat mai aliè als serveis que es presten a la ciutat que són de competència d'altres administracions. Al contrari, des d'una ferma voluntat de cooperació i de servei, ha instat sovint als responsables d'altres administracions per demanar el major grau de diligència en la prestació de llurs serveis a la nostra ciutat. L'àmbit de la salut no n'és pas una excepció. L'Ajuntament de Terrassa fa una defensa ferma del model de sanitat pública així com del grau d'excel·lència que s'ha assolit i que cal recordar es va començar a gestar als anys 80 amb l'aprovació de la llei general de la sanitat que, per primera vegada, universalitzava aquest dret a tota la ciutadania. Cal recordar que fou el ministre Ernest Lluch el seu principal impulsor. Ara, però, hi ha preocupació per les retallades que s'estan aplicant a la sanitat pública des del govern central i des del govern de la Generalitat. Unes retallades que estan afectant de forma directa al model sanitari, desmantellant un dels pilars fonamentals de

l'estat del benestar a la nostra ciutat. En els darrers temps s'està tenint coneixement, per part de la Plataforma en defensa de la sanitat, per part d'entitats socials així com per algunes notícies aparegudes en els mitjans de comunicació, de diversos fets que preocupen. Un exemple són les denúncies fetes per pacients en relació a les derivacions cap a la sanitat privada per part d'un facultatiu del Servei Català de la Salut de la Mútua de Terrassa, el col·lapse del servei d'urgències de l'hospital universitari, l'increment de les llistes d'espera, etc. Fets que fan que l'equip de govern, amb el seu Alcalde al capdavant, demani properament una reunió amb caràcter urgent amb el Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya amb l'objectiu d'esclarir el següent:

- Quina és la situació de les llistes d'espera en els 14 supòsits que permet la llei. Si és cert que han augmentat els terminis d'espera als hospitals de la nostra ciutat i els centres d'atenció primària i els especialistes, què en pensa fer la Conselleria per redreçar la situació.
- Que la Conselleria, a través de Cat-Salut, informi dels dispositius previstos de cara als períodes de vacances (Estiu, Nadal, Setmana Santa, etc.) tant pel que fa als hospitals de la ciutat com als CAP's.
- Que s'informi de com s'han implementat els recursos procedents del PIUC (Pla Integral d'Urgències de Catalunya), en termes d'obertura de llits i recursos humans, als diferents serveis d'urgència hospitalària i Centres d'Atenció Primària, coincidint amb els pics d'incidència de grip i epidèmies virals estacionals.
- Quins són els serveis d'urgència en les diferents especialitats de les que es disposa a la ciutat, així com del servei d'ambulàncies de què es disposa per fer front a la situació d'alerta sanitària.
- I, finalment, demanar la implementació efectiva d'un model de participació territorial en el sector sanitari, que permeti un seguiment acurat de tots els aspectes que afecten al món de la salut a la nostra ciutat.

Per tots aquest motius, la Sra. Soler fa palesa la intenció de demanar una reunió amb la Conselleria de Salut, amb la necessitat que aquesta se celebri el més aviat possible. Més enllà de la preocupació que genera aquestes qüestions, la Sra. Soler vol evidenciar l'aposta històrica de l'Ajuntament de Terrassa per la millora de la salut de la seva població, estant pionera en la provisió de serveis de salut en àmbits tan sensibles com és la salut mental o la salut sexual, quan aquests serveis encara no s'oferien per part del Sistema de Salut, i implementant diferents programes comunitaris de Promoció de la Salut. Amb el convenciment que la salut no és només l'absència de malaltia, sinó un estat complet de benestar físic, mental i social, i dins el marc competencial que li és propi, des del servei de Salut i Comunitat s'han impulsat diversos programes dirigits a la millora dels estils de vida de la població, com el programa comunitari THAO de salut infantil, el de prevenció de la SIDA o el projecte "Terrassa Ciutat Cardioprotegida", entre d'altres, exercint alhora l'impuls de plans estratègics com ara el Pla Local de Drogues de la ciutat. Uns plans de llarga trajectòria i àmplia acceptació que avui es veuen perillar degut a la reforma de l'administració local que està impulsant el govern del Partit Popular. És per això que el govern municipal reitera el seu rebuig a LRSAL, perquè resta competències a l'Ajuntament i redueix la seva capacitat per endegar programes i projectes en l'àmbit de la defensa de la sanitat pública i els projectes comunitaris.

Quan manquen cinc minuts per a dos quarts de vuit de la tarda, s'incorpora a la reunió el Regidor del Grup municipal de CiU, Sr. Josep Rull i Andreu.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 6) *Presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, per a l'aprovació de la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local i contra la "Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local".*

Per part de la Presidència s'anuncia que la present Proposta de Resolució serà debatuda conjuntament a la que es correspon amb l'epígraf número 9 de l'Ordre del dia, presentada pel Grup municipal del PPC, en defensa i suport a la "Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local".

El contingut de la Proposta de Resolució presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Antecedents.

» Al mes de maig d'enguany es compliran trenta cinc anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Al llarg d'aquests anys s'ha passat d'una situació en la qual van d'haver de planificar les ciutats per a fer front a un urbanisme desarrollista, especulatiu, afavoridor d'interessos individuals, i resoldre el dèficit d'infraestructures i d'equipaments bàsics, per afrontar noves realitats més complexes com el medi ambient, els canvis demogràfics i socioculturals de la nostra societat, fruits dels fenòmens migratoris, dels nous models familiars, de la dependència, de l'envelliment de la població, de la mediació social, entre altres. Tot això ja que els municipis són vius i cal donar resposta a les demandes i necessitats que plantegen els nostres ciutadans i ciutadanes.

» Els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals de finals del S.XX i en aquesta primera dècada del S.XXI, des de l'autonomia local, són el principal dic de contenció contra la crisi, i el principal espai de resistència, de dignitat, de defensa dels drets de la ciutadania i els principals espais per generar alternatives socials i econòmiques per pal·liar els efectes de la crisi.

» Malgrat aquests esforços els ajuntaments mai han tingut un finançament just i adequat. Durant aquests quasi bé trenta cinc anys les hisendes locals han estat l'assignatura pendent en la mesura que l'aportació financera de l'Estat a les administracions locals no s'ha adequat als serveis que presten.

» El context actual de crisi econòmica està sent demolidor per als nostres municipis. Davant d'això els ajuntaments han hagut d'incrementar la despesa per donar resposta a aquesta emergència social.

» Ara, en l'actual context de crisi, quan és més necessari que mai tenir una administració més propera, i tenir més recursos per fer front a aquesta realitat social, el govern de l'estat espanyol ha aprovat una "Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local" (LRSAL) que suposa, de facto, una retallada competencial sense precedents que suposarà un important retrocés, atès que afectarà de ple als serveis que donen els ajuntaments.

» Trenta cinc anys esperant un nou marc competencial i un finançament adequat per garantir serveis locals bàsics, perquè ara amb aquesta llei el municipalisme torni a un model de fa quaranta anys enrere amb un marc competencial raquític, i que allunya la capacitat de decisió sobre les polítiques de proximitat, i també allunya les decisions i el control de la ciutadania acabant amb el valor de proximitat que permet la prevenció, la detecció i l'actuació per garantir uns mínims de cohesió i convivència en el conjunt de pobles i ciutats de Catalunya.

» Aquesta Llei aprofita la situació de crisi econòmica per modificar l'estructura de l'estat espanyol i recentralitzar amb l'excusa de la sostenibilitat econòmico-financera. Una llei que vol privatitzar els serveis, principalment dels tres grans serveis públics locals que encara es demostren econòmicament rendibles: l'abastament d'aigües, el tractament de residus i l'enllumenat públic.

» LRSAL vulnera l'Estatut de Catalunya en matèria d'organització territorial i de règim local, i converteix als ajuntaments en un apèndix de l'estat, i en una instància merament administrativa i sota control en el seu funcionament, vulnerant així l'actual marc basat en el principi d'autonomia local i principi de subsidiarietat, reconegut a la Carta Europea d'Autonomia Local com a criteri de proximitat en l'atribució de competències i d'eficàcia en la redistribució.

» Davant d'aquesta situació les entitats municipalistes i els sindicats han iniciat una campanya d'informació a la ciutadania dels efectes de l'aplicació de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, així com la defensa del món local perquè els ajuntaments som l'administració que estem millor preparats per oferir serveis de proximitat.

» Volem seguir reivindicant el nostre paper per seguir tenint el protagonisme en la defensa, garantia i l'enfortiment dels drets socials i la millora del benestar de la ciutadania. En canvi aquesta llei afecta a la quotidianitat i a les necessitats bàsiques de la gent, i redueix la capacitat de resposta dels governs locals.

» **Fonaments de dret.**

» La Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013.

» El conflicte en defensa de l'autonomia local, d'acord amb l'art. 75 bis LOTC, es pot plantejar quan les normes de l'Estat amb rang de llei lesionin l'autonomia local constitucionalment garantida.

» D'acord amb l'art. 75 ter 2 i 3 LOTC, per iniciar la tramitació del conflicte en defensa de l'autonomia local és necessari l'acord del Ple de les Corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del número legal de membres d'aquesta. De manera prèvia a la formalització del conflicte, s'ha de sol·licitar dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat.

En conseqüència, es proposa al Ple de la Corporació que adopti els següents

ACORDS:

PRIMER.- Iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i demès disposicions afectades de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local (BOE núm. 312 de 30 de desembre de 2013) d'acord amb el text que s'adjunta, segons el que s'estableix en els arts. 75 bis i següents de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional.

SEGON.- A tal efecte, sol·licitar Dictàmen del Consejo de Estado, conforme a l'establert en l'art. 75 ter 3 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, per conducte del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a petició de l'entitat local de major població (art. 48 Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Régimen Local), així com atorgar a aquesta entitat la delegació necessària.

TERCER.- Facultar i encomanar a l'Alcalde per a la realització de tots els tràmits necessaris per portar a terme els acords primer i segon i expressament per a l'atorgament d'escriptura de poder tan ampli i suficient com en dret es requereixi a favor de la Procuradora Dña. Virginia Aragón Segura, col. Núm. 1040 de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Madrid per tal que, en nom i representació de l'Ajuntament de Terrassa, de forma solidària i indistinta interposi conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013 (BOE núm. 312 de 30 de desembre de 2013), de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local, seguint-lo per tots els seus tràmits i instàncies fins a obtenir sentència ferma i la seva execució.»

El contingut de la Proposta de Resolució presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« El proppassat 19 de desembre de 2013 es va aprovar per les Corts Generals la Ley 27/2013, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local, que després de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat del dia 30 va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013.

» Amb aquest text legal es pretén assumir el repte de promoure un nou model d'Administració Local en el que es garanteixi la prestació de serveis públics de qualitat als ciutadans amb paràmetres d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Marc de referència derivat de l'article 135 de la Constitució Espanyola, que ha d'inspirar la forma d'actuar de totes les Administracions Públiques i, entre elles, la de les Corporacions Locals.

» Per a això, la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local duu a terme diferents modificacions del règim local que persegueixen els següents objectius:

- Clarificar les competències municipals per evitar duplicitats amb les d'altres Administracions Públiques, de manera que s'evitin els problemes de superposicions competencials entre Administracions Públiques existents fins ara.
- Racionalitzar l'estructura organitzativa de l'Administració Local de conformitat amb els principis d'eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera, enfortint el paper de les Diputacions provincials, a fi de generar un model de cooperació interterritorial que valori i actualitzi el paper del municipalisme, al mateix temps que garanteixi una prestació adequada de serveis i el finançament dels mateixos.

- Garantir un control financer i pressupostari adequat amb les exigències de bon govern pròpies d'una democràcia desenvolupada.
- Afavorir la iniciativa econòmica com a element d'impuls per la recuperació de l'activitat econòmica del país i observant els necessaris requisits de transparència i informació pública al ciutadà en línia amb els postulats derivats del Dret de la Unió Europea.

El desenvolupament de les potencialitats que ofereix el nou marc legal constitueix la responsabilitat dels governs i administracions locals. Com a poders públics, les Corporacions Locals som les protagonistes i impulsores d'aquest canvi en el que, partint del nivell assolit en la prestació de la cartera de serveis i en el nostre paper de dinamitzadors de la vida econòmica i social, el repte és poder realitzar aquestes actuacions amb una òptima gestió dels recursos públics, circumstància que ens permetrà seguir avançant en les nostres tasques.

Es fa necessari doncs, atesos els importants i positius canvis que comportarà l'aplicació d'aquest nou marc legal així com les possibles dificultats inicials en el seu desenvolupament, la creació en positiu d'una veritable comissió de seguiment per l'estudi i anàlisi de la implementació de les mesures contemplades a la *Ley 27/2013 de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local*.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Compartint, des d'una visió i compromís municipalista, la defensa i suport a la *Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local*, en la mesura que es comparteixen plenament els objectius de la mateixa, crear una comissió municipal de seguiment tècnico-polític per l'estudi i anàlisi de la implementació de les mesures contemplades en la Llei 27/2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, amb la finalitat de transformar-nos en el nou model d'Administració que dissenya.

SEGON: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar tota la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Vega, qui confirma que es debatran conjuntament les dues propostes de resolució, la presentada pels Grups del PSC, CiU i ICV-EUiA, d'una banda, i la presentada pel Grup del PPC, d'una altra. Ambdues van en direccions contràries. En concret pel que fa a la presentada pels tres Grups municipals, la intenció és aturar l'aplicació d'aquesta llei, per la via del recurs d'inconstitucionalitat. El Sr. Vega afegeix que aquest no és un procés fàcil. Ans al contrari, requerirà una suma de voluntats i esforços sense precedents a l'etapa democràtica. Aquesta serà la primera vegada que tots els partits polítics de l'oposició parlamentària, i més de 3.500 ajuntaments de tota Espanya, que representen més de quinze milions de ciutadans, ho facin conjuntament. Per poder presentar aquest recurs caldrà la majoria absoluta amb un mínim de 1.200 ajuntaments, que han de representar més de 7,5 milions de ciutadans. Després caldrà l'informe previ del Consejo de Estado. Per últim, s'interposarà el conflicte de competències davant del Tribunal Constitucional. Tot aquest procés, tan complex i novedós, respon als antecedents que s'exposen a la introducció de la Proposta de Resolució. Al mes de maig d'enguany es compliran trenta cinc anys de l'inici de l'etapa democràtica al país. Aquests trenta-cinc anys d'ajuntaments democràtics han servit per a molt. Des d'un principi, en què es va haver d'afrontar una mancança d'infraestructures i

d'equipaments, amb un individualisme social i una especulació en els serveis socials, fins al moment actual, en què els ajuntaments han d'afrontar també els reptes del present, que són molt difícils, amb una profunda crisi econòmica, la necessitat de preservar el medi ambient, de fer front als canvis familiars, a l'envelliment de la població, i un llarg etcètera, els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals, socials i econòmics que s'han produït, i són avui dia el principal espai per generar alternatives socials i econòmiques per pal·liar els aspectes més negatius de la crisi. Malgrat aquests esforços, els ajuntaments mai han tingut un finançament just i adequat, com moltes vegades s'ha posat de manifest, per unanimitat, en aquesta mateixa sala de Plens. La LRSAL, en lloc de solucionar problemes, és un atac al municipalisme. És un canvi de model, que no entén el que està passant als municipis, en un moment en què la ciutadania reclama més que mai que els seus representants més propers donin resposta al seus problemes. Davant d'això, enlloc d'apropar i posar recursos allí on passen les coses i on la gent és protagonista, la LRSAL allunya i dificulta les solucions. Aquesta llei deixa pràcticament sense competències molts ajuntaments, allunya les decisions i el control dels serveis dels ciutadans, i va contra el principi de subsidiarietat i de proximitat, que són claus per a l'eficiència, la qualitat dels serveis públics i també per la cohesió social i la convivència. Aquesta llei, sota el pretext de la situació de crisi econòmica aprofita per modificar l'estructura de l'Estat espanyol i recentralitzar-la, amb l'excusa de la sostenibilitat econòmica i financera. Una llei, en definitiva, que vol privatitzar la gestió de serveis, principalment dels serveis públics locals que encara es demostren econòmicament rendibles. Una llei que retalla competències als ajuntaments, i que retallarà també serveis als ciutadans. Una llei, també, que envaeix les competències de l'Estatut de Catalunya, i que sembla voler convertir els ajuntaments en oficines gestores, i que ha posat d'acord a partit polític, sindicats, i a entitats de tot tipus, per iniciar un recurs complex. El Sr. Vega demana al Grup del PPC que s'hi sumi també a la defensa del municipalisme que significa aturar aquesta llei.

El Sr. Turmo comença dient que comparteix inicialment el debat conjunt de les dues propostes, per agilitat i per pragmatisme, així com per facilitar el debat i optimitzar el temps. No obstant, les dues propostes de resolució no tracten sobre el mateix, com ha donat a entendre el Sr. Vega. La proposta de l'equip de govern i del Grup de CiU, planteja iniciar la tramitació per a la formalització d'un conflicte davant el Tribunal Constitucional, en defensa de l'autonomia local i contra la Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local. Es tracta, per tant, d'una proposta fonamentalment jurídica i tècnica, de valoració i interpretació de diferents continguts de la llei, i que resumidament vindria a dir que està vulnerant l'autonomia local. El Sr. Turmo manifesta que aquesta vulneració és inexistente. El que hi ha al darrera d'aquesta actuació, que impulsen coordinadament l'esquerra municipal i els independentistes, és estratègia política i estratègia de partits, d'oposició frontal contra les mesures i reformes del govern del Partit Popular, sense, i això és el pitjor de tot, oferir-ne alternatives. La proposta del Grup del PPC, a diferència, planteja, davant la reforma de l'administració local que impulsa la llei, davant un nou marc legal d'importants i positius canvis per a l'administració local, un apassionant nou repte pel municipalisme, la creació d'una comissió municipal de seguiment tècnic-polític per a l'estudi i anàlisi de la implementació de les mesures contemplades a la llei, per aplicar-les a l'Ajuntament de Terrassa, i amb l'objectiu que l'Ajuntament assumeixi el nou model d'administració que es dissenya a la llei. I ho fa des d'un compromís municipalista, de defensa i suport, com a municipalistes, al contingut de la llei. Aquesta comissió, i aquí el Sr. Turmo s'avança per si es produeix alguna intervenció *a posteriori* en aquest sentit, ni existeix ni està creada a l'Ajuntament de Terrassa, en els termes en què es formula a la Proposta de Resolució del Grup del PPC. Per tant, són propostes molt diferenciades, però referides, i aquest seria l'únic punt en comú, a la LRSAL. El Sr. Turmo considera que el debat que avui es produeix en aquest Ple, és entre la posició municipalista del Partit Popular, i en aquest cas del Grup municipal del PPC, i les posicions antimunicipalistes de l'esquerra municipal i dels independentistes, que es tradueixen en la

Proposta de Resolució que com a tripartit *de facto* han presentat i a la qual el Grup del PPC, indubtablement, votarà, per responsabilitat i per municipalisme, en contra. Per intentar ser esquemàtic i clarificador en aquest debat, el Sr. Turmo pensa que és important detallar quins són els objectius i finalitats de la reforma de l'administració local impulsada pel govern del Partit Popular. El que es pretén, amb caràcter general, és clarificar competències: una sola administració, una competència; eliminar duplicitats, i per tant despeses innecessàries; que no es gastin més del que s'ingressa; que es pagui en poc temps als proveïdors de serveis; i que els ajuntaments tinguin garantit el finançament dels serveis que presten. En definitiva, optimitzar recursos, garantir l'equilibri econòmic de les administracions locals i garantir la prestació adequada dels serveis per part dels ajuntaments. És un tema de gestió i, evidentment, de números. Els números de les administracions resulten dels impostos i tributs que paguen tots els ciutadans. S'ha de garantir que els números de les administracions estiguin ben gestionats. S'ha de garantir el principi d'estabilitat pressupostària. Això és fonamental. No pot ser que es gastin més del que s'ingressa, que hi hagi serveis deficitaris, que es prestin inadecuadament serveis per manca de recursos, que no es cobreixin adequadament determinats serveis. I això passa a Terrassa, que té, en canvi, un entramat societari municipal amb un cost de milions i milions d'euros per a la ciutat. El que no pot ser és que la Generalitat de Catalunya tingui un deute amb l'Ajuntament de Terrassa de 21 milions d'euros, aproximadament, i que es negui a pagar, amb totes les afectacions que aquest deute té a nivell pressupostari i en la prestació de serveis. El que no pot ser és que davant aquesta situació no es faci res. Aquesta seria la posició del PSOE, i del PSC a Terrassa. El Sr. Turmo afegeix que la millor garantia per a la continuïtat d'un servei públic municipal és fixar mecanismes per garantir la seva prestació, i mecanismes per garantir la sostenibilitat econòmica del mateix. Aquests mecanismes són els que fixa la LRSAL, que potencia i impulsa l'administració local com la més propera al ciutadà. És una llei que clarifica i simplifica les competències municipals, per evitar duplicitats, per optimitzar recursos, per estalviar costos i garantir el seu finançament. És una llei que fixa els mecanismes per garantir un control financer i pressupostari més rigorós. Aposta per la transparència. El ciutadà sabrà el cost efectiu dels serveis que es presten, informació que farà possible valorar com es gestiona. Evidentment, qui no ho fa bé s'ha de preocupar davant aquesta mesura. És una llei que pretén garantir la prestació, des de l'administració local, d'uns serveis públics de qualitat i sostenibles econòmicament. És una llei que suposa, en definitiva, una important i positiva reforma de l'administració local, un gran avenç per al municipalisme, i un gran repte. Un gran repte que requereix, i aquest és el motiu de la proposta del Grup del PPC, la creació d'una comissió de seguiment per a la implementació de la llei en l'àmbit de l'Ajuntament de Terrassa, i per adaptar tota la reforma que comporta a nivell de la nostra ciutat. El Sr. Turmo conclou dient que la Proposta de Resolució del Grup del PPC respon a una formulació positiva respecte al contingut de llei, i demana a la resta de Grups municipals que s'hi sumin a la mateixa, tot retirant la seva.

El Sr. Pérez comença la seva intervenció posant de manifest que al Sr. Turmo, com a persona municipalista que s'estima la seva ciutat, li ha degut costar molt construir el seu discurs, i que ha tingut d'actuar, amb la seva Proposta de Resolució, com a garant, com a comissari polític, del que està plantejant el govern del Partit Popular mitjançant la LRSAL. El Sr. Pérez afegeix que aquest no és un tema de gestió ni de números, sinó que és un tema de profunditat política. El Sr. Turmo, o el Partit Popular, no és ningú per acusar a les *esquerres* o als *independentistes*, de ser antimunicipalistes. El que està en perill són els serveis municipals, de Terrassa i del conjunt de l'Estat. El Sr. Pérez mostra un díptic que editen i subscriuen l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya, entitats municipalistes que agrupen el conjunt de municipis de Catalunya, així com els sindicats majoritaris, que també veuen un perill de privatització i de pèrdua de llocs de treball. El Sr. Pérez es mostra convençut de que molts alcaldes del Partit Popular també pensen el mateix, i fins l'últim moment, en el debat al Senat, van intentar introduir modificacions per endarrerir el calendari d'aplicació de la llei, passades les eleccions municipals de

2015. Per tant, el Sr. Pérez demana al Sr. Turmo que no plantegi un debat legal, jurídic o tècnic. Avui hi ha dues propostes de resolució a debat, amb dos plantejaments diferents. Una diu que aquesta no és la llei que necessiten els municipis. L'altra és la que defensa el Sr. Turmo, convertint-se en garant, en comissari polític per a l'aplicació de la llei. El Sr. Pérez, per altra banda, dóna la benvinguda al Sr. Turmo als debats sobre qüestions supramunicipals, acusació que el Grup del PPC formula constantment a la resta de Grups municipals. El propi Grup del PPC ha fet el següent plantejament: que es compleixi la llei, i a més que es creï una comissió per garantir la seva aplicació. El Sr. Pérez reitera que aquest és un debat polític, perquè aquesta és una reforma amb un rerefons ideològic molt important. Una reforma estructural en resposta a una situació conjuntural. S'aprofita la dramàtica conjuntura econòmica per modificar l'estructura de l'Estat i recentralitzar i convertir les administracions locals, el món local, en apèndixs purament administratius. Aquest és un capítol més del llibre de reformes que el Partit Popular, durant els dos anys i mig de govern, està produint. L'última ha estat la llei de l'avortament, a més de la reforma laboral, etc. A més, dóna compliment al que la *troika* ha plantejat, en el sentit que Espanya ha de complir les condicions que va suposar el rescat bancari, tot aconseguint un estalvi. El govern del Partit Popular situa la mossegada més forta d'aquest estalvi en el món local. Des d'aquesta perspectiva, també, és una reforma que vol privatitzar els serveis públics, que té aquest objectiu clar. El Sr. Turmo ha parlat de l'excusa de la clarificació competencial i de la pretesa racionalització de l'estructura organitzativa. Això, manifesta el Sr. Pérez, és una fal·làcia, un engany. Es mutilen competències municipals sota la justificació de la duplicitat. Resulta que continuaran els mateixos municipis, però amb menys competències, amb menys autogovern, i es mantindran les mateixes Diputacions, amb més competències. El Sr. Pérez recorda que les Diputacions són institucions sense control democràtic directe, perquè els seus membres no són elegits directament sinó a partir dels Regidors i Regidores. Per tant, la privatització és una de les conseqüències, o més aviat un dels objectius, de la reforma aprovada a finals de l'any passat. Un tercer aspecte és que la LRSAL vulnera l'Estatut de Catalunya, i per tant és un pas més cap a un Estat unitari, indissoluble, homogeni, en el qual els ajuntaments reforcin un Estat més centralista i es converteixin en una mera instància administrativa. A més, la llei vulnera les pròpies competències de la Generalitat de Catalunya. El Sr. Turmo ha dit que allò que es pretén és un estalvi econòmic, gastar en funció del que s'ingressa. En conseqüència, assenyala el Sr. Pérez, és una reforma que desacredita el món local, perquè dóna per suposat que hi ha un malbaratament de recursos per part dels municipis, sota el criteri de defensar l'equilibri pressupostari, amb aquella modificació de l'article 135 de la Constitució que, amb nocturnitat, el PSOE, el PP i alguna altra formació política, van aprovar. El Sr. Pérez recorda que el deute públic de les administracions locals és només del 4,5%, un 40% del qual correspon a l'Ajuntament de Madrid, governat pel Partit Popular. Un altre percentatge elevadíssim correspon a l'Ajuntament de València, governat també pel Partit Popular. Només amb el deute de l'Ajuntament de Madrid es cobriren les demandes que la *troika* ha fet al Ministre Montoro per ajustar el dèficit pressupostari. Per tant, el Sr. Pérez demana al Partit Popular que no faci avui desqualificacions ni vulgui desacreditar el món local, tot dient que es gasta més del que es té. El deute de l'administració de l'Estat o de les Comunitats Autònomes és molt superior al de les administracions locals. Per tant, lluny del que deia el Sr. Turmo sobre el reforç del municipalisme, la llei el posa en dubte, qüestiona la seva eficàcia i debilita l'autonomia local. El Sr. Vega ja ha fet un comentari històric sobre el paper que durant els darrers 35 anys han fet les administracions locals i el propi Ajuntament de Terrassa. El Sr. Pérez afegeix un altre element clau. El Grup del PPC és el gran defensor de què els serveis socials més importants són les mesures per a la creació de d'ocupació. La LRSAL, en canvi, suposarà una destrucció d'ocupació, de molts treballadors, que amb molts esforços i des de fa molt de temps estan treballant a l'administració local, i que en la línia de privatització és posarà en qüestió els seus llocs de treball. Amb aquesta llei s'han acabat els ajuntaments que incideixen en l'estructura de la ciutat, en la possibilitat d'implementar polítiques redistributives. Això fa mal al Partit Popular. Per això, i aprofitant la conjuntura, aprova una llei que toca l'estructura de l'Estat i el

paper que estan jugant els municipis. La musculació democràtica de la societat, afegeix el Sr. Pérez, com va passar durant els anys 80, ha de venir del treball que es desenvolupi a partir de les polítiques locals, i això el Partit Popular ho està dinamitant, com moltes altres coses. El Partit Popular s'ho està carregant tot.

Pren la paraula a continuació el Sr. Rull, qui comença assenyalant que comparteix molts dels arguments que ha plantejat el Sr. Vega, així com els que ha formulat el Sr. Pérez. El Grup de CiU manifesta la seva sorpresa perquè pensava que, si més no, el Grup del PPC s'abstindria, davant d'aquest legítim instrument de defensa jurídica, que no només l'Ajuntament de Terrassa sinó pràcticament la unanimitat dels ajuntaments catalans impulsaran, així com altres ajuntaments de la resta de l'Estat espanyol. Però el Grup municipal del Partit Popular no només no fa un pas enrere prudent, sinó que demana a la resta de Grups que aprovin una Proposta de Resolució el primer acord de la qual demana compartir els principis bàsics d'aquesta llei, una llei que és un atac, en tota norma, contra el que ha suposat l'administració local en el país com a element modernitzador dels municipis, de les ciutats, dels pobles de Catalunya, i sobretot com a instrument bàsic per entendre la cohesió social a Catalunya i també al conjunt de l'Estat espanyol. Els arguments ja s'han posat a sobre de la taula. Hi ha una invasió molt clara, tot i que això li és molt indiferent al Partit Popular, de l'autogovern de Catalunya. L'actual Estatut té una part, que no va ser recorreguda pel Partit Popular ni retallada pel Tribunal Constitucional, que dóna a la Generalitat de Catalunya competències exclusives en matèria d'organització territorial i de règim local. El Partit Popular n'ha prescindit totalment. Ha tornat a utilitzar el mateix mecanisme de sempre, agafant una llei pretesament de bases per entrar i esventrar el sistema de distribució de competències de l'Estat espanyol, amb la vocació d'imposar un model anacrònic, centralista i uniformitzador, davant del model descentralitzat, asimètric i de proximitat desenvolupat en l'etapa democràtica. El Sr. Rull insisteix en què això no es fa només a Catalunya sinó també al conjunt de l'Estat espanyol. Aquesta idea anacrònica i uniformitzadora, que lleva les energies i la potència del propi territori, queda molt palès sobretot en l'àmbit de les polítiques socials. El mateix Consell Assessor de polítiques socials i familiars de Catalunya explicava amb molta rotunditat quin és l'impacte que això tindrà no només en els ajuntaments catalans sinó en el dia a dia de la gent del país. El que es vol traslladar a la ciutadania de Terrassa és que avui l'Ajuntament, aprovant la Proposta de Resolució presentada per tres Grups municipals, no es defensa a si mateix, sinó que defensa els ciutadans de Terrassa, els interessos concrets de la gent concreta que viu a la ciutat. Es planteja que es necessiten eines per continuar servint adequadament la ciutadania de Terrassa. Això és el que es vol fer. Per altra banda, el Sr. Rull manifesta que el govern de l'Estat assenjala i criminalitza el món local, aprofitant la crisi econòmica, acusant-lo del malbaratament, de la mala organització i de la duplicació institucional de l'Estat. Però les dades són molt contundents i eloqüents. Volen fer pagar l'endeutament als municipis de l'Estat espanyol, quan el principal responsable d'aquest endeutament és el mateix Estat. I dins del món local, el govern de l'Ajuntament de Madrid té un 25% més d'endeutament que els 947 municipis de Catalunya, incloent Barcelona, Hospitalet, Badalona, Terrassa, Sabadell, etc. L'Ajuntament de Madrid, mal governat pel PP, incrementa en un 25% l'endeutament de tots els ajuntaments del país. Si es vol parlar de duplicació i de malbaratament, el Sr. Rull considera inaudit que Espanya sigui un Estat descentralitzat, autonòmic, on durant aquests trenta anys l'única administració que no ha parat de créixer és l'administració central de l'Estat. Si les Comunitats Autònomes tenen competències en matèria de salut, què hi fa encara existint el Ministeri de Salut. Si tenen competències exclusives en matèria de cultura, que hi fa encara existint el Ministeri de Cultura. Si volen estalviar i racionalitzar l'estructura de l'Estat, si volen evitar les duplicacions, haurien d'aprimar l'administració general de l'Estat. I això és el que són incapaços de fer. Mentrestant, assenyalen i criminalitzen de la mala organització i del malbaratament al món local, que és qui ha estat mantenint, d'una manera extraordinària, l'Estat del benestar al país. Els municipis són claus en la reducció de les desigualtats

i la millora de la cohesió social. Aquest és un element bàsic, i en relació al qual CiU, i altres forces polítiques, no està disposat a retrocedir ni un pas. Els Grups del PSC i d'ICV-EUiA ja se n'han referit: el Grup municipal del Partit Popular ha estat testimoni i protagonista, i el Sr. Turmo d'una manera molt concreta, del què és capaç de fer un ajuntament amb molt pocs recursos, justament per garantir la cohesió social. Per tots aquests arguments, el Grup de CiU se sentirà orgullós de sumar-se a aquesta gran onada, generalitzada, juntament amb una immensa majoria d'ajuntaments de Catalunya, pràcticament unànime. El Sr. Rull dubta que a Castelldefels o Badalona, governats pel Partit Popular, aquest partit tingui la majoria suficient per evitar que també s'adhereixin a aquest instrument de protecció jurídica. I també a la resta de municipis de l'Estat espanyol, que en aquest cas concret creuen que aquest model d'administració local ha estat una eina útil i vàlida per garantir el progrés i el benestar.

El Sr. Turmo es refereix en primer lloc a la intervenció del Sr. Rull, tot dient que ha fet servir arguments ficats amb calçador, per part de qui venen, de CiU i d'un Diputat del Parlament de Catalunya. Des del punt de vista del Grup del PPC, aquests arguments quedarien desautoritzats quan la Generalitat de Catalunya està en una situació econòmica preocupant, i si no hagués estat per les injeccions econòmiques que han vingut de l'Estat estaria en fallida. Per tant, el Sr. Rull queda retratat amb les seves pròpies argumentacions. Pel que fa a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Turmo manifesta que juga amb el debat. La Proposta de Resolució del Grup del PPC planteja crear una comissió municipal. Per tant, és una proposta d'àmbit exclusivament municipal, davant d'una reforma que té incidència a l'Ajuntament i a l'administració municipal. Està proposant crear una comissió a l'Ajuntament de Terrassa, i en conseqüència és una proposta d'àmbit municipal. La proposta de la resta de Grups forma part de tota una actuació per plantejar un conflicte davant del Tribunal Constitucional, una actuació molt legítima. És un tema fonamentalment jurídic i tècnic, d'interpretació d'articles, de si realment està en dubte l'autonomia local, etc. El Grup del PPC pensa que no. El Sr. Turmo considera que és significatiu el llenguatge emprat pel Sr. Pérez, com ara l'ús de la terminologia, infundada i inadequada, de *comissari polític*. El Sr. Turmo manifesta que no sap de què parla el Portaveu del Grup d'ICV-EUiA. Potser forma part del diccionari polític del partit del Sr. Pérez. El Partit Popular, que és un partit liberal, no hi entén de comissaris polítics. El Sr. Pérez s'ha dedicat, en la major part de la seva intervenció, com la dels altres Grups, a criticar l'actuació i les reformes que impulsa el govern del Partit Popular. Però no donen alternatives, no donen solucions. És, simplement, la crítica per la crítica. Sense oferir alternatives, els arguments esdevenen febles. El Sr. Turmo els hi demana que demostrin en que està en perill l'administració local. El Grup del PPC pensa que no és així. Indubtablement que es tracta d'una qüestió de números, d'economia. Els números són els impostos que paguen tots els ciutadans, i s'ha de garantir que estiguin ben gestionats i es prestin els serveis adequadament. I això a l'esquerra, i sembla ser que ara també als independentistes, no els hi preocupa. Respecte a l'esment que ha fet a les associacions de municipis, el Sr. Pérez s'ha oblidat d'una: la FEMP, la principal associació de municipis d'Espanya. El Sr. Turmo recorda que l'Ajuntament de Terrassa ve reclamant, des de fa molt de temps, des del municipalisme i des del principi de l'administració local com la més propera als ciutadans, una reforma de l'administració local, una clarificació de les competències impròpies, i una millora del finançament. Amb aquesta reforma és el que s'està impulsant. El Sr. Turmo ha tingut d'esperar, malauradament, molts anys, perquè ha estat governant el PSOE, per trobar-se amb aquesta reforma. Ara, com a Regidor, el Sr. Turmo té la sort, des d'un punt de vista polític, de participar en aquesta reforma, plantejant la present Proposta de Resolució per a la creació d'una comissió a nivell municipal. El Sr. Turmo afegeix que es diuen moltes coses que no són certes, com ara que es treuen competències als municipis. El Sr. Turmo proposa que es faci l'exercici de comparar la llei que s'ha reformat i l'actual. A l'actual, en la referència de competències dels ajuntaments, n'hi ha quinze. A la llei anterior, a l'article 27, també hi havia quinze. A més, hi ha les competències delegables. Una altra qüestió és la clarificació de competències que es fa.

L'argumentació de què es treuen competències als ajuntaments no és certa. També s'ha comentat que es trasllada responsabilitat als ajuntaments. El Sr. Turmo recorda el pla de proveïdors, que en les seves tres fases puja a gairebé 42.000 milions d'euros, per pagar més de vuit milions de factures a quasi 330.000 proveïdors de les administracions, també de les locals. Més d'onze milions d'euros han anat a pagar proveïdors de les entitats locals, en general, tot i que no és el cas de l'Ajuntament de Terrassa. Aquests diners es devien i afectaven activitats econòmiques que podien tancar, creant més atur. Aquestes activitats i aquests llocs de treball s'han salvat gràcies al govern del Partit Popular. Amb aquesta reforma es tracta d'evitar que torni a passar això, que hi hagi proveïdors, activitats, negocis, que depenguin, per a la seva viabilitat, del pagament d'una factura per part d'un ajuntament. Aquesta és una altra de les línies que aporta la reforma, a banda d'un estalvi, en els propers anys, de gairebé 8.000 milions d'euros. El Sr. Turmo pregunta si això els hi sembla poc significatiu a la resta de Grups municipals. Bona part d'aquest estalvi prové de l'eliminació de duplicitats. Evidentment, afegeix el Sr. Turmo, si a aquests Grups no els hi preocupen els números han d'estar en contra de la reforma. És una reforma que no es pot compartir per part dels que volen mantenir un entramat societari com l'actual de l'Ajuntament de Terrassa. Amb aquesta reforma no hi haurien nou societats municipals de capital íntegrament municipal. És una reforma que no es pot compartir per aquells als que no els hi preocupi la prestació efectiva dels serveis, sinó només la titularitat. El que importa al Partit Popular és que es presti efectivament i bé un servei. Tampoc es pot compartir pels que no volen que es publiqui el cost econòmic dels serveis, perquè aquí es pot veure si hi ha una mala gestió. Ni tampoc pels que estan en contra de les polítiques d'austeritat, pels que no defensen l'estabilitat pressupostària, ni l'equilibri dels comptes públics. En aquest sentit, el Grup d'ICV-EUiA és coherent, perquè no li preocupen els números. És una reforma que no es pot compartir pels que segueixen pensant que en les polítiques públiques s'ha de gastar més del que s'ingressa. Si tot això és el que pensen la resta de Grups municipals, és lògic que votin en contra de la proposta del Grup del PPC. Si pensen el contrari, el que convé és que la recolzin i retirin la seva.

El Sr. Vega comença dient que el Sr. Turmo ha fet un exercici de demagògia de manual. En primer lloc, ha dit que el Grup del PPC presenta la proposta amb l'objectiu de crear una comissió tècnico-política. En el Ple extraordinari del 19 de desembre de 2013 se li va fer l'oferta de creació d'una comissió tècnico-política de seguiment de la implantació de LRSAL. En aquest Ajuntament la comissió està creada, de la part tècnica a la part política. El Sr. Turmo ha estat convidat. La comissió està, doncs, creada. Per una banda per fer un estudi, una anàlisi dels impactes que tindrà l'aplicació de la llei en l'organització, i d'altra banda per informar als Grups municipals de les seves conseqüències, de les decisions que s'han de prendre. No està creada per a la defensa i el suport a la llei. Per això no. Per tant, aquest plantejament del Grup del PPC és un pretext. El Sr. Turmo justifica aquesta llei en base a uns pocs supòsits que, a més, no són certs. El Sr. Turmo planteja que s'han de clarificar competències. Fins ara, fins al 30 de desembre, els ajuntaments tenien competències pròpies i impròpies. I la fotografia de qualsevol ajuntament de l'Estat espanyol era molt similar. Ara, no només no es clarifica sinó que se n'afegeix un tercer grup, les competències delegades. Hi haurà competències pròpies, impròpies i delegades. Per tant, no hi ha clarificació. El que diu el Sr. Turmo en relació a *una administració, una competència*, és literatura. A la llei no hi és, ni cap expert ho diu. El Sr. Turmo també parla de racionalització. Però la llei no suprimeix cap tipus d'administració. Manté els Consells Comarcals, les Diputacions, i fins i tot l'associació de grans ciutats. Per tant, no es racionalitza l'estructura de govern en cap administració. Les manté totes. Per altra banda, el Sr. Vega assenyalava que quan es parla de xifres econòmiques hi ha tres elements que s'han de tenir en compte. Un és el dèficit. El Sr. Vega demana al Sr. Turmo que miri les xifres dels darrers dos anys, o més, i vegi quin és el dèficit de l'Estat, de les Comunitats Autònomes i de les administracions locals. L'any 2012, aquestes van tenir superàvit, sent l'única administració en tenir-lo. L'any 2013, segons les previsions, tornarà a ser, una altra vegada, l'única administració amb superàvit. Un altre element és el deute públic. El Sr. Pérez n'esmentava les

xifres. Només 35.000 dels 900.000 milions d'euros de deute públic d'Espanya corresponen al conjunt de l'administració local, i d'aquests 35.000 milions, 7.000 corresponen a Madrid i 4.000 a València, municipis governats pel Partit Popular. Un tercer element és el pagament a proveïdors. L'administració que, tot i les dificultats, millor paga és la local, i l'Ajuntament de Terrassa també. Per tant, justificar amb els arguments exposats les veritables intencions del Partit Popular, que són fer una recentralització i mostrant una manca de credibilitat en el municipalisme, és un exercici de demagògia. El Sr. Turmo ha dit que aquesta llei significa un gran avenç. El Sr. Vega puntualitza que aquest *gran avenç* ha posat d'acord pràcticament a tothom en contra. Està previst que 3.500 municipis portin als seus Plens aquesta proposta d'adhesió. Aquests municipis representaran més de quinze milions d'habitants de l'Estat espanyol. Per tant, considerar un gran avenç una llei que posa d'acord, en contra de la mateixa, a tot aquest conjunt d'entitats, de partits polítics de tots els colors, i de municipis, demostra que no ho és. El Sr. Turmo ha parlat també de transparència. El Sr. Vega recorda que la llei de transparència ha estat criticada per tothom. És veritat que és una llei esperada. El govern del Partit Popular l'ha elaborada, però és molt poc ambiciosa i ha estat criticada de forma generalitzada perquè no aporta pràcticament res. No aporta pràcticament res perquè parlar de transparència és parlar també de voluntat política i d'actitud. I d'un President, que ha tingut la responsabilitat d'impulsar la llei, i al mateix temps feia rodes de premsa *en plasma* i en diferit, difícilment podia sortir una llei exemplificant.

El Sr. Pérez comença oferint-se a canviar, si li ha molestat al Sr. Turmo la qualificació de comissari polític, aquesta denominació per la de comissionat, delegat o inspector. Avui, a més, el Grup del PPC ha introduït una novetat. En una propera Proposta de Resolució, en l'Ordre del dia d'aquest mateix Ple, sobre la llei de la transparència, el Grup del PPC també proposa crear una comissió per fer-ne el seguiment. El Sr. Turmo ha repetit que la voluntat de la LRSAL llei és reduir costos. El Sr. Pérez demana que el Partit Popular comenci per la pròpia administració de l'Estat, que té un 66% del deute públic. Les Comunitats Autònomes tenen un 16%, tot i que la gran part de les seves despeses van a educació, a salut i a serveis socials, que és justament on el govern de l'Estat també retalla. Amb aquestes dades el problema no el tenen les administracions locals, sinó la de l'Estat, per a la qual el Partit Popular no està plantejant cap tipus de reforma. El que necessiten els municipis, afegeix el Sr. Pérez, són més recursos per complir amb les seves competències. El Partit Popular confon racionalització i eficiència amb més centralisme i més disciplina. És el que planteja la llei: municipis sotmesos a la jerarquia de les Diputacions, de les Comunitats Autònoms i del propi Estat. El Sr. Pérez creu que parteixen d'un desconeixement o d'una incomprensió de la realitat del món local. Les reformes locals que s'estan fent a molts ajuntaments, de pobles i ciutats d'Europa, van en la línia contrària al que planteja el Partit Popular: minimitzar el paper de les institucions intermèdies (Diputacions, etc.) i reforçar l'autonomia local. El Sr. Turmo ha parlat d'*una administració, una competència*. El Sr. Pérez pregunta a qui se li pot passar pel cap, en plena lògica de governs de diferents nivells, amb competències creuades, postular aquesta idea simplista. És evident que la frase ven, i que connecta amb l'imaginari que busca racionalitzar, simplificar, delimitar. Però qualsevol que conegui una mica el funcionament de les polítiques públiques sap que això és pura demagògia, i només captarà a ciutadans cànids, i d'aquests cada vegada en queden menys. El Sr. Turmo demanava que es demostrés que les competències de l'administració local estan en perill, i ha fet números: quinze abans i quinze ara. El Sr. Pérez planteja com es pot marginar als ajuntaments dels temes socials en la conjuntura actual. Els ajuntaments del conjunt de l'Estat, alguns dels quals, els de menys de 20.000 habitants, les traspassaran a les Diputacions, no podran fer polítiques de reinserció social, o no podran dissenyar la seva pròpia política de serveis socials, com ara la teleassistència, donar o gestionar ajuts socials, ajuts i polítiques per joves, etc. Pel que fa a la salut, no podran estipular competències o programes de salut comunitària, de prevenció o d'atenció a la drogodependència. En relació a la dona, no podran donar respostes a situacions de violència masclista. En relació a la promoció econòmica i ocupació, quedaran afectats

els programes de formació ocupacional, d'orientació laboral, els plans d'ocupació, etc. El Sr. Pérez manifesta que es pot demostrar allò que el Sr. Turmo demanava. Pel que fa l'educació, el Sr. Pérez esmenta temes com ara la desaparició de l'Oficina Municipal d'Escolarització, o competències que quedaran afectades, com ara les escoles d'adults, escoles bressol, Escola de Música, Conservatori, plans educatius d'entorn, etc. Aquesta és la racionalitat i la sostenibilitat del Partit Popular, la que estan criticant les entitats municipalistes de Catalunya, els sindicats majoritaris, etc. El Partit Popular està posant en perill els ajuntaments mitjançant la reforma feta pel govern central. En el fons, i aquest és l'aspecte polític, el que s'està negant és la condició d'institució política i democràtica que tenen els ajuntaments. El Sr. Pérez es pregunta si tot ha funcionat bé fins ara en el món local, i respon que probablement no. També es pregunta si era necessari canviar, innovar i transformar, i respon que segurament sí. Però des d'una concepció de reconeixement de l'autonomia municipal i del valor de la proximitat en els serveis públics, que el Partit Popular suprimeix i situa en aquelles administracions on no hi ha un control directe per part de la ciutadania. La situació no se soluciona amb autoritarisme, amb demagògia, amb simplificació. S'arranja amb més municipalisme i amb més força cap als ajuntaments.

El Sr. Rull vol respondre a l'apel·lació, una mica insolent, que el Sr. Turmo ha fet en el sentit de què gràcies al govern de l'Estat s'ha redimit Catalunya i s'ha rescatat per mitjà del Fons de Liquiditat Autònoma. Darrerament, afegeix el Sr. Rull, hi ha hagut un debat intens en relació a les balances fiscals. Es produeix la paradoxa de què el Partit Popular demana el dret a saber. Però, en canvi, es nega a què surtin les dades i es posin a sobre de la taula. Potser alguns recordaran un discurs memorable d'Antoni Abad, en un sopar de la Nit de l'Empresari, a la CECOT, davant de l'anterior Vicepresident del govern espanyol, el Ministre d'Economia Pedro Solbes, quan deia que a la Humanitat hi ha dos grans misteris: la fórmula de la Coca-Cola i les balances fiscals espanyoles. Malauradament, aquests dos grans misteris continuen existint. El Grup de CiU té clares les dades del dèficit fiscal, que són de 16.000 milions d'euros cada any, 45 milions d'euros cada dia. En tres anys d'eixugar aquest dèficit fiscal, Catalunya podria fer front a tot el seu endeutament. Aquestes són les dades contundents. Espanya va entrar en la Comunitat Econòmica Europea l'any 1986. Des d'aleshores fins a l'any 2012, la CEE, ara UE, ha fet una transferència neta de recursos a l'Estat espanyol per valor de 92.000 milions d'euros. En aquest mateix període de temps, Catalunya, tota sola, ha fet una aportació neta de recursos a la resta de l'Estat espanyol per valor de 300.000 milions d'euros. Catalunya, tota sola, ha aportat el triple de recursos a la resta de l'Estat espanyol que el conjunt de països que integren la Unió Europea. I tot i així el Sr. Turmo té la insolència de dir que és l'Estat espanyol el que, amb els recursos que prèviament els catalans els hi ha lliurat, rescata Catalunya a través de préstecs que s'han de tornar. El Sr. Rull pregunta si aquesta és la visió que té el Sr. Turmo de les coses. El Sr. Rull no l'ha comparteix de cap manera. El plantejament que fa el Partit Popular té també un punt d'insòlit. El Sr. Rull pregunta perquè aquesta llei s'aplica a Catalunya i no a l'Aragó, o al País Basc; quina diferència, o quins tractes hi ha que fan que el Partit Popular hagi decidit en determinats entorns fer un plantejament uniforme i en d'altres no. Amb l'excusa de la pretesa sostenibilitat, s'intenta arrabassar instruments fonamentals per garantir la cohesió social en cada municipi. Però no des d'un punt de vista de la racionalitat. El Sr. Rull posa l'exemple de la demarcació de Lleida, en la qual només hi ha un municipi amb més de 20.000 habitants, que és la pròpia ciutat de Lleida. En aquesta demarcació, doncs, existiran dos nivells: l'Ajuntament de Lleida i la Diputació de Lleida. Però les Diputacions no tenen capacitat per poder fer front a tota la transferència de noves competències que a través de la LRSAL el Partit Popular està perpetrant. La Generalitat de Catalunya no té els recursos suficients, avui, per poder fer front a allò que el Partit Popular arrabassa als ajuntaments i li dona a la Generalitat, sense poder-la dotar econòmicament per fer-hi front. El Sr. Rull pregunta qui pagarà les conseqüències, i respon que, evidentment, els ciutadans. A més, es planteja una mena de rigor científic que el Partit Popular posa a sobre de la taula, amb el concepte de cost del servei. Aquest és un concepte jurídicament

indeterminat, i en molts aspectes és injust. Hi haurà determinats llocs en els quals és evident que el cost del servei, en funció del nombre d'habitants, serà molt superior a d'altres. És lògic que s'hagi de millorar en alguns aspectes la gestió de l'administració local. Per això el govern de Catalunya, i el Parlament, està elaborant una llei de règim local pròpia, que respongui a aquests principis d'eficiència, de sostenibilitat, però pensats des d'aquí, amb un sistema institucional que ha donat molt bons resultats, no a les pròpies institucions sinó al conjunt de ciutadans del país. El Sr. Rull demana al Sr. Turmo que retiri, per un mínim sentit de vergonya, la Proposta de Resolució del Grup del PPC. El Sr. Rull no té l'audàcia de demanar a aquest Grup que s'adhereixi a la proposta d'empara que es demana des de l'Ajuntament de Terrassa per defensar les competències pròpies, les que té assignades per aquesta Constitució que tan agrada al Sr. Turmo, per l'Estatut de Catalunya, i també per tot allò que s'ha estat capaç de fer, entre tots plegats, durant tots aquests anys.

Intervé seguidament el Sr. Turmo, qui comença puntualitzant al Sr. Rull que quan intervé en el Ple ho fa en nom del Grup municipal del PPC, no em nom propi. Quan fa alguna manifestació a títol particular, així ho indica. Potser el Grup de CiU no hi està acostumat perquè no funciona de la mateixa manera. El Sr. Turmo anima al Sr. Rull, en la línia d'altres actuacions que es duen a terme des de la Generalitat de Catalunya, a què es creï una llista d'insolents polítics, en la qual ja poden apuntar al propi Sr. Turmo. Malauradament, és una realitat que als independentistes els hi molesta el pensament diferent. Això és democràcia, i des de l'independentisme de CiU, i també per part d'altres Grups, no s'hi entén. En relació a la comissió de seguiment, a la qual s'ha referit el Sr. Vega, el Sr. Turmo ja ha explicat abans la diferència amb la que ja s'ha creat. La diferència és que la comissió creada planteja el tema en sentit negatiu, com així s'explica a l'exposició de motius de l'acord adoptat, com una prevenció davant l'impacte negatiu de la LRSAL. El Grup del PPC no comparteix aquesta visió. Pensa que l'aplicació d'aquesta reforma serà positiva, i l'acord que avui es proposa es planteja en aquest sentit. El Sr. Turmo afegeix que, respecte aquesta qüestió, ambdues parts no es posaran d'acord. El que està dient el Sr. Vega és que no és necessària la reforma. Es tracta d'una opinió. Cal tenir en compte que la llei que es reforma és de 1985, de fa molts anys. El Grup del PPC considera que sí és necessària una reforma. També sembla ser que per al Sr. Vega no és una dada significativa un estalvi de 8.000 milions d'euros, o les altres dades econòmiques que el propi Sr. Turmo ha aportat. El Sr. Turmo no diu que el Sr. Vega faci demagògia, sinó que defensa les seves opinions, unes opinions que el Grup del PPC no comparteix. El Sr. Turmo espera que es repliquin els seus plantejaments amb arguments. Respecte a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Turmo assenyala, pel que fa a les competències, que ha intentat ser descriptiu. Són molt habituals les afirmacions en el sentit de què es treuen o de què es redueixen competències. El Sr. Turmo ha fet simplement una comparativa numèrica. Quan el Sr. Pérez ha fet referència a les diferents competències, el que és clarificador és llegir els articles. A l'article 25, que regula les competències que tindran els ajuntaments, s'assenyalen l'urbanisme, el medi ambient, abastiment d'aigua potable, infraestructura viària i altres equipaments de la seva titularitat, policia local, protecció civil, prevenció i extinció d'incendis, trànsit, estacionament de vehicles, mobilitat, fires, abastiments, mercats, llotges i comerç ambulant, promoció de la cultura, equipaments culturals, cementiris, etc. Aquestes són competències que ja estan contemplades, com ho estaven a la llei anterior. Però a més a més, amb l'opció de les delegables, que es poden assumir totes, en funció dels convenis que s'assoleixin en el seu moment, es tindria la prestació de serveis socials, la promoció de la igualtat d'oportunitats, la prevenció contra la violència contra la dona, la conservació i el manteniment de centres sanitaris i assistencials, la creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat pública, de primer cicle d'educació infantil. Tot això està a la llei. En aquest sentit el Sr. Vega sí fa demagògia, perquè totes aquestes competències estan contemplades com a delegables. Amb la llei es pretén que quan s'exerceixi una competència estigui garantida la seva dotació econòmica. Aquesta és una de les claus de la reforma. El que es garanteix és que cada competència, cada servei, tingui la dotació econòmica assegurada. El Grup municipal

del PPC ho comparteix, perquè és positiu. La reforma, afegeix el Sr. Turmo, és molt més àmplia. El govern del Partit Popular està impulsant una reforma en l'àmbit de les administracions, de totes elles, i allí on governa s'estan duent a terme i s'estan prenent mesures en aquest sentit. El Sr. Turmo es refereix, per exemple, a la reducció de despeses i d'estructures públiques, societats, etc., que s'ha dut a terme a Castella – La Manxa. Al Sr. Turmo, però, li preocupa Terrassa, i que hi hagi serveis que no es puguin prestar perquè una administració superior, com és la Generalitat de Catalunya, degui a l'Ajuntament 21 milions d'euros, o per tenir una estructura societària que costa milions d'euros a tots els terrassencs. Abans, afegeix el Sr. Turmo, hi havia un país, Espanya, econòmicament enfonsat, sense iniciatives, amb una paràlisi a nivell de govern. Ara hi ha un govern que impulsa reformes. Es poden compartir o no, i per això és un Estat democràtic, amb pluralitat d'opinions. Però el govern del Partit Popular està impulsant reformes, i els números li estan donant la raó. Els números són molt tossuts. Li donen la raó ara i li acabaran de donar. Però sembla ser que els altres Grups municipals tenen instruccions de fer una oposició frontal contra tot allò que porti les sigles del Partit Popular. En tot cas, la Proposta de Resolució del Grup del PPC respon a principis que aquest Grup defensa per a l'administració local: eficiència, equilibri, rigor, control pressupostari, transparència. Però això el Sr. Turmo torna a demanar a la resta de Grups que se sumin a la proposta del Grup del PPC i que retirin la seva.

El Sr. Vega es refereix a les manifestacions del Sr. Turmo respecte a què abans hi havia un país econòmicament enfonsat. I ho ha dit amb triomfalisme. Malauradament, al Sr. Vega li agradaria reconèixer-ho, però no veu per enlloc signes que permetin aquest triomfalisme. Després de dos anys de govern del Partit Popular, han augmentat en 700.000 el nombre de persones a l'atur. El Sr. Vega pregunta al Sr. Turmo si aquest és el seu triomfalisme. És cert que han millorat algunes xifres de la macroeconomia, i tant de bo milloressin molt més. El Sr. Vega no sap, però, si això és mèrit del Partit Popular o prové d'un altre lloc. Si totes les reformes del Partit Popular són reformes com ara la relativa al dret a decidir de les dones sobre el seu propi cos, la reforma laboral, etc., malauradament poca cosa es guanyarà. Poca cosa guanyaran els municipis i la societat. El Sr. Turmo preguntava si els Grups que s'hi oposen a la RSAL creuen no són necessàries les reformes. El Sr. Vega respon que sí ho són. El municipalisme necessita reformes. De fet, en aquesta sala de Plens, des de què el Sr. Vega en forma part, tots els Grups municipals han votat, per unanimitat, com a mínim dues vegades a favor de demanar i reclamar un millor finançament del món local. Però això és una cosa, i el que ha fet el Partit Popular n'és una altra. El Sr. Vega afegeix que hi ha hagut una reflexió en profunditat per part de molta gent, la conclusió de la qual és que la llei no es justifica, ni des d'un punt de vista econòmic ni des del punt de vista de clarificació de competències. El propi Sr. Turmo ha llegit tot una seguit de competències, que fins i tot costava de seguir, i al mateix temps deia que estava clarificant competències. No s'entén tampoc des del punt de vista de la racionalització, ni des del punt de vista de la gestió. La Unió Europea està defensant el principi de subsidiarietat, de la proximitat en el govern. El que està fent el govern espanyol és allunyar les decisions i el control dels ciutadans. Si el servei del subministrament d'aigua o el d'escombraries passa a la Diputació, difícilment podrà haver-hi un control per part del ciutadà. Al capdavant, aquesta llei, lamentablement, retalla competències als ajuntaments, però retalla sobretot serveis als ciutadans. I això és més greu. Els ajuntaments han estat els grans protagonistes de la transformació del país, en educació, en promoció econòmica, en urbanisme, etc. En la majoria de qüestions en les que s'ha avançat, els ajuntaments han estat pioners i els veritables innovadors. De fet també és l'administració millor valorada pels ciutadans. El Sr. Vega manifesta que el Sr. Turmo hauria de retirar la Proposta de Resolució del Grup del PPC i defensar el municipalisme, com també ho estan fent molts dels alcaldes del seu partit.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA (epígraf número 6 de l'Ordre del dia), els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(2 vots)	A FAVOR

A continuació es procedeix a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució presentada pel Grup municipal del PPC (epígraf número 9 de l'Ordre del dia), els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	EN CONTRA

Epígraf 7) *Presentada pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, en suport al funcionament i viabilitat de les escoles municipals de música i dansa.*

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que l'Associació Catalana de les Escoles de Música i Dansa (ACEM) en data 23 de desembre del 2013 va reunir a representants de 124 municipis, dels quals 81 són alcaldes i/o regidors, en relació a les darreres informacions sobre el finançament de les escoles municipals de música i dansa.

» Atès que l'any 1993 la Generalitat va signar un conveni de finançament amb els municipis, en el qual reconeixia l'esforç que les administracions locals havien fet per establir l'oferta pública d'aquests ensenyaments. Gràcies a aquest procés es va anar creant una xarxa d'escoles de música i dansa a diferents pobles i ciutats amb un objectiu comú: socialitzar l'accés a la cultura.

» Atès que el 2008 es va dissenyar un nou model de finançament que seguia tenint el mateix objectiu: facilitar l'accés de la població a la música i la dansa per contribuir així a l'educació integral de les persones, a la formació artística al llarg de la vida i a la cohesió social.

» Atès que les escoles de música i dansa sempre han desenvolupat un doble paper: la pràctica artística i la cohesió social, però també la professionalització, si s'escau, dels seus alumnes. Poder acomplir les expectatives tan diverses de tot tipus d'usuaris ha estat un gran repte.

» Atès que fins ara, l'objectiu havia estat establir un mapa d'escoles finançades seguint uns criteris bàsicament demogràfics, geogràfics i de comunicació i per això el Departament d'Ensenyament ha contribuït al cofinançament dels costos de les despeses de funcionament i de personal docent.

» Atès que l'educació artística és un dels sectors de més importància en la possibilitat de crear valors, habilitats i competències per a l'autoexpressió i la comunicació, per fomentar noves formes de convivència en contextos de diversitat i desigualtat culturals.

» Atès que una societat més culta i artística és una societat més capaç, més emprendedora i més rica en tots els sentits, fins i tot, en l'econòmic.

» Atès que a Terrassa tenim una escola municipal de música centenària que compta amb 788 alumnes.

» Atès els canvis de criteri de la Generalitat en quan al finançament d'aquest servei que ha afectat diferents municipis passant de subvencionar aquests estudis amb 600 € per alumne al curs 2009-10, amb 460 € el curs 2010-11, amb 230 € el curs 11-12 i que durant els cursos 2012-13 i 2013-14 no hi hagi cap subvenció prevista per a aquests ensenyaments.

» Atès que aplicant els criteris anteriorment esmentats, el deute reconegut però no pagat per la Generalitat, que s'acumula des del curs 2010-11 és 424.810 €.

» Atès que aquesta situació ha implicat un sobre esforç econòmic per part de les famílies i de l'Ajuntament de Terrassa per tal de garantir la viabilitat econòmica de l'escola municipal de música.

És per tot això que el grup Municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que faci efectiu el deute pendent amb l'Ajuntament de Terrassa respecte al funcionament de l'escola municipal de música del curs 2010-2011.

Segon.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que la seva aportació en el finançament de les escoles municipals de música i dansa del nostre país, respecte al curs 2012-2013 i 2013-2014 sigui com a mínim amb el mòdul 230€ i 150€ de música i dansa respectivament.

Tercer.- Exigim a les administracions amb competències educatives trobar una solució de futur que garanteixi la viabilitat de les escoles municipals de música i dansa a Catalunya.

Quart.- Comunicar els anteriors acords al Departament d'Ensenyament de la Generalitat, als grups polítics del Parlament de Catalunya i a l'Associació Catalana de les Escoles de Música i Dansa (ACEM).»

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui comença exposant els antecedents de la presentació d'aquesta Proposta. Cap a finals de l'any passat, al mes de desembre, l'Associació Catalana de les Escoles de Música i Dansa va fer una convocatòria àmplia a una assemblea extraordinària per parlar bàsicament del finançament d'aquestes escoles. Van convocar tots els partits polítics amb representació al Parlament de Catalunya, a les entitats municipalistes, l'ACM i la FMC, i al conjunt d'alcaldes i alcaldesses de municipis de Catalunya que tenen escoles de música o de dansa. En aquella assemblea es van reunir uns 124 municipis, dels quals a l'entorn de 80 estaven representats pels seus alcaldes o alcaldesses. L'associació posa de manifest que, històricament, hi ha hagut un

conveni de finançament entre els municipis i la Generalitat de Catalunya, un conveni d'inicis dels anys 90. Un conveni que reconeixia l'esforç que les administracions locals havien fet, i estaven fent, establint una oferta pública d'aquests ensenyaments. El Sr. Pérez afegeix que gràcies a aquest conveni, al llarg d'aquests anys, s'ha creat una xarxa d'escoles de música i de dansa a molts pobles i ciutats de Catalunya, amb un nivell de qualitat i de professionalitat molt més que acceptable. L'únic objectiu era socialitzar l'accés a la cultura. Aquest conveni es va reforçar molt més a partir de l'any 2008, quan es va dissenyar un nou model de finançament, amb el mateix objectiu: facilitar l'accés de la població a la música i a la dansa, per contribuir a una educació molt més integral, a una formació artística al llarg de la vida, i també per facilitar un nivell de professionalitat si alguns alumnes ho pretenien. En el fons, el que estaven fent aquests municipis i aquestes escoles era crear una oferta pública en el conjunt del país. Si això es trasllada a Terrassa, l'Escola Municipal de Música té més de cent anys i està molt arrelada a la ciutat. Agrupa al voltant de 800 alumnes. Aquesta escola està patint també el problema que es va plantejar a l'assemblea, la retirada per part de la Generalitat de Catalunya de les aportacions al model de manteniment compartit entre l'administració local, la de la Generalitat i les famílies. La Proposta de Resolució situa les dades econòmiques que això representa, el deute reconegut per part de la Generalitat de Catalunya a Terrassa per al cofinançament de l'Escola de Música. El que es planteja a la Proposta de Resolució és el mateix que l'Associació Catalana de les Escoles de Música i Dansa plantejava a l'esmentada assemblea: que es pagui el deute pendent dels cursos 2010-2011 i 2011-2012, ja que en cursos més propers ja no hi ha hagut cap tipus d'aportació. També que el finançament pels cursos 2012-2013 i 2013-2014 sigui, com a mínim, amb el mòdul 230€ i 150€ de música i dansa, respectivament. El que es planteja és com se senten les bases per trobar un futur que pugui garantir la viabilitat de les escoles de música i de dansa, a Terrassa i també al conjunt de Catalunya.

La Sra. Peinado comença dient que més enllà de la gestió dels recursos o de la prestació de serveis, també és deure de l'administració, en aquest cas de la local, la reclamació dels compromisos assumits per altres administracions, en aquest cas la Generalitat de Catalunya. El Grup del PPC sempre ha defensat fermament el compliment de la llei i dels contractes. Per aquests motius, aquest Grup votarà a favor de la Proposta de Resolució, i insta al govern municipal a reclamar el deute que la Generalitat de Catalunya té amb l'Ajuntament de Terrassa, en aquest àmbit i en qualsevol altre.

El Sr. Perarnau comença dient que el Grup de CiU és molt conscient dels entrebancs que han hagut de superar els ajuntaments, de tots colors polítics, inclòs el de Terrassa, per tal de mantenir les escoles municipals de música i de dansa. En aquests moments de crisi i de pressupostos minvants, en què les administracions públiques han de mesurar molt bé tots els euros que inverteixen, l'esforç dels municipis i de les famílies ha fet possible la continuïtat d'aquests estudis de música i de dansa en les escoles municipals. El Sr. Perarnau afegeix que la minva de les aportacions públiques de la Generalitat de Catalunya ha estat assumida en gran part pels usuaris, i també per la reestructuració de classes. Els ajuntaments han hagut de fer grans esforços per mantenir aquests estudis, però finalment sembla que se n'han sortit. Els estudis de música i dansa, poc representats en els estudis reglats, formen part essencial de l'educació de la població, una educació per la cultura i per la sensibilitat. Tot esforç fet en aquesta línia és un esforç fet en la línia correcta, la d'aconseguir una societat més culta i més lliure, ja sigui des de les escoles de música i dansa municipals i altres escoles i entitats privades, com des dels conservatoris, i la pròpia escola de primària i de secundària. Però la lamentable situació econòmica del govern de la Generalitat de Catalunya, causada per almenys tres factors, la crisi econòmica amb la davallada d'ingressos, el dèficit crònic de finançament autonòmic, i el deute heretat de governs anteriors, ha fet que malgrat la suma total de les despeses en l'apartat de sanitat, educació i serveis socials sigui més del 70% del Pressupost de la Generalitat, aquesta no pugui fer front a les despeses compromeses en èpoques

anterior, en les quals hi havia majors disposicions pressupostàries. El Sr. Perarnau reconeix que aquesta situació no agrada al govern de la Generalitat de Catalunya, que preferiria altres escenaris en què fos possible accontentar moltes reivindicacions que comporten despesa econòmica. Però, amb més o menys precarietat, la Generalitat de Catalunya pot mantenir els estudis dels quals n'és titular i que són obligatoris. Malauradament, no pot per ara destinar diners a estudis que són valuosos però optatius. Al Grup de CiU no li agrada aquest escenari. El Sr. Perarnau espera que la Generalitat de Catalunya restitueixi el finançament tan aviat com sigui possible. La posició del Grup de CiU és favorable a la proposta. Tot i així, el Sr. Perarnau demana votació separada dels diferents acords que la conformen.

El Sr. Pérez entén les reflexions del Sr. Perarnau i la incomoditat d'haver de fer-les. El Sr. Pérez pregunta, però, si la Generalitat de Catalunya creu o no en aquesta aposta educativa. Si creu en ella, hauria d'apostar-hi. La Proposta de Resolució fa un plantejament sobre allò que aportava la Generalitat en el moment de l'última caiguda de les aportacions. La proposta entén perfectament el moment polític i de crisi econòmica, doncs accepta una caiguda del 75% en relació al que es rebia. No es demana el manteniment d'allò que es donava el darrer any. La caiguda entre els cursos 2009-2010 i 2012-2013, ha estat de 600 € per alumne a zero. Això vol dir que, en xifres absolutes i pel que fa a l'Escola de Música, s'està parlant de 352.000 €. Si se suma el Conservatori, també amb una caiguda molt significativa, la quantitat total seria de 688.000 €. El Sr. Pérez nega que s'hagi repercutit aquesta caiguda de l'aportació de la Generalitat de Catalunya sobre els usuaris. Això no és veritat. El Sr. Pérez es refereix al curs 2009-2010, durant el qual l'ingrés mitjà de la taxa aportada per les famílies va ser del 17,8%, l'ingrés mitjà de la Generalitat de Catalunya del 31%, i l'aportació municipal del 51%. El curs 2012-13, l'aportació mitjana de la taxa de les famílies va ser del 24%, la de la Generalitat va baixar a l'11%, i l'aportació mitjana de l'Ajuntament de Terrassa del 64%. És evident que la repercussió va ser sobre l'administració local. El Sr. Pérez recorda que la reducció del Pressupost de la Generalitat de Catalunya en els últims anys de govern de CiU ha estat del 15%. La reducció de les transferències als municipis ha estat al voltant del 25%. El Sr. Pérez puntualitza que es refereix només a les escoles de música o als conservatoris. Podria parlar també de les escoles bressol. El 50% del curs passat l'està pagant la Diputació de Barcelona, també una administració local. Pel que fa a les escoles d'educació especial, una oferta educativa obligatòria, també hi ha hagut una caiguda significativa en l'aportació a les escoles municipals Fàtima i El Pi. El Sr. Pérez lamenta la incomoditat del Grup municipal de CiU en aquest debat, tot i desconeixent quin serà el seu sentit del vot. Però el que no es pot fer després és criticar si s'incrementen o no aquestes taxes municipals, criticar si s'elimina o no un programa, si es tanca o no es tanca una escola. Aquest darrer no ha estat el cas, ja que l'oferta educativa de la ciutat, malgrat els vuit milions i escaig d'euros que deu la Generalitat de Catalunya des de l'any 2010 en endavant, en totes les ofertes educatives, s'ha mantingut. Això és el que el Partit Popular es vol carregar amb la LRSAL, ja que l'única competència que el Sr. Pérez ha pogut llegir en el BOE és el manteniment de les escoles d'educació infantil i de primària. En canvi, no està escrita la participació dels ajuntaments en la planificació educativa. No apareix tot un seguit de competències que sí estaven a la llei abans de la reforma.

El Sr. Perarnau comença dient que un cert increment de les quotes sí ha existit. El propi Sr. Perarnau ja ha dit en la seva anterior intervenció que és conscient de tots els entrebancs que ha hagut de superar l'Ajuntament de Terrassa, i d'altres municipis, i que la posició del Grup de CiU respecte a la Proposta de Resolució era més aviat favorable. El Sr. Pérez ha pressuposat algun tipus de votació que el Sr. Perarnau no ha anunciat. Pel que fa al primer acord, el Grup de CiU el votarà a favor, donat que de fet ja estan programats els pagaments dels anys que s'indiquen, i alguns ja s'han realitzat. El Sr. Perarnau no diu que s'hagin pagat els de l'Ajuntament de Terrassa, però s'han realitzat alguns i d'altres ja estan programats. Es tracta d'un problema estrictament de

liquiditat, relacionat amb el finançament autonòmic, i no de manca de voluntat de fer el pagament. Respecte al segon acord, el vot serà d'abstenció. Cal negociar de nou, sense marcar quantitats, i en funció de la possible millora econòmica i de la satisfacció dels possibles deutes de l'Estat amb Catalunya. Les administracions es deuen les unes a les altres, no només la Generalitat de Catalunya a l'Ajuntament de Terrassa, sinó l'Estat a la Generalitat. El Sr. Perarnau considera que cal reflexionar sobre el fet que ja el curs 2009-2010, quan el país ja estava sota els efectes d'una forta crisi, va haver-hi un compromís de 600 € per alumne. Aquest compromís era poc assumible. En aquest apartat, el Grup de CiU s'abstindrà perquè considera que cal negociar de nou, en funció de les possibilitats i les millores econòmiques. La Generalitat de Catalunya ha prioritzat l'educació obligatòria, les beques menjador (23 milions l'any 2013 i 42 milions per a l'any 2014), i les escoles bressol. En el tercer acord, el Grup de CiU també hi votarà a favor, ja que es va aprovar en el Parlament de Catalunya una resolució que instava al govern a estudiar, en el marc d'una comissió mixta, amb la Generalitat i les entitats municipalistes, la situació i el sosteniment de les escoles de música i dansa. De fet, aquesta comissió ja ha començat a funcionar, reunint-se el passat dia 20 de gener. Continuarà els seus treballs properament. El Sr. Perarnau i el Grup de CiU desitgen que hi hagi sort, que hi hagi compromís i imaginació en aquesta comissió, perquè els estudis de música i de dansa s'ho valen.

El Sr. Pérez assenyala que la música d'aquesta comissió mixta no sona molt bé, perquè la informació que arriba, segons paraules de la Consellera, és que la Generalitat no acabarà fent cap tipus d'aportació a les escoles de música. El Sr. Pérez agraeix al Grup de CiU el sentit del seu vot. Però vol col·locar en valor el que representa l'educació. Educar les elits s'ha fet des de fa mil·lennis. Educar tothom, i per tant als infants més fràgils, més desafavorits, és un repte molt més recent. Si s'està parlant d'una educació al llarg de tota la vida, una educació complementària, no obligatòria, i en la qual la competent és la Generalitat de Catalunya, hauria de fer un esforç per tal que no tot el pes recaigui en les famílies o en les administracions locals.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat

L'acord Primer és aprovat per unanimitat.

L'acord Segon és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU:	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	A FAVOR

Els acords Tercer i Quart són aprovats igualment per unanimitat.

Epígraf 8) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant l'impuls de diverses actuacions per afavorir la dinamització de la Rambla d'Ègara.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que una de les principals activitats econòmiques de Terrassa i un dels seus actius, una de les seves potencialitats és el comerç.

» Atès que són necessàries mesures de recolzament i de foment del comerç local, i que cal continuar impulsant polítiques de promoció de l'activitat comercial i polítiques per afavorir la dinamització dels diferents eixos comercials de la ciutat.

» Atès que un dels espais urbans més emblemàtics de la nostra ciutat és la Rambla d'Ègara.

» Atès que la Rambla d'Ègara hauria de ser un actiu més de la ciutat i un dels eixos comercials més potents de Terrassa.

» Atès que malauradament, la Rambla d'Ègara, amb el seu nou disseny i amb la prohibició vigent de circulació de vehicles privats en bona part del seu recorregut, no està assolint les expectatives esperades com a eix comercial, i es pot per tant afirmar que no funciona.

» Atesa també, la important incidència negativa que té pel trànsit, per la mobilitat de la ciutat l'esmentada prohibició de circulació de vehicles privats en bona part del recorregut de la Rambla d'Ègara, amb una afectació molt intensa a carrers com Arquímedes i Galileu que es troben congestionats en diferents moments del dia.

» Atès que és possible encara, adoptant les mesures oportunes, impulsar la Rambla d'Ègara com un veritable i potent eix comercial i compatibilitzar la seva centralitat com espai urbà i passeig de vianants amb un necessari, encara, paper de canalització i distribució d'una part del trànsit de la ciutat, afavorint la descongestió dels carrers Arquímedes i Galileu.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER: Impulsar les següents actuacions per afavorir la dinamització de la Rambla d'Ègara:

1- Àmbit de la circulació i mobilitat:

- Flexibilitzar la prohibició de circulació de vehicles privats per la Rambla d'Ègara. En aquest sentit s'autoritzarà, respecte els trams de la Rambla afectats per la prohibició de circulació de vehicles privats:

- la circulació de vehicles privats per la Rambla d'Ègara per persones residents
- la circulació de motocicletes i ciclomotors
- la circulació general de vehicles privats en els trams horaris que es determinin (haurien de ser aquells trams de més densitat de trànsit a la ciutat: matí i tarda)

- Es facilitarà sempre la circulació de vehicles privats per l'accés als aparcaments

- La zona blava propera a la Rambla serà objecte de revisió conjuntament amb tota la zona blava de la ciutat.

- Es flexibilitzaran i milloraran els itineraris de pas per la Rambla per les tasques de càrrega i descàrrega vinculades a activitats econòmiques i necessàries pel desenvolupament

d'aquestes. Es possibilitarà en aquest sentit i en les circumstàncies que es determini el pas per la Rambla sense restriccions per dur a terme les tasques indicades.

2- Àmbit tributari:

- Afavorir, amb una política de bonificacions general per tota la ciutat respecte la *taxa per l'aprofitament del sòl, vol i subsòl de la via pública*, la instal·lació i/o ampliació de terrasses de bar-cafeteria-restaurant...així com la consolidació de les ja existents

3- Àmbit equipaments:

- Impulsar les actuacions necessàries per recuperar l'edifici dels Jutjats (propietat de la Generalitat de Catalunya) com equipament públic.

SEGON: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar tota la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui anuncia que en aquesta primera intervenció vol situar els motius de tornar a presentar, novament, una proposta que fa referència a la Rambla d'Ègara. No hauria de ser així. No s'hauria de tornar a portar al Ple propostes d'actuació, de mesures, per intentar millorar la situació en què es troba la Rambla. S'ha de partir d'una primera dada, que fins i tot el Grup del PPC ja va plantejar en el debat sobre el Pressupost: que en relació als criteris a l'hora de valorar uns pressupostos, no s'observava una objectivació de les problemàtiques. Cal, en aquest cas, partir de l'objectivació d'una problemàtica, que la Rambla d'Ègara no funciona, ni com a eix comercial, ni com a passeig urbà, ni com a via urbana des del punt de vista de la mobilitat. Davant d'una problemàtica evident cal buscar solucions, i no donar-ne l'esquena, que és la política habitual d'aquest equip de govern. Però per molt que donin l'esquena, la problemàtica no se solucionarà. En ocasions seran els Grups polítics de l'oposició i en d'altres serà la pròpia societat civil la que posarà la problemàtica a sobre de la taula. Una prova és que darrerament, especialment aquest mes de gener, ha estat de nou objecte de debat la mobilitat a la Rambla. Es trobarien tres exemples que han servit, novament i així ho reconeix el Grup del PPC, per tornar a plantejar políticament aquestes propostes. D'una banda, l'anunci que es va fer el mes de gener, des de la Regidoria de Mobilitat, i del qual el Grup del PPC es va assabentar a través dels mitjans de comunicació i no pels conductes interns polítics, de què els vehicles privats poguessin circular fins al Portal de Sant Roc. Davant aquest anunci, l'Associació de concessionaris del Mercat de la Independència va demanar que es facilités l'accés de vehicles privats fins l'aparcament del Raval. Aquesta no és, assenyala el Sr. Turmo, una mesura ni de dretes ni d'esqueres, sinó una mesura lògica, de sentit comú, per facilitar l'accés al mercat i a tota la zona comercial del voltant. Si es vol dinamitzar una zona comercial també s'ha de facilitar l'accés en vehicle i als aparcaments. Fins i tot van haver-hi articles d'opinió al respecte, per part de persones que són referents a nivell de ciutat. El Sr. Turmo es refereix a un article sobre trànsit, publicat al Diari de Terrassa el 25 de gener, del Sr. Xavier Marcet, que no és sospitós de proximitat al Partit Popular, que va ser Regidor del PSC en aquest Ajuntament, que aportava una reflexió interessant. Del que parla, en definitiva, és de flexibilitat en l'ordenament del trànsit. Això és el que no hi és en les polítiques de mobilitat de l'equip de govern, que són polítiques destinades a la penalització de l'ús del vehicle privat. No cal oblidar, en relació a la Rambla, quin és l'origen de la problemàtica. La Rambla d'Ègara era una via fonamental per la distribució del trànsit de la ciutat i per la mobilitat interna, amb una circulació certament intensa. Però eliminar aquest espai, com s'ha fet i amb el disseny que s'ha fet, de la xarxa viària requeria d'alternatives, que estaven contemplades al Pla Director de Mobilitat, encara vigent tot i que amb una revisió pendent, de la qual el Grup del PPC tampoc en té informació, però que no són

funcionals. Aquí no hi ha una contradicció en la posició del Grup del PPC, que defensa i aposta per la recuperació de la Rambla com un passeig per a la ciutat. Però si s'impulsen aquestes mesures s'ha de fer tenint en compte la incidència en la mobilitat, i en el fet que no s'ha desenvolupat la proposta de xarxa viària bàsica, que contempla el Pla Director i que era necessària per a la ciutat, tant per garantir la fluïdesa del trànsit com la capacitat d'absorció del mateix, així també com per alliberar trams com podria ser la Rambla d'Ègara. En el moment que no es desenvolupa, i que és evident que aquesta xarxa viària no es desenvoluparà, és indubtable que qualsevol actuació com les que s'han fet a la Rambla, prohibint en bona part dels seus trams la circulació de vehicles privats, tindrà una incidència directa i negativa en la mobilitat, que en aquest cas es trasllada a d'altres vials, com són els carrers Arquímedes i Galileu, que estan col·lapsats en diferents hores del dia. També perjudica de manera directa a la Rambla com a eix comercial. La Rambla hauria de ser un dels eixos comercials més potents de la ciutat. Per tant, davant d'aquesta situació, objectivable, no és possible romandre quietes. Per això es demana novament que es plantegin mesures. La Proposta de Resolució s'ha plantejat des d'una doble vessant. Des de la vessant del comerç, com a eix comercial, per dinamitzar-lo i impulsar-lo com a zona comercial potent. I des de l'àmbit de la mobilitat, que no es pot oblidar. El Sr. Turmo afegeix que encara és possible, que encara s'hi és a temps. D'aquí la importància d'anar insistint en aquestes qüestions, per impulsar la Rambla com un eix comercial potent, de primer nivell, sense tenir necessàriament un impacte negatiu sobre la mobilitat. El Sr. Turmo demana en aquest darrer aspecte flexibilitat al govern municipal. Per això les propostes van adreçades a tres àmbits: el de la mobilitat, el tributari i els equipaments. El Sr. Turmo anuncia que desenvoluparà aquests tres àmbits en la següent intervenció. El Sr. Turmo demana, en relació a les propostes que es plantegen, i com a primer pas, que el govern municipal reconegui l'existència de la problemàtica, i sobre les propostes concretes, que tinguin la flexibilitat de poder-ne assumir alguna i arribar a algun acord.

La Sra. Herrero anuncia que el Grup d'ICV-EUiA no donarà suport a la Proposta de Resolució del Grup del PPC, com no ho ha fet cap de les vegades que s'ha presentat una proposta igual o similar que proposava reobrir al trànsit la Rambla d'Ègara. La Sra. Herrero no acaba d'entendre perquè s'ha tornat a presentar aquesta proposta, tornant a plantejar un debat que fa uns mesos ja es va tenir en aquest Ple. Les explicacions que el Sr. Turmo ha donat a l'inici de la seva intervenció no l'han convençuda gens ni mica. La Sra. Herrero insisteix en què el Grup d'ICV-EUiA aposta per un model de mobilitat sostenible i segura, pel foment del transport públic, de la bicicleta. La Rambla d'Ègara és un bon exemple d'aquest model. És un espai que està pensat pels vianants, per a què ramblegin, per a què passegin, per a què parlin, per a què puguin prendre quelcom en una terrassa, per a què puguin agafar pràcticament qualsevol línia d'autobús per moure's per la ciutat, en contraposició al model del Grup del PPC, que és el de més fum, més soroll, més contaminació, més inseguretat. Per tant, es tracta de dos models diferents, clarament confrontats, no només d'entendre la Rambla o la mobilitat, sinó d'entendre la ciutat i les persones que hi viuen. La Sra. Herrero considera que aquestes diferències ja havien quedat clares en altres debats plenaris. Però el Grup del PPC, en aquesta proposta, s'atreveix a fer un pas més enllà, afirmant que la causa per la qual la Rambla no funciona, no està dinamitzada, és perquè no poden circular els vehicles. Davant aquest argument, la Sra. Herrero no pot estar-hi d'acord. Per dinamitzar comercialment, no només la Rambla sinó tota la ciutat, el que cal és crear ocupació, que les persones que avui en dia no arriben a final de mes i no poden ni tan sols cobrir les necessitats bàsiques en habitatge o alimentació, tinguin una ocupació, un treball i un sou digne que els hi permeti no només cobrir aquestes necessitats bàsiques sinó fer un consum responsable i de proximitat. Per tant, el Grup del PPC planteja un debat i un problema que no existeix, potser per amagar els veritables problemes que afecten a la ciutadania de Terrassa, la solució als quals no és obrir al trànsit la Rambla, sinó que el Partit Popular, des de Madrid, faci veritables polítiques econòmiques i socials de creació d'ocupació.

El Sr. Oriach mostra la seva sorpresa davant el fet que aquesta és una proposta sobre mobilitat, i que després, en la intervenció de la Sra. Herrero, hagin aparegut les polítiques d'ocupació de Madrid, quan Terrassa és la ciutat de la comarca amb un índex d'atur més elevat, i potser no només per culpa de Madrid. Segurament aquí també hi ha una part de la culpa. La Sra. Herrero ha dit que el Grup el PPC està creant un problema que no existeix, quan és força constatable que sí hi ha un problema a la Rambla, un problema segurament de concepció inicial. Probablement el que va passar és que s'hauria d'haver desenvolupat un projecte com l'actual acompanyat del desenvolupament de tota la política de mobilitat alternativa que calia, i que no es va fer. La va tenir d'assumir, pràcticament de manera íntegra, els carrers Arquímedes i Galileu, i algun altre carrer de Ca n'Aurell. No hi ha hagut el desenvolupament de rondes a ponent, ni res de vies alternatives. És, doncs, un problema de concepte. Si no es podia desenvolupar tot a la vegada, potser aquest no era el projecte més adient. També és veritat que permetre el pas del vehicle privat no és la solució, perquè ara mateix la Rambla té un carril en cada sentit, i això voldria dir entrar en competència directa amb el transport públic o amb la bicicleta, que s'hauria de desplaçar al passeig central, competint amb el vianant. L'espai és un recurs limitant. En hores punta, amb la idea de descongestionar els carrers Arquímedes i Galileu, es provocaria un col·lapse del transport públic de la ciutat. Això tampoc és acceptable, ja que es penalitzaria el transport públic. Cal, doncs, anar a buscar altres solucions. El Grup de CiU creu que aquestes solucions passen pel desenvolupament de la resta del Pla de Mobilitat, un pla del qual, de tant en tant, es van sabent coses a través de la premsa. El Sr. Oriach recorda l'acord que es va assolir en el sentit de què no es presentarien iniciatives en matèria de mobilitat fins que no hi hagués un Pla Director a sobre de la taula. En canvi, sí es presenten iniciatives per part de l'equip de govern directament a la premsa. Això dol al Grup de CiU, que va mantenir estrictament l'esmentat compromís. El Sr. Oriach lamenta l'actitud de l'equip de govern. Hi ha un problema, però les solucions que planteja el Grup del PPC són un collage d'altres propostes presentades durant els anys 2012 i 2013 sobre la Rambla. El Grup del PPC sap que el de CiU no està d'acord amb la circulació de motocicletes i ciclomotors per la Rambla, que aporta un plus de perillositat pel vianant. Sap que tampoc comparteix penalitzar el transport públic. En el seu moment el Grup de CiU ja va expressar que sí estava d'acord en facilitar l'accés als aparcaments. De fet, aquest Grup va presentar una Proposta de Resolució per facilitar l'accés a l'aparcament per la Rambla, en direcció nord. El Sr. Oriach afegeix que el seu Grup va lamentar que es presentessin propostes estranyes, a través de la premsa, que finalment no s'han desenvolupat, en relació a un canvi de sistema d'accés a l'aparcament de la plaça Vella. També es va parlar de permetre la circulació en sentit sud. Tot plegat conforma un cert batibull, sense que al capdavant se sàpiga quina és una proposta de l'equip de govern i quina no. El Sr. Oriach considera que cal agrair al Grup del PPC que hagi concretat les seves, encara que el Grup de CiU no les comparteixi totes. Per aquests motius, el Grup de CiU no podrà donar suport a la Proposta, atès que hi ha alguns punts que no veu clars. El Sr. Oriach conclou demanant a la Sra. Herrero que no negui el problema de la Rambla, ja que és un problema enorme de la ciutat, que ha afectat molt a nivell de la mobilitat, a nivell del comerç i també del passeig. La Rambla no està funcionant. Són fets objectius. No és cert, per altra banda, que alguns Grups municipals estiguin creant un estat d'opinió en contra de la Rambla.

La Sra. Labòria comença recordant el Ple de juny de 2012, el de juny de 2013 i el d'avui. Un cop a l'any, el Grup del PPC presenta una Proposta de Resolució sobre el tema de la Rambla. Si es llegeixen els textos es pot comprovar que moltes de les propostes són les mateixes, tot i que no van ser aprovades pel Ple i ja van ser àmpliament debatudes i justificada la seva desestimació. El Sr. Pereira ja va anunciar l'any passat, al juny de 2013, que el seu Grup continuaria insistint, encara que hagin aparegut altres condicionants posteriors. La Sra. Labòria manifesta que no hi ha cap problema en continuar debatent el tema. Abans d'entrar en el detall dels tres àmbits

que proposa avui la Proposta de Resolució, la Sra. Labòria vol fer una reflexió general sobre el tema de la Rambla. Convé recordar, en primer lloc, que el disseny actual de la Rambla parteix d'una anàlisi molt meditada i complexa sobre tot el que s'ha de tenir en compte en el funcionament i el caràcter d'un eix tant emblemàtic i alhora tant compromès com aquest, i el plantejament de diferents opcions alternatives de disseny i configuració de la mateixa. A partir d'aquesta anàlisi i el plantejament de les alternatives, es va dur a terme un ampli i intens procés participatiu, que es va iniciar ara fa vuit anys i que es va desenvolupar durant més de tres anys. Al llarg d'aquest procés es van debatre les diferents opcions i es va convenir de forma molt majoritària l'opció que posteriorment va ser desenvolupada a través del projecte de remodelació. Per tant, no es tracta d'un projecte fruit d'una improvisació, sinó d'un procés de participació extens, intens i llarg, durant el qual es van valorar rigorosament totes les implicacions que comportaven les diferents opcions considerades. Un procés en el qual hi van participar intensament i van aportar les seves opinions més de 500 ciutadans. El Sr. Turmo, abans, ho ha obviat. Afirmit reiteradament, sense fonaments ni arguments consistents, que un determinat espai urbà no funciona, com el Grup del PPC fa en el cas la Rambla, pot ser una forma molt important de contribuir a què aquest espai acabi sent estigmatitzat i a què efectivament no funcioni. Especialment si aquest tipus d'afirmació es formula sense una base argumental clara, raonada i rigorosa. En aquest cas, la manca de rigor en la seva afirmació es basa en no tenir en compte un seguit d'elements i factors essencials. En primer lloc, que els processos de consolidació dels usos en els espais urbans transformats no són instantanis ni immediats, sinó que requereixen un temps de maduració. En segon lloc, l'actual context econòmic implica una clara davallada en l'activitat comercial i de restauració, que no únicament es pot constatar a la Rambla sinó que malauradament afecta la totalitat dels espais de la ciutat, també en els carrers més comercials del centre històric. En tercer lloc, ni la reurbanització de la Rambla ni la circulació de vehicles per aquesta via, són els únics elements sobre els quals es pot recolzar la revitalització del comerç. Hi ha també altres aspectes fonamentals dels quals en depèn, com són la gestió de l'espai central en termes d'activitats que dinamitzin l'eix o el lent procés de consolidació i remodelació dels seus fronts. Actualment s'està executant un nou edifici en construcció, que aportarà nous locals comercials en planta baixa que contribuiran a potenciar aquest tram. En la seva exposició de motius, el Grup del PPC barreja i confon molts conceptes diferents: el disseny de la Rambla, la incidència del trànsit o la conveniència de revisar la zona blava. Quan s'afirma que la Rambla no funciona, caldria en primer lloc concretar i matisar des de quina lògica es formula aquesta afirmació. La Sra. Labòria pregunta si es fa des de la lògica del comerç. Actualment, el 84% dels locals comercials de la Rambla en el seu tram històric es troben ocupats amb activitats. És evident que cal treballar per a què la resta també estiguin ocupats, però cal fer-ho des del coneixement rigorós i l'anàlisi responsable dels factors que veritablement incideixen en aquest funcionament comercial, encara per sota de les expectatives desitjades. La Sra. Labòria es refereix al procés de recuperació de l'impacte de les obres del ferrocarril. En aquest sentit la Sra. Labòria es mostra sorpresa davant la intervenció del Sr. Oriach, i li pregunta si opina que no s'hauria d'haver reurbanitzat fins que no estigués acabat el Quart Cinturó o fins que no arribés el tren, i si s'hagués hagut d'urbanitzar com estava abans. L'oportunitat d'urbanitzar la Rambla eren els ferrocarrils, i així s'ha fet. També s'ha de tenir en compte la crisi econòmica que afecta particularment el comerç i la restauració, així com la configuració parcel·l·lària de bona part de les finques que conformen els fronts de la Rambla. La Sra. Labòria pregunta si l'afirmació de què la Rambla no funciona es formula des de la lògica dels residents. És evident que l'important reducció del trànsit viari a la Rambla ha repercutit en una substancial reducció dels sorolls i les emissions de CO₂, i per tant en la millora de la qualitat de vida dels residents, de la Rambla i també de tota la ciutat. Òbviament, cal també resoldre el problema que es genera en els carrers Arquímedes i Galileu degut a l'increment de trànsit pels mateixos, i en això s'està treballant intensament des de l'Ajuntament, especialment en el marc del nou Pla de Mobilitat. La Sra. Labòria pregunta si l'afirmació és des de la lògica dels vianants. És innegable que la remodelació de la Rambla i la reducció del trànsit rodat han configurat

un eix molt més segur, accessible i confortable per al recorregut dels vianants. Tornar a reinstaurar el trànsit rodat suposaria penalitzar greument els moviments dels vianants i donar un pas enrere en el procés de millora de la qualitat ambiental de la ciutat. La Sra. Labòria pregunta si, tal vegada, es planteja des de la lògica dels conductors. Inicialment podria semblar que sigui aquesta la lògica de la proposta. Però un cop més, cal fer una anàlisi detinguda i assenyada i no caure en interpretacions superficials i errònies. La reinstauració del trànsit de vehicles privats per una via d'un únic carril de circulació per sentit i per la qual hi discorren una gran part de les línies d'autobús urbà de la ciutat, amb les seves corresponents parades, suposaria un greu problema de manca de fluïdesa del transport públic. Encara pitjor seria introduir fórmules de difícil gestió i de confusa comprensió per part dels usuaris, com les que el Grup del PPC proposa, com la circulació intermitent en hores determinades o la de determinats vehicles com les motocicletes. Cal abordar des d'una perspectiva integral i completa el procés de millora i completació de la Rambla més enllà de la seva reurbanització o de la circulació de vehicles. En aquest sentit, les conclusions del grup de treball de fa dos anys han d'anar-se implementant conforme sigui possible i d'acord amb els processos i els temps adequats. En la seva següent intervenció, la Sra. Labòria anuncia que entrarà a analitzar, una per una, les diferents propostes, així com la diversitat de temes que es plantegen.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui comença manifestant que l'equip de govern està enrocant. El Sr. Turmo recorda que en el seu moment el Partit Popular va fer una enquesta, que va facilitar a l'equip de govern, el resultat de la qual eren absolutament contraris als que la Sra. Labòria esmentava sobre quina havia de ser l'opció, des del punt de vista de la mobilitat, respecte la Rambla. A més, és contradictori, perquè la Sra. Labòria ha fet referència a la creació d'un grup de treball sobre la Rambla, que es va crear, precisament, per impulsar, per fer propostes, per dinamitzar-la com a eix comercial. Per tant, ja es partia del reconeixement de què alguna cosa no funcionava. Però aquesta és la posició del govern municipal, que segueix donant l'esquena a les problemàtiques de la ciutat. El Grup del PPC es pot equivocar o no, però davant del que entenen que són problemàtiques proposa solucions. El Sr. Turmo reitera que la Rambla no funciona, en cap de les seves tres vessants: ni des del punt de vista del passeig per a vianants, ni des del punt de vista comercial, ni des del punt de vista de la mobilitat. La Sra. Labòria oblida que qualsevol actuació respecte una ciutat ja consolidada com Terrassa, amb una xarxa viària urbana principal, sense planificar alternatives, dibuixades però no executades, té incidències molt negatives en la mobilitat. El Sr. Turmo recorda que aquestes alternatives estaven dibuixades en el Pla Director, que parlava d'una proposta de xarxa viària bàsica, per garantir la fluïdesa del trànsit i la capacitat d'absorció d'aquest a la ciutat. Aquesta proposta de xarxa viària no hi és. L'equip de govern no vol veure els problemes, o segueix enrocant en la seva política de penalització del vehicle privat. Respecte a una de les consideracions que ha fet el Sr. Oriach sobre el compromís o no de presentar propostes, en relació al Pla de Mobilitat, el Sr. Turmo considera que és curiós. Quan el Grup del PPC parla de la zona blava, se'l critica perquè està pendent un Pla Director de Mobilitat, i se li retreu que presenti mesures de supressió de zones blaves i d'altres. Però en canvi l'equip de govern crea zones blaves, amb independència de què el nou Pla Director de Mobilitat estigui aprovat o no. Quan l'interessa sí, i quan no l'interessa, no. La responsabilitat del Grup del PPC és amb els ciutadans i amb el seu programa electoral, i per tant aquesta proposta la presentarà en tantes ocasions com ho consideri convenient. En aquests moments, el debat sobre la Rambla d'Ègara i sobre la mobilitat en la mateixa torna a estar a sobre de la taula. Fins i tot la pròpia arquitecta es va pronunciar al respecte, i no precisament en el sentit que feia referència la Sra. Herrero. En tot cas, el Sr. Turmo nega que en la Proposta de Resolució es vinculi el mal funcionament de la Rambla només a un tema de circulació. Això no és veritat. Indubtablement aquest és un element més. Una política per afavorir una zona comercial és facilitar-ne l'accessibilitat, tant dels vianants com dels vehicles. També ho és facilitar l'aparcament, i per arribar a l'aparcament s'ha de facilitar-ne l'accés. Aquesta és una proposta que el Grup del PPC ha presentat en positiu, davant de problemàtiques que detecta. Per al

Grup del PPC, la Rambla és un dels espais urbans més emblemàtics de la ciutat, i podria ser un dels eixos comercials més potents de Terrassa. Per tant, no renuncia a què després de la inversió feta, els costos econòmics que ha tingut i les reparacions que s'han tingut d'anar duent a terme degut a la utilització de determinats materials, el Grup del PPC no renuncia a què aquest sigui un eix potent. Per això es proposen mesures en tres àmbits. En l'àmbit de la circulació i la mobilitat, no es planteja el pas absolutament obert als vehicles privat, sinó flexibilitzar la prohibició de circulació d'aquests vehicles per la Rambla. En aquest sentit, es planteja autoritzar la circulació de vehicles privats per a les persones residents, que tenen grans dificultats, en ocasions, per descarregar o recollir un familiar malalt, per exemple, o la circulació de motocicletes i ciclomotors, o la circulació general de vehicles privats en els trams horaris que es determinin. En aquest cas s'està plantejant un estudi sobre aquells trams de més densitat de trànsit a la ciutat, matí i tarda, determinar els horaris i així alleugerir el col·lapse que estan patint els carrers Arquímedes i Galileu. També es proposa que es faciliti l'accés dels vehicles privats als aparcaments. Aquesta és una proposta que no només es planteja des del Grup del PPC, sinó des d'altres àmbits. També es planteja que la zona blava propera a la Rambla sigui objecte de revisió conjuntament amb tota la zona blava de la ciutat, que ho necessita des de fa temps. Es proposa també que es flexibilitzin els itineraris de pas per la Rambla per a les tasques de càrrega i descàrrega vinculades a activitats econòmiques i necessàries per al seu desenvolupament. També es fan propostes en l'àmbit tributari, per tal d'afavorir, amb una política de bonificacions general per a tota la ciutat respecte la Taxa per l'aprofitament del sòl, vol i subsòl de la via pública, la instal·lació i/o ampliació de terrasses de bar, cafeteria o restaurant, així com la consolidació de les ja existents. En l'àmbit dels equipaments, la proposta se centra en impulsar les actuacions necessàries per recuperar l'edifici dels Jutjats, propietat de la Generalitat de Catalunya, com un equipament públic per a la ciutat. El Sr. Turmo afegeix que són moltes les propostes i mesures que es plantegen, i pensa que hi hauria la possibilitat d'arribar a algun acord. Al Sr. Turmo se li fa difícil d'entendre la manca de flexibilitat de l'equip de govern. El Sr. Turmo demana una reflexió al respecte del que es planteja. Qualsevol persona que passi cada dia per la Rambla, sense ser ni tècnic, ni arquitecte ni polític, pot adonar-se'n de què no funciona. El Sr. Turmo afegeix que s'utilitzen propostes de mobilitat o de comerç, etc., per fer crítiques al govern del Partit Popular. El Sr. Turmo, adreçant-se a la Sra. Herrero, manifesta que el govern del Partit Popular, afortunadament, és un govern que impulsa reformes per la creació d'ocupació, de llocs de treball i per la recuperació econòmica.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Herrero, qui assenyala que es pot parlar sobre com millorar qualsevol aspecte o espai de la ciutat, com es pot fer per tal que sigui millor, com es poden assolir els objectius que es plantegen. Però si no es fa una bona anàlisi del que està passant i de quina és la situació social i econòmica de Terrassa, no té cap sentit. Si la gent està en situació precària, si la pobresa augmenta, si les persones no poden consumir, no aniran ni a la Rambla ni enlloc. Aquest és el veritable problema. Es va crear, amb la participació de totes forces polítiques municipals, un grup per intentar posar mesures per dinamitzar, dins el possible i el que es pot fer des de l'Ajuntament, la Rambla. Es va arribar a una sèrie de conclusions. Però si no s'és conscient de quina és la situació de crisi econòmica, no es podrà avançar. La Sr. Herrero pensava que només era el Grup de PPC l'únic que no era conscient d'aquesta realitat. Però el Grup de CiU tampoc ho és. Qualificar de problema enorme el que està passant a la Rambla, que és el mateix que passa al barri de La Maurina, o de Ca n'Anglada, o a qualsevol barri de la ciutat, és no tenir cap tipus de visió política. El problema és la pobresa. Potser per no desprestigiar les institucions catalanes no es volen donar les dades, i és millor amagar aquest problema. El problema són els desnonaments. Un problema enorme és l'atur. Però la Rambla no és un problema enorme. En tot cas, és una conseqüència, igual que ho és la situació del comerç de Terrassa. Això és l'únic que volis plantejar la Sra. Herrero. De tot el demés ja se n'ha parlat reiteradament. La Sra. Herrero considera que fins que tothom no se n'adoni de quin és el veritable problema, i es facin debats reals, sense inventar-se

problemes que no són els que més preocupen a la ciutadania de Terrassa, poc servei faran aquells que la representen.

El Sr. Oriach comença dient que avui ha descobert que l'oposició fa política quàntica, en la qual la condició d'observació determina l'estat d'allò observable. Si no és això, el que potser està volent dir el govern municipal és que la ciutadania de Terrassa es deixa manipular molt fàcilment pels Grups municipals de l'oposició. El Sr. Oriach dóna més credibilitat a la intel·ligència de la ciutadania, i no creu que es deixi manipular per qualsevol. De problemes és evident que n'hi ha molts. Els que relatava la Sra. Herrero, l'atur, la pobresa, etc., no és que siguin problemes enormes, són problemes vitals. Estan en un altre nivell. Són molt més transcendents que la Rambla. Són els més grans que hi ha. Però la Rambla té problemes. I aquest Ple està per tractar tots els problemes. La Sra. Herrero no pot negar que Terrassa té problemes afegits, com ara més atur que la resta de poblacions de la comarca. Aquesta és una dada objectiva. El que planteja el Sr. Oriach és que el de la Rambla és un problema i que cal a tractar-lo, sabent que n'hi ha d'altres i sense defugir cap responsabilitat, ni tapar cap altra administració, ni la de la Generalitat de Catalunya ni la de l'Estat. El Sr. Oriach no volia desviar cap tipus d'atenció, sinó només centrar un problema que és molt important, ja que la Rambla és una artèria principal de la ciutat, en pràcticament tots els sentits. I no està funcionant prou bé. Calen mesures, que en aquest cas hauran de ser de contenció, perquè les de més profunditat, les que haurien tingut un impacte més profund en la Rambla, s'haurien d'haver pres al principi, amb un disseny diferent. Potser és cert que molta gent es va equivocar. El Sr. Oriach no està eludint cap tipus de responsabilitat de ningú. Però també és veritat que ara, amb el que hi ha, cal prendre algun altre tipus d'acció. No es pot pensar que, malauradament, el context general impedeix fer cap tipus de millora, amb les eines de què disposa el propi Ajuntament. Hi ha diverses eines, que poden servir per intentar millorar, encara que sigui mínimament, la situació d'aquest eix, per crear més moviment de persones, econòmic, etc., per dinamitzar-lo. Hi ha eines com per permetre l'accés als aparcaments. En aquest punt el Grup de CiU coincideix amb el Grup del PPC. Hi ha eines tan senzilles, per solucionar certs punts de col·lapse, com fer quaranta centímetres més curt el pas de vianants entre el carrer Volta i el del Pare Llauredor, que deu fer uns quatre metres, per tal que quan para un autobús no bloquegi l'accés al segon d'aquests carrers, amb la cua que això comporta cap al carrer Pau Clarís. Es pot ajudar els veïns de la zona, que han millorat les seves condicions de vida, amb menys soroll i contaminació, permetent que es puguin acostar fins la porta de casa per descarregar grans volums. Això es pot fer i no té un impacte tan gran sobre el transport públic com altres propostes que plantejava el Grup del PPC. Es pot ajudar el comerç de la zona flexibilitzant les hores en què poden fer la càrrega i descàrrega. Hi ha actuacions que els poden ajudar. Cap de les mesures és la solució definitiva, la panacea. No se solucionarà la crisi econòmica del país amb aquest tipus de mesures, però són petites contribucions per millorar un eix que no funciona del tot bé, petites contribucions que poden anar molt bé fins que no s'acabi de desenvolupar la resta del sistema viari de la ciutat.

La Sra. Labòria passa a contestar, mesura per mesura, les contingudes en la Proposta de Resolució del Grup del PPC. La Sra. Labòria manifesta que actuacions com la transformació de la Rambla ajuden a què cada dia més persones es desplacin amb altres mitjans de transport, com l'autobús, la bicicleta o a peu. Avui ja són més de 17.000 persones les que es desplacen a peu per la Rambla, segons els darrers comptatges realitzats a l'alçada de la Rasa. El Grup del PPC demana una autorització per circular els residents. La Sra. Labòria assenyala que els residents que necessiten circular per la Rambla per accedir al seu aparcament, són autoritzats a fer-ho i disposen d'un distintiu verd que els autoritza. No hi ha per tant la necessitat d'autoritzar a qualsevol resident a circular per la Rambla, pel simple fet de ser resident, si després no podrà parar a la Rambla. La parada als residents s'autoritza als carrers adjacents més propers i disposen de comandament per accionar les pilones d'aquests carrers i també de targeta que els habilita a estacionar per descarregar

la compra, maletes o per acompanyar una persona amb problemes de mobilitat, per exemple. Pel que fa a les motocicletes, la Sra. Labòria pregunta en què diferencia el Grup del PPC les motos de la resta de vehicles privats. La circulació de motos per la Rambla aportaria un augment del risc d'atropellament, del soroll i de la contaminació. Amb molta probabilitat es produiria un increment de la velocitat de circulació i, al mateix temps, la percepció de perillositat per part del vianant. Aquesta mesura té molt risc i poc benefici col·lectiu. La Sra. Labòria recorda que al novembre del 2011, el RACC va lliurar un informe a l'Ajuntament de Barcelona. Les conclusions d'aquest informe deien que aquesta mesura podria comportar un augment de la velocitat mitjana de les motos i un risc d'augment significatiu del nombre d'accidents. Per tant, era una mesura absolutament desaconsellable. Pel que fa a la circulació general en determinats trams horaris, la Sra. Labòria manifesta que això suposaria generar confusió entre els conductors a l'hora de saber si poden o no circular per la Rambla, ja que el missatge es fa molt difícil de comunicar i d'interpretar. Hi hauria un augment previsible de les sancions per dificultat de fer entendre qui pot circular i qui no i en quins horaris. Però també suposaria una incertesa i una inseguretat per als vianants. Pel que fa a la possibilitat d'accedir a l'aparcament del Raval per la Rambla d'Ègara, es trenca el principi bàsic de què només podran circular per la Rambla quan aquest sigui l'únic itinerari possible. Es crearia un greuge comparatiu amb el pàrquing del Vapor Ventallo i el de la Rasa i amb els subministradors del mercat o els comerciants del Raval, que preferiran entrar per la Rambla per evitar el circuit d'Arquímides. Hi hauria un augment previsible de les sancions per dificultat de fer entendre qui pot circular i qui no. El missatge es fa més complex de comunicar i d'interpretar. Alguns conductors entrarien sense voler, simplement seguint el vehicle de davant, especialment si no són de la ciutat. Pel que fa a la zona blava, la Sra. Labòria informa que s'estan posant al dia els estudis d'ocupació de la zona blava i alhora s'està pensant en fórmules flexibles, que puguin ajudar a trobar solucions que resolguin la necessitat d'aparcament de rotació que tenen els comerços i les activitats econòmiques als que la zona blava dona servei, i que s'ajusti al dimensionament de l'oferta que es consideri òptim. La Sra. Labòria posa de manifest que no ha vinculat la seva resposta a la revisió del Pla de Mobilitat. Pel que fa a la càrrega i descàrrega, la Sra. Labòria recorda que les operacions de càrrega i descàrrega sempre s'ha hagut de fer des dels carrers adjacents, ja abans de la urbanització de la Rambla, ja que no era possible parar als carrils de circulació interferint la mobilitat. Les pilones dels carrers adjacents s'obren automàticament en l'horari establert, al matí i a la tarda, igual que a tota l'illa peatonal del centre. Els vehicles accedeixen als carrers, s'acosten el màxim a la Rambla i descarreguen tranquil·lament. Quan acaben surten per la Rambla, ja que ho tenen autoritzat. No s'ha detectat cap problema en el subministrament de mercaderies. També s'ha tractat amb el gremi de transportistes de la CECOT i es van considerar adequades les condicions establertes per la càrrega i descàrrega. Dins de l'àmbit tributari, el Grup del PPC demana una bonificació general, no només per la Rambla sinó per a tots els comerços de restauració respecte la col·locació de terrasses. Aquesta qüestió ja la va formular com a esmena a les Ordenances Fiscals i ja va ser debatuda i rebutjada en el Ple de debat de les mateixes. El Sr. Vega va donar aleshores raons suficients per rebutjar la proposta. La Sra. Labòria aporta, però, una dada important. L'augment de les terrasses entre els anys 2011 i 2013 ha estat d'un 30%, i ha estat d'un 80% durant la temporada d'estiu. A la Rambla, la majoria de comerços de restauració tenen terrasses autoritzades. Pel que fa a l'àmbit dels equipaments, la Sra. Labòria considera que, efectivament, cal posar en ús l'edifici buit dels antics jutjats. Però això no es fa d'un dia per altre. Requereix un procés complex. L'Ajuntament ja va realitzar una part important d'aquest procés. El Ple, per unanimitat, va aprovar una adaptació del planejament urbanístic per tal que la seva qualificació urbanística permetés obrir-lo a diferents usos d'equipament i així facilitar la seva posada en ús. En canvi, la Generalitat de Catalunya, propietària de l'edifici, encara no ha realitzat la part que li corresponia en aquest procés i ni tants sols ha aprovat encara el plec de bases del concurs per a la venda i posada en ús de l'edifici. Un any després encara no ho ha fet. Tot plegat indica que els processos no són immediats ni les solucions instantànies. A mode de conclusió, la Sra. Labòria

remarca que, com en molts altres temes, l'equip de govern no coincideix amb el Grup del PPC en els models que cada opció política defensa. Pel que fa a la mobilitat, el Grup del PPC considera que el govern penalitza el vehicle privat. El govern té un model absolutament diferent de mobilitat. En aquest cas, l'equip de govern defensa un model que aposta per una mobilitat sostenible, segura i saludable, per aconseguir una ciutat més tranquil·la, habitable i saludable. La urbanització de la Rambla és un clar exemple d'aquesta aposta. La Sra. Labòria recorda que l'any 2007, a l'eix Rambla-Arquímedes-Galileu hi circulaven 47.855 vehicles diaris. L'any 2013, en el mateix eix hi circulen 15.767 vehicles. Potser si l'Estat acabés la ronda orbital, el Quart Cinturó, s'acabaria aquest col·lapse que es diu que pateixen els carrers Arquímedes i Galileu. La voluntat de l'equip de govern va ser molt clara a l'hora de dissenyar i urbanitzar la Rambla. Després d'un intens procés de participació, es va decidir transformar la Rambla en un eix propi d'una ciutat del segle XXI. Aquesta ciutat és Terrassa i aquesta ciutat s'ho mereix. I per això es va decidir limitar la circulació als vehicles de servei, als residents, a les bicicletes i al transport públic, i es van reduir els carrils de circulació a un sol carril per sentit. La Sra. Labòria pregunta si el Grup del PPC ho hauria fet diferent, tot i que ho dubta. La societat evoluciona, no sempre al gust de tothom, però s'intenta que ho faci cercant el bé comú. Mirar la Rambla del passat, amb milers de vehicles circulant cada dia, és apostar per una ciutat més gris. I la voluntat del govern és que Terrassa mantingui el seu caràcter emprenedor i dinàmic, amb la modernitat que l'ha caracteritzat al llarg dels anys. El Grup del PPC dibuixa una Rambla amb més cotxes, menys transport públic i menys vianants. El govern no eludirà parlar dels problemes. Està d'acord en voler més activitat a la Rambla, que hi passin més coses, que sigui més dinàmica. Però amb un clar objectiu: veure més persones a la Rambla, que l'ocupin més persones, però que aquestes persones no vagin pas en cotxe.

El Sr. Turmo comença dient que la conclusió, després de les paraules de la Sra. Labòria, és que la Rambla d'Ègara funciona, i que deu ser un exemple i un model de disseny i d'actuació urbana que serà pres com a referència a Catalunya i a la resta d'Espanya i d'Europa. Tot funciona de manera meravellosa i no cal fer-hi res. Aquest és el plantejament que ha fet la Sra. Labòria. El Sr. Turmo podria entrar a rebatre cadascuna de les argumentacions que ha donat respecte a les diferents mesures plantejades pel Grup del PPC, moltes d'elles fàcilment assumibles. N'hi ha de més agosarades, perquè quan les coses no funcionen cal una certa rebel·lia política per plantejar solucions als problemes. Si es volen canviar les coses cal tenir també aquesta capacitat de reacció, que el govern municipal, des de les seves posicions conservadores, no té. Pel que fa a l'argumentació sobre els residents, el Sr. Turmo ho resumeix dient que és evident que la Sra. Labòria no viu a la Rambla. Tota l'argumentació que ha aportat la Sra. Labòria sobre les polítiques tan favorables per facilitar la mobilitat dels residents a la Rambla d'Ègara, l'hauria d'explicar als veïns, habitatge per habitatge, i escoltar el que li dirien. Respecte a les dificultats sobre els trams horaris, per facilitar la circulació, la pròpia Sra. Labòria ho ha dit. Estem al segle XXI. És qüestió d'una bona senyalització i d'una bona organització. El que passa és que quan l'Ajuntament fa actuacions, no les senyalitza bé. Durant molt de temps, la part més important de sancions que es posaven als vehicles que circulaven, de manera incorrecta, per la Rambla, eren de fora de la ciutat. La raó és que estava mal senyalitzat, perquè el govern municipal ho va fer malament. El mateix govern que no pren solucions quan hi ha problemes. En relació a la Sra. Herrero, el Sr. Turmo manifesta que sembla que la Regidora del Grup d'ICV-EUiA visqui en una bombolla. Indubtablement, hi ha unes prioritats, que a més són compartides pels Grups polítics municipals d'aquest Consistori. La primera prioritat és crear ocupació, amb polítiques de promoció econòmica. La segona prioritat són les polítiques de serveis socials, reforçar-los. La tercera prioritat és garantir els serveis. Però apart d'aquestes prioritats, també hi ha altres situacions que són problemàtiques, a un altre nivell, en aquest cas de mobilitat, i ha de ser possible plantejar actuacions per resoldre-les. No es pot reduir tot a uns problemes, com ha fet la Sra. Herrero. En tot cas és contradictori, perquè només s'ha de pensar en tots els eixos comercials de Catalunya, de la resta d'Espanya i de Terrassa

que funcionen, com el de Sant Pere Nord. Per tant, el Sr. Turmo pregunta de què està parlant la Sra. Herrero per rebatre la Proposta de Resolució. En definitiva, novament el Grup del PPC es troba davant del frontó que suposa l'equip de govern. En tot cas, hi ha un debat social a sobre de la taula, un debat que no l'impulsa el Grup del PPC sinó la pròpia societat civil. El govern municipal no només dóna l'esquena a les problemàtiques de la ciutat, sinó que dóna l'esquena a la societat civil terrassenca.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	EN CONTRA

Epígraf 9) Presentada pel Grup municipal del PPC, en defensa i suport a la “Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local”.

El contingut de la present Proposta de Resolució ha estat substanciat conjuntament amb l'epígraf número 6 de l'Ordre del dia de la present reunió, com s'ha deixat constància en el seu moment.

Epígraf 10) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la creació d'una comissió municipal de seguiment per a l'estudi i anàlisi de la implementació de les mesures de la “Ley 19/2013 de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno”.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Considerando que el principio de transparencia ha de constituir uno de los ejes vertebrados de la actividad pública. Y en este sentido, el Ayuntamiento de Terrassa ha de profundizar y desarrollar una mayor transparencia de los datos que obran en su poder, sin querer desmerecer los esfuerzos llevados a cabo hasta el momento, pero que resultan insuficientes.

» Considerando que el Grupo Municipal del PPC de Terrassa viene incidiendo en el hecho de que resulta del todo imprescindible abordar y establecer reglamentariamente una serie de principios éticos y de actuación, que habrán de ser asumidos por todos los miembros y cargos públicos, cuya finalidad sea abundar en el Buen Gobierno. En este sentido, en el Pleno de Junio de 2012, el Grupo Municipal del PPC de Terrassa presentó una Propuesta de Resolución, que finalmente fue transaccionada con el equipo de gobierno, en la cual se acordaba ampliar determinados contenidos y datos publicados en la página web del Ayuntamiento de Terrassa y mejorar la accesibilidad y navegación de la web municipal; En septiembre del 2012, el Grupo Municipal del PPC de Terrassa presentó otra Propuesta de Resolución, que finalmente fue rechazada, en la cual se solicitaba la creación de un listado para publicar en la web municipal, donde constara todos los contratos, convenios, concesiones y subvenciones suscritos y otorgados por el Ayuntamiento con empresas, autónomos, profesionales, asociaciones, organismos y/o entidades privadas o públicas; En marzo de 2013, el Grupo Municipal del PPC de Terrassa, presentó una tercera Propuesta de Resolución, que tampoco fue aprobada, en la que se solicitaba la redacción de un Reglamento de Transparencia, Acceso a la Información Pública y Buen Gobierno

que regulase los contenidos y datos que obligatoriamente debieran publicarse en los espacios virtuales de los que disponga el Ayuntamiento de Terrassa.

» Considerando que en fecha 10 de diciembre de 2013 fue publicada en el Boletín Oficial del Estado la Ley 19/2013 de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, cuyas disposiciones serán de aplicación a la Administración Local.

» Considerando que el Ayuntamiento de Terrassa dispone, en el entorno de la página web municipal www.terrassa.cat, de los espacios virtuales “Open Data Terrassa” y el Portal “Transparencia Terrassa”, sin embargo sus contenidos no están adaptados a la Ley 19/2013 de 9 de diciembre.

» Considerando que el Ayuntamiento de Terrassa no dispone de un “Código ético o de Buen Gobierno”, a pesar de que en el Portal “Transparencia Terrassa” se indique de que sí dispone de tal instrumento.

Es por todo lo expuesto por lo que se propone al Ayuntamiento en Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS

PRIMERO: Crear una comisión municipal de seguimiento técnico-política para el estudio y análisis de la implementación de las medidas y obligaciones contempladas en la Ley 19/2013 de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

SEGUNDO: Facultar al Ilustrísimo Señor Alcalde-Presidente del Excelentísimo Ayuntamiento de Terrassa para firmar toda la documentación necesaria para la ejecución del acuerdo anterior.»

Pren la paraula la Sra. Peinado, qui comença dient que el Grup del PPC sol·licita la creació d'una comissió, d'àmbit municipal, per al seguiment, estudi i anàlisi de la implementació de les mesures i obligacions que es contemplen en la Llei 19/2013, relativa a la transparència, accés a la informació públic i bon govern. La composició que se sol·licita per aquesta comissió és una tècnico-política. Aquesta no és la primera vegada que el Grup del PPC presenta un tema d'aquest tipus, i la Sra. Peinado no descobrirà res de nou ja que ho ha plantejat en altres ocasions. El principi de transparència ha de constituir un dels principis vertebradors de la gestió pública. A més de què és una eina bàsica per apropar l'administració als ciutadans. Si es vol una societat crítica, exigent i participativa, la informació es mostra com a imprescindible per a què es pugui formar un criteri i per a què es pugui decidir lliurement. Aquests són els principis en què es basa la proposta, i que la Sra. Peinado considera que són compartits per tots els Grups municipals. No obstant, és cert també que el Grup del PPC no ha tingut gaire sort fins al moment. En el Ple de juny de 2012, aquest Grup va presentar una proposta, que finalment va ser transaccionada amb l'equip de govern, en la qual es va assumir el compromís de treballar per a la millora de l'accessibilitat en la navegació intuïtiva de la web municipal, a fi de què fos encara més fàcil per als ciutadans obtenir les informacions contingudes en la mateixa. Ha transcorregut més d'un any i mig i la web municipal segueix sent tant poc intuïtiva i navegable com aleshores. No s'ha avançat massa en aquest sentit. En el mes de setembre de 2012, el Grup del PPC va plantejar una altra Proposta de Resolució sol·licitant un llistat on apareguessin tots els contractes, convenis, concessions i subvencions subscrits i atorgats per l'Ajuntament de Terrassa amb empreses, autònoms, professionals, associacions, organismes i entitats públiques o privades. Aquesta proposta va ser rebutjada. La Sra. Peinado reconeix que s'han

incorporat, a l'entorn Open Data, alguns contractes. Però no la totalitat dels mateixos. Finalment, al mes de març de 2013, el Grup del PPC va presentar una altra Proposta de Resolució, en la qual es demanava que s'elaborés un reglament de transparència i accés a la informació pública i bon govern. Aquesta proposta també va ser desestimada, tot i que es va assumir, en el seu moment, el compromís de què en el termini d'un mes o un mes i mig hi hauria un esborrany d'aquest reglament. La Sra. Peinado no retreu al govern que no hagi complert amb aquest termini, ja que és conscient de què hi ha hagut problemes al respecte. Però tampoc s'ha vist cap tipus d'iniciativa o d'intenció de voler continuar avançant en aquest sentit. Sí és cert que hi ha hagut un seguit de mesures, per part de l'Ajuntament, a l'hora de desenvolupar el portal Open Data i el de transparència. No obstant, tot neix de la voluntarietat. El Grup del PPC entén, al contrari, que el principi de transparència es basa en l'obligatorietat, en generar el marc legal oportú per tal que l'administració estigui obligada a complir amb aquest principi, i no depengui única i exclusivament de la voluntat. La llei aprovada i publicada al desembre de 2013 fa referència a uns mínims. El Grup del PPC entén que és necessari el seguiment d'aquesta llei en la seva implantació a l'Ajuntament de Terrassa, perquè malgrat hagi augmentat el nombre de dades, i moltes de les dades publicades en la web municipal tenen a veure amb les que ordena la llei de transparència, s'ha detectat que no hi ha una coordinació entre la dada que es publica i la dada que s'anuncia que es publica. La Sra. Peinado posa com a exemple que l'Ajuntament de Terrassa no disposa d'un codi ètic o de bon govern. No obstant, en el portal "Transparència Terrassa" s'indica que sí es disposa d'aquest instrument. Es publica un vincle teòricament adreçat al document, però que en realitat mena a l'Ordenança de convivència i bon govern, que no té res a veure amb el suposat codi ètic o de bon govern, del qual no disposa l'Ajuntament. La Sra. Peinado no dubta que la seva intenció sigui tenir-lo. Per això a la Proposta de Resolució es demana la creació d'una comissió per al desplegament de la llei, i que dins de la mateixa, si el govern s'ha compromès a disposar d'un codi ètic o de bon govern, aquest s'acabi elaborant realment, i que el vincle porti al codi ètic i no a una ordenança que no té res a veure. Aquest és un exemple, però no és l'únic. Hi ha d'altres vincles que també estan mal adreçats o que no contenen la informació que s'anuncia. Per tant, no s'està complint amb el principi de transparència, no s'està complint amb la llei en la seva totalitat. El que vol el Grup del PPC és obrir un fòrum, una comissió municipal, en el qual es pugui analitzar, debatre i esbrinar entre tots a què s'està referint la llei, a quins mínims s'està referint, a quins màxims es vol arribar, i que acabi essent un pacte de ciutat per la transparència.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui assenyala que la Proposta de Resolució del Grup del PPC, d'entrada, s'hauria de veure bé, en tant que va encaminada a implementar mesures de transparència, informació pública i bon govern. En aquest Ple s'ha debatut, en diverses ocasions, sobre la necessitat de transparència i bon govern, a tots els àmbits de la política, però especialment en aquell que està més a l'abast i de la qual el Consistori n'és responsable, la política municipal. En totes les propostes debatudes, el Grup de CiU sempre ha defensat que aquest ha de ser un tema de consens, més enllà de la creació d'un reglament de transparència, com proposava el Grup del PPC al mes de març de l'any passat, o una comissió per a l'anàlisi i implementació de la llei 19/2013, recentment aprovada i a la qual fa referència la present Proposta de Resolució. La Sra. Vigués afegeix que cal treballar des d'una perspectiva molt més àmplia, que no només inclogui reglaments, mesures i obligacions concretes, sinó també codis ètics i bones pràctiques. De la llei 19/2013, el Grup de CiU valora que té per objecte ampliar i reforçar la transparència de l'activitat pública, regular i garantir el dret d'accés a la informació relativa a aquesta activitat, i establir també les obligacions de bon govern que han de complir els responsables públics així com les conseqüències derivades del seu incompliment. Malgrat no estar d'acord amb força aspectes d'aquesta llei, el Grup de CiU considera que és un avenç en la regeneració democràtica, que és més necessària que mai. Ara bé, avui el Grup de CiU s'abstindrà en la votació, perquè tal i com es formula no la troba ni prou transparent ni tampoc urgent. No la considera transparent en tant que és

incomplerta en la seva formulació. El Grup del PPC circumscriu la proposta a donar compliment a la llei de transparència espanyola, i obvia que el Parlament de Catalunya està tramitant una Proposició de llei de transparència i accés a la informació pública, a través d'una ponència creada a aquests efectes, en la qual hi ha representats tots els Grups parlamentaris, i que un cop aprovada serà d'obligat compliment a Catalunya. El Grup de CiU tampoc considera la creació de la comissió de seguiment del compliment de la llei, no pas de l'exercici mateix de la transparència, com un tema urgent. Mentre no s'aprovi la llei catalana és d'aplicació la llei estatal, però aquesta llei no entrarà en vigor a les Comunitats Autònomes fins d'aquí dos anys. Potser hi ha d'altres comissions de treball que són més urgents en aquests moments, com la que fa referència a la LRSAL, de la qual es parlava abans. El Sr. Vega en feia referència a aquesta comissió, una comissió que el Grup del PPC no vol compartir.

El Sr. Vega agraeix en primer lloc el to emprat per la Sra. Peinado, així com la seva comprensió respecte a les dificultats existents. El Sr. Vega assenyala que la renovació d'una web municipal, amb la quantitat de continguts que té, no és quelcom que es faci en un dia. És una qüestió complexa i en la qual hi treballa molt gent. Sobretot quan l'objectiu és millorar-la. Per tant, el Sr. Vega manifesta que s'hi està treballant, però els resultats no són immediats ni és una feina que es faci en pocs dies. Si la Sra. Peinado vol més informació al respecte, els tècnics municipals li explicaran el que significa aquesta tasca. Per tant, la web s'està renovant, tot i que es tracta d'una feina feixuga. El Sr. Vega aclareix a la Sra. Peinado que hi ha hagut dificultats, com ara els problemes de salut del tècnic municipal més expert en relació a l'elaboració del codi ètic. A més, aquest codi s'ha d'emmarcar dins de la normativa, l'estatal, que es va dir que seria imminent i que ha estat publicada tot just fa un mes, i la catalana, que està encara pendent i que regularà tots aquests aspectes i que també es diu que serà imminent. Per tant, cal evitar duplicar els treballs. El Sr. Vega considera que es pot ser molt transparent sense una llei de transparència, i es pot ser molt opac amb una llei aprovada. Això no treu que el Sr. Vega consideri un avenç que hi hagi una llei. Però amb això no n'hi ha prou. La transparència és quelcom més que una normativa. És una actitud i una voluntat política. Potser això explica que la llei estatal sigui tan pobre i tan poc ambiciosa. Aquesta mateixa crítica l'han feta pràcticament tots els organismes internacionals. Quan es parla de voluntat política, és cert que el Grup del PPC ha presentat diverses propostes de resolució. Però la Sra. Peinado oblida que ja l'any 2011, i fins i tot amb anterioritat, el Pla de Mandat recollia una línia estratègica per la qual l'equip de govern s'obligava a treballar i a millorar aquest tema. De fet, un organisme internacional com Transparència Internacional, que és una organització no governamental, recollia l'any 2008 110 ajuntaments analitzats. D'aquests 110 municipis, Terrassa ocupava un lloc entre el 40 i el 50. Avui, Terrassa es troba ja en el nivell d'excel·lència, entre les primeres ciutats. Aquesta mateixa setmana, l'Ajuntament de Terrassa ha rebut un reconeixement dins de l'àmbit de la transparència. Si la Sra. Peinado entra als fòrums o seminaris al voltant d'aquesta qüestió, trobarà que l'Ajuntament de Terrassa és una administració respectada. El Sr. Vega afegeix que el mèrit d'això no és tant dels polítics com dels treballadors municipals. El Sr. Vega recorda que s'han desenvolupat dos portals, un de transparència i un altre d'Open Data, que estan a disposició dels ciutadans. Per tant, l'Ajuntament no està aturat, ni ha descobert el tema de la transparència el dia 9 de desembre, quan l'Estat central va aprovar la llei. Per tant, s'està treballant i es porta molt de temps treballant. La pregunta que es fa el Sr. Vega és si aportaria alguna cosa la creació d'una comissió específica per veure l'aplicació d'una llei que l'Ajuntament de Terrassa ja compleix. Quan es va aprovar la llei, l'Ajuntament de Terrassa ja tenia incorporat més del 80% dels requisits que demana. Per tant, quedaria un 20%. La llei estableix que es disposa de dos anys per implantar-la. L'Ajuntament es troba en un nivell del 80%. En molts dels continguts, la web municipal va molt més lluny del què estableix la pròpia llei. El Sr. Vega convida a la Sra. Peinado a participar a les comissions informatives. El Grup del PPC participa mensualment en quatre comissions informatives, en les quals pot preguntar qualsevol tema relacionat amb la transparència,

i pot plantejar qualsevol actuació que consideri que pot millorar aquesta qüestió. El govern municipal les rebrà de bon grat. El Sr. Vega considera, però, que no hi ha raons, en relació a una llei que no té molta complexitat, per crear una comissió específica. Aquest és un tema que s'ha treballat, en el qual s'hi ha avançat, i la situació és l'actual perquè hi ha hagut una voluntat política, explicitada ja des del Pla de Mandat. Aquesta voluntat continua essent-hi. Es continua treballant, perquè el govern entén que és el que la ciutadania demana: proximitat i transparència. El Sr. Vega convida a la Sra. Peinado a participar en les estructures ja existents, com ara les comissions informatives. Però crear una nova estructura específica per aquest tema no aportaria res. Seria una estructura més, i això, al capdavall, acaba cansant i fa que els temes es treballin pitjor.

La Sra. Peinado considera que és complicat entendre les actituds mostrades en les dues intervencions anteriors. Pel que fa a la Sra. Vigués, ha plantejat un *sí, però no*. La Sra. Peinado no l'acaba d'entendre: o és sí, o és no. Però el Grup de CiU es queda a mitges, i això és incompreensible. La Sra. Vigués ha fet al·lusió a la llei que s'està preparant al Parlament de Catalunya. La Sra. Peinado s'ha referit a una llei que ja està publicada en el BOE. Però no hi ha cap inconvenient en incorporar a la comissió de seguiment els principis que vinguin recollits a la llei catalana. La Sra. Peinado no entén perquè el Grup de CiU veu aquesta qüestió com un inconvenient. A més, el Grup del PPC sempre ha fet l'ofertament de treballar i aprofundir en el principi de transparència. Per això, ja sigui la llei catalana, ja sigui qualsevol organització internacional, el Grup del PPC està disposat a què siguin objecte de debat en una comissió, en un fòrum apropiat, i s'avanci en un pla, un reglament o un codi. En definitiva, allò que vol el Grup el PPC és un pacte de ciutat per la transparència, ja sigui a través de l'aplicació de la llei o anant més enllà. Només depèn del propi Ajuntament. La Sra. Peinado no sap si el Sr. Vega ha ofert aquest plus, aquest *anar més enllà*, perquè no li ha quedat clar. El que sí li ha quedat clar és que es parteix de dues posicions diferents. És probable que en el fons pensin el mateix, el reconeixement de la importància del principi de transparència. Però els punts de partida i les posicions són distintes. La diferència, afegeix la Sra. Peinado, és que per al govern el principi de transparència és una voluntat lliure, una concessió dels que estan en el poder. Per al Grup del PPC, el principi de transparència és un dret de la ciutadania. Per tal que la ciutadania pugui exercir aquest dret, necessita un marc legal. Això és el que es demana a la Proposta de Resolució. En primer lloc, que el govern acati la llei. Que es faci un seguiment, que s'aprofundeixi, i que a més, si el govern està disposat, si l'Ajuntament de Terrassa té suficient maduresa democràtica per aprofundir-ne, per obligar-se més i ampliar el marc de transparència, benvingut sigui.

El Sr. Pérez recorda que el Sr. Turmo, en un debat anterior, ha dit que el Grup del PPC ha tingut la rebel·lia política de portar al Ple el tema de la Rambla. El Sr. Pérez pensa que aquesta rebel·lia política l'hauria d'haver aplicat el Partit Popular a fer una llei de transparència del segle XXI, del moment que toca i en un moment de crisi de confiança en el sistema polític. Sembla que el Partit Popular s'hagi convertit en el paladí de la transparència. El Sr. Pérez té, però, diversos dubtes, com ara si el Partit Popular pensa realment que amb aquesta llei s'haguessin pogut evitar casos com ara els de l'ITV, Gürtel, NOOS, Urdangarín, Bárcenas, etc. La resposta, a judici del Sr. Pérez, és òbvia: no. Amb aquesta llei, no. És més, si realment fos tan important, l'haguessin convertit en un dret fonamental, i no ho és. És una llei, que estaria per sota de la llei de la privacitat i per tant de la protecció de dades. Aquesta és la manera com el Partit Popular entén la transparència des d'un punt de vista de radicalitat democràtica i de defensa de la ciutadania. Aquest principi de transparència, que és el dret de la ciutadania, no és igual per a tothom, perquè no hi ha la mateixa exigència de transparència en relació a la Casa Reial, al Congrés de Diputats, al Senat, al Tribunal Constitucional ni al Consell General del Poder Judicial. El Sr. Pérez recorda que la pròpia Constitució espanyola estableix que tots els espanyols són iguals en drets i deures. En la llei de transparència, en canvi, aquest principi no s'aplica. El Partit Popular separa les administracions públiques de les institucions

públiques. Respecte a la disposició addicional novena, relativa a l'entrada en vigor, el Sr. Pérez posa de manifest que la llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en allò relatiu el Títol II, sobre les infraccions i les sancions. En canvi, pel que fa al gruix de la pròpia llei, el Títol preliminar i el Títol III, té un any per a la seva aplicació. I pel que fa les Comunitats Autònomes hi ha dos anys. El Sr. Pérez afegeix que es podria situar el debat en l'Open Data i en el Portal de Transparència. Però si es vol una societat crítica, exigent i participativa, com ha plantejat la pròpia Sra. Peinado, no n'hi ha prou amb una llei. I tampoc n'hi ha prou amb tòpics com ara que no tothom és igual, ni tampoc amb el derrotisme de què tot està podrit. S'està parlant en uns moments en què hi ha oberts molts casos, i cada dia en van sortint de nous. Segurament tampoc hi ha prou amb una democràcia únicament representativa. Cal avançar vers una democràcia més participativa, més deliberativa. Perquè el control de la política no només està en el monopoli dels partits polítics.

La Sra. Vigués comença dient que la proposta planteja clarament, en un sol acord, la creació d'una comissió per analitzar la llei de transparència. La Sra. Vigués comparteix la voluntat de parlar de transparència. Però considera inoportuna, en aquests moments, la creació d'una comissió. D'aquí la posició del Grup de CiU. La Sra. Vigués vol situar el debat a Terrassa i al seu Ajuntament. Es podria parlar de la transparència en un altre nivell, però hi ha coses a dir centrant el debat a la ciutat. La Sra. Vigués reconeix i felicita els esforços que s'estan fent a la web, que reben reconeixements externs. Això vol dir que com a ajuntament s'està avançant, fent una feina ben feta. I que al darrera hi ha equips de treball, tècnics, que fan la seva feina molt ben feta. Però la transparència i el bon govern també passen per respondre en temps i amb prou informació a la ciutadania. El Grup de CiU continua rebent queixes de ciutadans als quals no se li contesten les instàncies, ni tampoc els correus electrònics quan s'adrecen als membres del govern. Transparència també és facilitar l'accés a la informació, i amb la celeritat adequada, per fer possible la tasca de control de la gestió de govern per part de l'oposició. I en això el govern municipal no ha millorat gaire. Durant el present mandat, sent l'Alcalde el Sr. Navarro o sent l'Alcalde el Sr. Ballart, els Grups municipals de l'oposició no han trobat diferència, i continuen tenint dificultats en obtenir la informació que demanen. El govern apura fins al màxim el temps de resposta a les preguntes presentades per escrit. I en massa ocasions s'han de reclamar en no haver obtingut resposta dins dels terminis que marca el Reglament Orgànic Municipal. L'última que ha reclamat el Grup de CiU és una pregunta que demanava una cosa molt concreta, relativa al calendari del procés d'elaboració del Llibre Blanc de Cultura, que va ser registrada el dia 5 de desembre de l'any passat. La setmana passada el Grup de CiU la va haver de reclamar. També la sol·licitud de documents, que no requereix elaboració per part de l'equip de govern, tractant-se d'una còpia d'un informe fet per una altra administració o entitat, pot trigar fins un mes. Per altra banda, massa sovint l'oposició se n'assabenta de determinades qüestions per la premsa, com avui s'ha comentat en relació a la mobilitat. El Grup de CiU s'ha queixat repetidament d'això, tant en el Ple municipal, amb preguntes explícites, com a la Junta de Portaveus. La Sra. Vigués es refereix a un gest que el Grup municipal de CiU va valorar molt positivament. El Sr. Vega va reunir als Grups municipals, fa un any, per explicar-los que es posava en marxa l'Open Data i el Portal de Transparència, i es va comprometre a informar-ne sobre les novetats que poguessin anar produint-se. És veritat que els Grups municipals poden preguntar, i de fet així ho fan. Però no s'ha fet cap més reunió al respecte. Tampoc s'ha explicat què es vol prioritzar dins de la licitació de la web municipal. Totes aquestes qüestions només depenen d'actituds i de voluntat política. Perquè la capacitat tècnica hi és, i fins i tot es premia externament. Els premis, doncs, així ho demostren. Però pel que fa a la voluntat política, caldria avançar-ne més.

El Sr. Vega considera, en relació a la part final de la intervenció de la Sra. Vigués, que els Grups de l'oposició també podrien preguntar o demanar, tot tenint en compte que el dia a dia permet una proximitat que pot facilitar el diàleg. No hi ha una manca de voluntat. El Sr. Vega

assumeix la seva part de responsabilitat, però demana que els Grups de l'oposició siguin una mica més proactius, tot plantejant que volen saber en quin moment es troba aquest tema. El Sr. Vega no s'ha negat en cap moment, tot i que és cert que després d'un any no ha organitzat una altra reunió. Pel que fa a les preguntes, el Sr. Vega manifesta que la Sra. Vigués no té raó. A data d'avui, els dos Grups municipals han presentat, en el que es porta de legislatura, 468 preguntes, de les quals 446 ja han estat contestades, 21 estan pendents de resposta, i 1 està retirada. De les 21 preguntes pendents, 8 han esgotat el temps per respondre-les, i 13 es troben dins de termini. El Sr. Vega considera que amb aquestes dades a la mà no és just que la Sra. Vigués es queixi com si contestar tard fos una pràctica sistemàtica. Pel que fa la intervenció de la Sra. Peinado, i la seva referència a la lliure voluntat de l'equip de govern, el Sr. Vega s'ha sentit sorprès i gairebé ofès. Que la Sra. Peinado digui això és una mica ofensiu. El Partit Popular no és un exemple de transparència. Per això, segurament, aquesta llei és tan poc ambiciosa. En això està d'acord gairebé tothom. El Partit Popular ha practicat l'encobriment de determinades pràctiques, la negació a presentar-se públicament per donar explicacions, etc. Es podrien esmentar també decisions que moltes vegades no s'han fet públiques després d'una reunió del Consell de Ministres, i que posteriorment s'han publicat al BOE. També la qüestió del Sr. Bárcenas. Tenint en compte la poca voluntat de transparència del Partit Popular, no és adient que la Sra. Peinado acusi d'actuar per lliure voluntat als que treballen per la transparència, i quan l'Ajuntament de Terrassa, abans de què el Grup del PPC presentés la primera Proposta de Resolució de les que ha esmentat, ja havia aprovat un Pla de Mandat on explícitament es comprometia a avançar en aquesta qüestió. I ho ha fet de tal manera que el dia que es va publicar la llei l'Ajuntament de Terrassa ja complia amb més del 80% dels continguts, donant més informació de la que estableix la pròpia llei. El Sr. Vega considera que el que hauria de fer el Grup del PPC és retirar la proposta. Aquest Grup disposa de l'espai polític de les comissions informatives, on pot plantejar qualsevol qüestió, demanar qualsevol informació, o fer propostes d'actuació. El Sr. Vega no sap què és el que no agrada a la Sra. Peinado d'aquestes comissions. Vol crear una comissió específica, però el Sr. Vega no entén massa bé perquè. El que es demana a la proposta és la creació d'una comissió de seguiment tècnic-polític per a l'estudi i anàlisi de la implementació de les mesures i obligacions contemplades a la llei. El Sr. Vega reitera que l'Ajuntament de Terrassa compleix amb més del 80% dels continguts, i que a més la pròpia llei dona dos anys per a la seva aplicació. El Sr. Vega demana a la Sra. Peinado que retiri la proposta i que treballi en l'altra línia, en la qual trobarà al govern municipal receptiu a les propostes que pugui fer.

La Sra. Peinado agraeix a la Sra. Vigués la seva intervenció, ja que li ha estalviat moltes de les qüestions que la Regidora del Grup del PPC hagués pogut dir. És cert que la transparència no es limita a l'Open Data o el Portal de Transparència, per molt que aquest darrer rebi aquest nom. Pel que fa a la intervenció del Sr. Vega, i especialment a la del Sr. Pérez, la Sra. Peinado els hi dona les gràcies per donar-li la raó. Si per defensar la seva posició han hagut de fer referència a assumptes que no tenen res a veure amb la Proposta de Resolució del Grup del PPC, és perquè no tenen ni un sol argument per rebatre-la. El Sr. Pérez no ha fet ni la més mínima referència, ni el més mínim esforç per argumentar si és o no necessària la comissió que es planteja. El Grup del PPC sí considera que és necessària, tenint en compte les deficiències que ha detectat, si més no fins al moment. Per descomptat, també és una comissió per aprofundir en aquest tema. El contingut dels temes a tractar per la comissió pot ser, inicialment, el que s'indica a la proposta, però es pot aprofundir més. No n'hi ha cap inconvenient. No es posa cap limitació en aquest sentit. L'equip de govern vol aparentar que sí vol aprofundir, però després se subjecta a la llei, dient que és molt curta. La Sra. Peinado afegeix que la llei no deu ser tan curta quan allò únic al que el govern municipal se subjectarà és a la pròpia llei. La Sra. Peinado se sent decebuda, perquè el que s'ha donat a entendre és que ni haurà reglament per la transparència ni tampoc codi ètic de bon govern. Això és una llàstima per a la ciutat de Terrassa. La Sra. Peinado anuncia, però, que el Grup del PPC

seguirà plantejant propostes per la transparència, seguirà denunciant allò que considera que s'ha de millorar. Hagués preferit fer-ho en el marc d'una comissió, d'una forma oberta, on tothom hagués pogut debatre. Però malgrat que el govern municipal no ho permet, el Grup del PPC no es conformarà i continuarà amb el seu treball.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	EN CONTRA

Epígraf 11) Presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, en defensa del model educatiu i de la llengua, davant les interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Una de les conseqüències més visibles de la sentència del Tribunal Constitucional (TC) de l'any 2010 sobre l'Estatut de Catalunya és l'ofensiva contra el sistema d'immersió lingüística a l'escola catalana. Des d'aquell moment s'han anat succeint interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), sentències del Tribunal Suprem (TS) i l'aprovació de la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE en castellà) per eliminar el model d'escola catalana en llengua i continguts. El darrer episodi prové de cinc interlocutòries del TSJC, que imposen una quota del 25% de castellà a l'escola.

» El model d'immersió lingüística a l'escola catalana és una història d'èxit de més de 30 anys, que ha garantit i promogut un model de societat cohesionat i d'igualtat d'oportunitats. Ha estat el producte d'una voluntat política i del treball pedagògic de molts professors i professores, del compromís general de les famílies, que han posat en tot moment el benefici de l' infant per sobre de tot. Ha esdevingut el model educatiu més eficaç per a fer ciutadans competents en les dues llengües –l'avaluació feta l'any 2010 pel Ministeri d'Educació demostra que el nivell de coneixement del castellà per part dels alumnes catalans és superior al de la mitjana de l'Estat- i amb la garantia del coneixement d'una tercera llengua. També ha estat reconegut i posat d'exemple en nombroses ocasions internacionalment, per exemple, pel Consell de Ministres del Consell d'Europa o pel *High Level Group on Multilingualism* de la Unió Europea.

» Per altra banda, la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és la norma aprovada pel Parlament de Catalunya, escollit democràticament pels catalans i les catalanes i a qui correspon dissenyar el model educatiu que consideri més idoni per assolir els millors resultats acadèmics. Tant las sentència del Tribunal Constitucional, com les disposicions judicials que se'n deriven, laminen greument l'autonomia del Parlament de Catalunya en matèria educativa i limiten les possibilitats d'aplicació de la LEC.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer. Denunciar el risc seriós de trencament social, desigualtat i discriminació que suposa aquest nou episodi judicial, així com rebutjar la politització que constantment es fa de la llengua i d'un conflicte que no és real ni existent.

Segon. Refermar el nostre compromís amb el model català d'immersió lingüística, que no només no pot aturar-se, sinó que cal que segueixi avançant en la seva contribució a la cohesió social i a la formació que qualitat dels alumnes, tenint en compte els reptes plantejats per la societat del segle XXI per un alumnat amb més de 100 llengües d'origen.

Tercer. Manifestar el nostre respecte per les interlocutòries dictades pel TSJC el 31 de gener del 2014 que imposen una quota lingüística del 25% en castellà, però, al mateix temps expressar la nostra disconformitat i la nostra perplexitat. La decisió sobre la llengua vehicular a l'escola l'ha de prendre el poble de Catalunya, per mitjà dels seus representants electes al Parlament, no els jutges.

Quart. Donar suport al Govern de la Generalitat de Catalunya i, concretament, al Departament d'Ensenyament en el seu compromís de continuar mantenint el sistema d'immersió lingüística en llengua catalana, en el mecanisme legal de la presentació dels recursos als respectius tribunals i en la defensa de la legalitat de la llei catalana.

Cinquè. Donar suport al conjunt de la comunitat educativa del país i, de forma més particular, als cinc directores dels centres afectats per la sentència del TSJC. Encoratjar també als consells escolars a sumar-se al clam per defensar una escola catalana en llengua i continguts.

Sisè. Enviar aquesta moció al TSJC, al president del Govern espanyol, als portaveus dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la consellera d'Ensenyament de la Generalitat, al Consell Escolar Municipal, al Consell Escolar de Catalunya, a l'entitat Somescola.cat i als directores/es de totes les escoles del municipi.»

Pren la paraula la Sra. Vigués, qui comença dient que, una vegada més i amb aquesta ja van unes quantes en els darrers temps, els Regidors i Regidores de tres Grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa sumen esforços en defensa del model educatiu i de la llengua del nostre país, davant un atac que suposa un pas més en l'escalada judicial contra la immersió lingüística. Des de la sentència del Tribunal Constitucional, de l'any 2010, sobre l'Estatut de Catalunya, s'han anat succeint interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sentències del Tribunal Suprem, i l'aprovació de la Llei Orgànica per la millora de la qualitat educativa, la LOMCE, que tenen com a rerefons eliminar el model d'escola catalana, en llengua i en continguts. El darrer episodi, i motiu immediat de la present Proposta de Resolució, és la interlocutòria del TSJC que obliga la Generalitat de Catalunya a fixar el 25% de l'horari lectiu en llengua castellana per cinc casos concrets que afecten a cinc aules de cinc centres educatius de Catalunya. Els ponents de la proposta volen manifestar el seu rebuig frontal a aquest dictamen, que pretén polititzar el sistema educatiu per aconseguir per la via judicial els objectius centralitzadors del govern espanyol. Aquesta proposta pretén fer tres defenses. Defensar les famílies. És incompreensible que la petició d'una sola família obligui a tota la classe a canviar de model lingüístic, sense tenir en compte la voluntat de la resta de famílies dels alumnes d'aquestes classes. Imposar aquesta voluntat minoritària, no només en l'atenció al propi fill sinó a la resta de companys, és quelcom que pot generar conflicte, en imposar noves condicions a la majoria de famílies, que havien triat escola bé i coneixent prèviament quin era el seu règim lingüístic. També es vol defensar als centres educatius, que tenen autonomia per decidir, en funció del seu entorn sociolingüístic, quin percentatge de l'ensenyament fan en una llengua diferent del català. L'aplicació de la interlocutòria del TSJC obligaria als cinc centres

afectats a modificar el seu projecte lingüístic, i a més fer-ho a meitat de curs. Finalment, amb la proposta es vol defensar el model educatiu de Catalunya, recolzant la Generalitat a exercir la seva responsabilitat com a autoritat educativa del país. Es demana al Departament d'Ensenyament que tingui ferma en la defensa del nostre model d'escola, que en els darrers trenta anys ha donat uns excel·lents resultats, tant a nivell acadèmic com de cohesió social.

El Sr. Pérez comença assenyalant, en la línia que ha marcat la Sra. Vigués, i més enllà de les interlocutòries, que una vegada més el Ple municipal està obligat a defensar el model d'immersió lingüística de Catalunya. És el model català d'immersió, independentment de les interlocutòries, el que es troba en perill si s'aplica la nova llei d'educació, la LOMCE. Això implica retrocedir a pràctiques educatives de fa més de trenta anys. El Sr. Pérez pregunta si es pot permetre que una decisió política, com ho és una nova llei d'educació espanyola, elimini una decisió presa col·lectivament a Catalunya, que tants beneficis educatius i socials ha reportat. El Sr. Pérez considera que el problema és encara més greu. El model català ha donat com a resultat una notable cohesió social, en molts àmbits, i la llengua, el català o el castellà, no ha estat objecte de debat ni de conflicte. Per tant, aquest és el nucli afectat per les interlocutòries o les lleis d'educació. El que es posa en risc és la cohesió, de manera que el perill de fractura social és evident. A Catalunya, tots els temes relacionats amb la llengua tenen un paper cabdal, perquè la llengua és un dels trets d'identitat més clars. El model lingüístic d'educació a Catalunya és el d'una escola acollidora, inclusiva, amb una clara voluntat integradora i amb un plantejament molt obert. I on el gran protagonista d'aquest model, d'aquest esforç col·lectiu, ha estat la ciutadania, amb independència de les lleis i dels partits polítics. Una ciutadania que no ha fet conflicte d'aquesta qüestió. És veritat que han jugat un paper molt important els mitjans de comunicació, i sobretot, i fonamentalment, l'escola. Només des d'aquesta perspectiva s'hauria d'entendre els darrers trenta anys de política lingüística de Catalunya. L'objectiu lingüístic de l'escola catalana ve de lluny i apunta encara molt més lluny. Aquest objectiu no és altre que aconseguir que al final de l'escolarització obligatòria tot l'alumnat, sigui com sigui i vingui d'on vingui, tingui capacitat d'emprar diferents llengües, en funció del context i dels seus interessos comunicatius. Això vol dir un ple domini del català, del castellà i un domini suficient, si més no de l'anglès, i si pot ser d'una altra llengua. I això amb una escola i amb una comunitat educativa amb una actitud oberta i de respecte a la diversitat lingüística i cultural. Aquest és el model de Catalunya, el model social, educatiu, lingüístic, amb un suport social i amb l'admiració de la comunitat internacional. L'any 2008, el Consell d'Europa avalava el model d'immersió lingüística, i el posava com a model per a d'altres comunitats i països. El Sr. Pérez afegeix que no té interès en tornar a intervenir en relació a aquest tema, un tema sobre el qual s'ha debatut reiteradament. Vol acabar expressant el seu reconeixement als professionals i a la comunitat educativa, que han fet possible aplicar aquest model. La comunitat educativa de les Illes Balears es va aixecar, negant-se a acceptar la possibilitat d'imposició d'un altre model. Pel que fa a Catalunya, al capdavant, s'està aplicant el règim lingüístic de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei d'Educació de Catalunya, tot i que el propi Sr. Pérez sigui crític amb la mateixa.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Peinado, qui comença recordant que com és costum en el Grup del PPC, respecte aquelles propostes de resolució, com la present, que sol·liciten que el Ple es pronunciï sobre temes que no són de competència municipal, no entrarà en el debat. Es limitarà a anunciar la posició del Grup i la justificació de la mateixa, amb la intenció de no contribuir a la pèrdua de temps i de recursos, o sigui diners, que suposa per a la ciutat de Terrassa aquest tipus de propostes. La Sra. Peinado anuncia que el Grup del PPC votarà en contra de la proposta. La resolució del TSJC, a la qual es fa referència, en cap moment ataca, critica o desautoritza el model d'immersió lingüística total, que és l'implantat i l'imposat a Catalunya. Per tant, els Grups ponents estan fent una interpretació esbiaixada i malintencionada de la resolució, amb finalitats ideològiques i partidistes. El Grup del PPC defensa la llibertat i el dret dels pares a

triar l'educació dels seus fills, la qual cosa inclou un model bilingüe o trilingüe. Aquest Grup defensa l'Estat de dret, la qual cosa suposa complir i acatar allò establert a la legislació i allò dictat pels tribunals. La Proposta de Resolució pretén tot el contrari, allunyar-se cada dia més d'un sistema democràtic i d'un Estat de dret. La proposta no defensa un model d'escola catalana, sinó que ataca els drets individuals d'uns menors catalans i de les seves famílies catalanes, que han estat reconeguts per tribunals catalans i que els Grups ponents estan promovent a què no es compleixin. La Sra. Peinado destaca una contradicció en la proposta. En l'acord primer es planteja "rebutjar la politització que constantment es fa de la llengua". La Sra. Peinado pregunta quina major politització hi ha que portar al Ple un tema sobre el qual aquest no té competència, i que només correspon resoldre's en l'àmbit judicial. La Sra. Peinado espera que els Grups ponents de la proposta, si més no, acatin el seu propi acord, i no tornin a plantejar al Ple una proposta sobre el model d'immersió lingüística total.

El Sr. Aguado comença dient a la Sra. Peinado que en defensa de la llengua es presentaran les propostes que faci falta. El Sr. Aguado troba poc democràtica la petició de la Sra. Peinado en aquest sentit. Pel que fa al caràcter supramunicipal de la proposta, el Grup del PPC sempre repeteix el mateix. En definitiva, la llengua es parla a les ciutats. A Terrassa se'n parla una vuitantena de llengües diferents. El Grup del PSC, per no repetir arguments, subscriu tot allò que ja han comentat els Grups de CiU i d'ICV-EUiA. Ho subscriu perquè el PSC va ser ideòleg i impulsor de la immersió lingüística. Cal recordar la figura de Marta Mata. No ho va fer sol, però va donar el primer pas. També va ser l'impulsor i el creador dels centres de normalització lingüística, per consolidar la llengua. Va ser transformador i actiu quan va ser el responsable del Ministeri d'Indústria, posant el domini *.cat* en l'àmbit informàtic. I un altre reguizell d'actuacions. El Sr. Aguado n'ha fet esment perquè estan a l'arrel d'allò que s'havia de recuperar de la nostra llengua, tan maltractada en temps de la dictadura franquista. Per això, el Grup del PSC vol prendre's amb calma els comentaris de la Sra. Peinado. Amb calma però sense conformisme. Cal ser revulsiu davant d'opinions com la seva, perquè no es pot anar mai en contra de l'arrel i de l'entorn de les persones. En aquest sentit, la llengua forma part del nostre entorn, del nostre paisatge, aquí i a qualsevol país. La immersió lingüística és un model d'èxit. No s'actua contra una altra llengua, sinó que es defensa la nostra. Es respecten les altres. La imposició de percentatges, en educació, pot deteriorar la part cognitiva de cert alumnat. El que pretén el Partit Popular és canviar el model educatiu, treure la immersió lingüística. El Partit Popular aprova reformes que fan tornar trenta anys enrere. Les persones, al llarg d'aquest temps, han lluitat pels seus drets. El Sr. Aguado es refereix al dret de les dones a decidir sobre el seu cos, o els drets laborals, que el Partit Popular ha anat retallant. Les persones, lícitament, han lluitat per defensar la seva llengua, a Catalunya, a Galícia, al País Basc, arreu d'Espanya i d'Europa. Si algú recorda el cas d'algun jutge que hagi dictaminat una sentència contra una llengua, com ha passat ara amb el TSJC, el Sr. Aguado el voldria conèixer. És curiós i absurd que en el segle XXI passin aquestes coses, que hi hagi una acció judicial contra una llengua, tot i tenint la cooficialitat a Catalunya del català i del castellà. No hi ha hagut mai cap problema. La immersió lingüística és un model d'èxit, d'integració, de cohesió social. El Partit Popular vol posar, dins la cooficialitat, una oficialitat per damunt de l'altra. I això no és així, perquè no només es fan servir aquestes dues llengües sinó moltes d'altres. El Partit Popular s'aferra a la Constitució, malgrat una part del mateix no la va votar. El PSC la vol reformar. La Constitució, en cap cas, estableix que les famílies puguin escollir la llengua vehicular de l'escolarització dels seus fills. En democràcia, sempre han estat les Comunitats Autònomes les que han regulat aquest àmbit. El Sr. Aguado demana al Partit Popular que respecti la llei i la democràcia.

La Sra. Vigués comença dient que per no voler fer perdre el temps i els diners als terrassencs, Déu n'hi do el que la Sra. Peinado ha dedicat a aquest tema. La Sra. Vigués subscriu el que han dit el Sr. Aguado i el Sr. Pérez. A més, vol insistir en una qüestió. Les interlocutòries

presenten dues novetats, que les fan especialment greus. De manera inaudita, un tribunal de justícia s'atribueix funcions pedagògiques i d'organització curricular, fins al punt de fixar el percentatge d'hores en castellà que s'han d'impartir a les aules on hi hagi un sol alumne que sol·liciti l'escolarització en aquesta llengua. Per altra banda, en comptes d'adreçar-se només a la Generalitat de Catalunya, la sentència s'adreça als directors de les cinc escoles afectades, a les quals s'insta a adoptar les mesures necessàries per a l'efectiva execució de la resolució en el termini d'un mes. Incomprensiblement, el que aquest tribunal exigeix als directors contravé la normativa educativa catalana, i el caràcter propi i el projecte educatiu dels centres, formalment acceptat per les famílies que hi escolaritzen els seus fills. D'acord amb la legislació vigent, la matriculació d'un alumne en una escola suposa l'acceptació del seu projecte educatiu i el respecte al seu caràcter propi. La Sra. Vigués afegeix que els jutges no han de decidir quin ha de ser el model educatiu del nostre país. És molt greu que els jutges entrin a les aules per decidir quina ha de ser la política lingüística dels centres, passant per sobre de les plenes competències que té la Generalitat de Catalunya, dels criteris i les normatives que s'han anat construint durant més de trenta anys per fer un model d'èxit, avalat per un ampli consens social, i per les successives lleis del Parlament de Catalunya i aplicades a les aules d'acord amb el projecte lingüístic dels centres, aprovat pel consell escolar de cada escola.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(2 vots)	A FAVOR

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal de CiU, proposant la creació d'un Grup de treball per reimpulsar la col·laboració i participació de les empreses dels polígons industrials, per coordinar-ne les millores i per avalar l'impuls de la urbanització de nous polígons.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« La ciutat de Terrassa compta, en l'actualitat, amb 16 polígons d'activitat econòmica (PAEs) que suposen 430 hectàrees de sòl i que acullen més de 1.500 establiments amb activitat i més de 20.000 treballadors/es.

» Així mateix, Terrassa té previst, per donar resposta a possibles demandes de noves localitzacions, desenvolupar en els propers anys 235 noves hectàrees de sòl, 4 nous PAEs. Tot al servei d'aquells sectors d'activitat que cada vegada van adquirint més importància en el si de les activitats productives.

» Una peça fonamental d'aquest projecte estratègic ha de ser el nou PAE de la Franja Nord (67.000 m² per a activitats terciàries i indústries intensives en tecnologia i coneixement), lligada també a la finalització de dues grans infraestructures de comunicacions que reforçaran encara més la posició estratègica de la ciutat en l'entorn metropolità (la B-40 i l'ampliació de la xarxa dels FGC).

» A l'Est i al Sud de la ciutat, els PAE Bellots II, Palau Nord i Palau Sud-Can Guitard (amb el planejament urbanístic aprovat, però aturat el seu desenvolupament a causa de la crisi

econòmica) han de comportar el desenvolupament de 199 noves hectàrees de sòl per a activitats productives (2.009.545 m² nets de sòl), tot esdevenint un dels espais especialitzats en activitat econòmica més grans de la Regió Metropolitana de Barcelona.

» Malgrat, ja fa anys, però, que la ciutat ha entès que no es tracta simplement de desenvolupar nou sòl productiu, sinó que el desenvolupament d'aquest s'ha d'acompanyar inevitablement d'actuacions que redundin significativament en la seva qualitat i que permetin oferir a les activitats que hi ha instal·lades, i a les que tinguin la voluntat de fer-ho, aquell entorn que permeti incidir decisivament en la seva competitivitat.

» L'Ajuntament, a més de la gestió urbanística i de serveis que corresponen a través de l'empresa municipal Foment de Terrassa SA, va muntar un sistema d'informació dels PAEs de Terrassa, que pot ser una eina molt útil pel seu coneixement, i en conseqüència, per a la política de promoció i desenvolupament econòmic local (Actualització del cens d'empreses dels PAEs de Terrassa).

» També va elaborar uns estudis per definir un model de gestió dels polígons que resten pendents de concretar i d'implementar amb l'acord de les empreses presents al territori, essent un compromís municipal pel període 2007-2015. La concreció i implementació d'un model de gestió dels polígons és un fet important, no només per donar suport al potent teixit empresarial, que en ells s'hi ha instal·lat, sinó també, perquè d'això dependrà, la decisió d'altres empreses, a l'hora de decidir la seva nova localització.

» I en el benentès que l'associació de les empreses dels PAEs per a interlocutar amb l'Administració i participar en qualsevol àmbit de gestió dels PAEs té un caràcter absolutament voluntari, s'acordà en el Ple del mes de maig de 2012:

“Primer.- Fomentar l'associacionisme de les empreses dels Polígons d'Activitat Econòmica (PAEs) de Terrassa, tot donant suport a la constitució i funcionament de les associacions com a instruments per a la implicació i participació de les empreses en els assumptes d'interès dels PAEs i de la promoció econòmica general de la ciutat.

Segon.- Promoure l'elaboració de convenis de col·laboració amb les associacions d'empreses dels PAEs per implementar un model de gestió dels polígons basat en la participació i la corresponsabilitat de les empreses i de l'administració per a la millora dels serveis i la potenciació de l'activitat econòmica a la ciutat.

Tercer.- Completar els treballs de redacció del conveni de col·laboració amb la EUC Els Bellots i desenvolupar-lo com a prova pilot per a la seva extensió als altres PAEs en quant es vagin constituint i posant en funcionament les associacions d'empreses.”

» D'acord amb això es va signar el passat 30 de gener de 2013, entre el PAE Els Bellots I i l'Ajuntament un conveni de col·laboració, no havent se avançat més en el marc d'aquesta col·laboració totalment necessària de gestió dels PAEs, basats en la implicació i participació de les empreses presents a cada PAE, per poder resoldre problemes tant importants com la deficiència en la fibra òptica, o per una millora general per fer-los atractius per la implantació de noves empreses (en àmbits com la mobilitat, la senyalització, els subministraments, la neteja, la seguretat, els serveis...).

» Més enllà d'aquesta manca significativa de millora dels PAEs, un recent estudi revela que si no es prenen decisions amb caràcter immediat, en un termini de tres anys a Terrassa podria no haver-hi oferta suficient en naus industrials, atesa la manca de qualitat de l'estoc pel seu envelliment. Així, en aquest mateix treball s'apunta que si no es posa en marxa la creació de nous polígons, hi pot haver empreses que hagin de marxar de Terrassa per poder créixer. En aquest context, es fa imprescindible reactivar el desplegament dels polígons dels Bellots II i de Can Guitard.

Per tots aquets motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Reimpulsar l'associacionisme de les empreses dels Polígons d'Activitat Econòmica (PAEs) de Terrassa, tot donant suport a la constitució i funcionament de les associacions com a instruments per a la implicació i participació de les empreses en els assumptes d'interès dels PAEs i de la promoció econòmica general de la ciutat.

Segon.- Seguir promovent l'elaboració de convenis de col·laboració amb les associacions d'empreses dels PAEs per implementar un model de gestió dels polígons basat en la participació i la corresponsabilitat de les empreses i de l'administració per a la millora dels serveis i la potenciació de l'activitat econòmica a la ciutat, i en el seu defecte impulsar un pla de millores específic en els PAEs, en els àmbits de la seva comunicació, la mobilitat, la senyalització, els subministraments, la neteja, la seguretat, els serveis, etc..., per potenciar i fer atractiu l'implantació de noves empreses.

Tercer.- Crear un grup de treball específic dependent del comitè tècnic d'administració i coordinació d'àrees, a fi de coordinar totes aquestes millores en els PAEs. Així mateix, aquest grup realitzarà un estudi per valorar les noves necessitats futures de naus industrials a Terrassa per als propers cinc anys, tot cercant noves empreses tractores, en la mesura del possible, per al desenvolupament de la urbanització dels nous polígons dels Bellots II i Can Guitard.»

Pren la paraula el Sr. Soler, qui comença dient que per entendre aquesta Proposta de Resolució cal fer referència a la proposta que es va consensuar en aquest Ple al maig de l'any 2012. Aleshores també es va presentar una proposta relativa als polígons, en un escenari relativament semblant a l'actual, amb setze polígons ja construïts, quatre per fer, dos dels quals tenien planejament urbanístic però sense fer el seu desenvolupament degut a la crisi econòmica. Es tenia més o menys definit un model de conveni per fer possible la col·laboració entre els polígons i l'administració, a fi i efecte de dotar-los de serveis. Això va fer que s'aprovés aleshores, al maig de 2012, fomentar l'associacionisme de les empreses dels Polígons d'Activitat Econòmica (PAEs), promoure l'elaboració de convenis de col·laboració, i completar els treballs de redacció del conveni de col·laboració amb la EUC Els Bellots i desenvolupar-lo com a prova pilot per a la seva extensió als altres PAEs. La present Proposta de Resolució està basada en aquella aprovada al maig de 2012. Però atès que no s'hi ha avançat massa en aquest àmbit, es torna a demanar un reimpuls de l'associacionisme de les empreses dels Polígons d'Activitat Econòmica (PAEs), per dotar-los de serveis, conjuntament amb l'administració, com s'ha fet a Els Bellots I. Es planteja que cal seguir avançant en aquesta col·laboració públicoprivada per dotar d'instruments que facilitin i millorin les empreses instal·lades i que facilitin la instal·lació de noves. I si no és així, que si més no es faci, des de l'Ajuntament, un pla de millora de la gestió dels polígons, independentment de què no es pugui fer de forma conjunta. Així mateix, atenent a què s'ha publicat un estudi en el qual s'apunta a una possible saturació en el mercat de naus industrials, es planteja també a la Proposta de Resolució la

creació d'un grup de treball específic per veure si realment això és així, si estem davant d'una possible saturació de naus en relació a l'oferta, i si s'haurien de reimpulsar els nous polígons dels Bellots II i Can Guitard, que estan en planejament però no s'han desenvolupat. El Sr. Soler fa aquests plantejaments per tal que d'aquí un curt període de temps, no hi ha hagut una manca d'oferta de naus per a la incorporació de noves empreses. El Sr. Soler reconeix que s'ha treballat durant aquest temps, amb la signatura, entre el PAE Els Bellots I i l'Ajuntament, d'un conveni de col·laboració. Però no és menys cert que s'hi ha avançat molt poc en la col·laboració que es va acordar al Ple al maig de 2012. A més, s'hi ha afegit el nou problema d'una possible manca d'oferta a curt termini.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença anunciant que el Grup del PPC donarà suport a la Proposta de Resolució, ja que entén que és una proposta en positiu, que treballa per reactivar o intentar millorar la creació d'activitat econòmica i riquesa a la ciutat. El Grup del PPC voldria que l'equip de govern tingués una resposta en positiu, proactiva, per poder arribar un acord i crear el grup de treball específic que es demana.

El Sr. Aguado comença mostrant la seva voluntat de situar un debat que políticament no sigui estèril. A la Junta de Portaveus el Sr. Aguado ja va demanar la retirada d'aquesta Proposta de Resolució. Durant aquests dies ha reiterat aquesta petició. El Sr. Aguado vol situar-se en la gestió del moment, evitant ser repetitiu i evitant sorolls i distorsions innecessàries quan es parla de temes de promoció econòmica, en els quals no treballa l'administració tota sola. La gestió municipal, en temes de promoció econòmica, es basa en no anar sols. Hi ha un Pacte per l'Ocupació, del qual emanen temes com ara la reindustrialització. Hi ha una plataforma integradora de tots els sistemes d'innovació a la ciutat, que contempla també treballs que després el propi Sr. Aguado explicarà. En relació a la Proposta de Resolució del maig de 2012, s'hi ha treballat i molt, i s'ha fet conjuntament. Per això el Sr. Aguado demanava la retirada de la proposta. El govern municipal mira el tema des de la globalitat, no des de la parcialitat d'una acció en concret, com ho fa el Grup de CiU, per crear o impulsar l'associacionisme en els polígons. Es treballa des de la globalitat perquè ho fa d'una manera conjunta, amb patronals, sindicats, la Cambra, etc. Aquest debat es manté conjuntament entre tots. El Sr. Aguado no sap si el Grup de CiU coneix l'opinió de la CECOT o de la Cambra respecte al que es demana a la Proposta de Resolució. L'equip de govern sí la coneix. I és per això que, ara per ara, creu que seria una ingerència donar suport a quelcom que s'està debatent, que s'està parlant, per consensuar un criteri i anar endavant. El Sr. Aguado insisteix en què s'ha treballat molt en aquest tema, i demana novament la retirada de la proposta.

El Sr. Soler anuncia que el Grup de CiU no retirarà la proposta. A més, la resposta del Sr. Aguado no hauria de ser la que ha donat. El Sr. Aguado vol defugir el debat. En la mesura en què està treballant amb determinades entitats per fer alguna cosa, el Grup de CiU no sap massa el què, la resposta hauria d'haver estat dir quantes associacions s'han creat des del maig de 2012, quants convenis s'han signat, quines millores s'han fet en els setze polígons de la ciutat, què passa amb el planejament futur, no si el govern ho està parlant amb la Cambra o la CECOT. El Grup de CiU forma part de l'oposició municipal de l'Ajuntament de Terrassa, i davant una problemàtica concreta que planteja davant el Ple vol respostes concretes. El Sr. Aguado, en canvi, l'acusa de deslleialtat, i diu que aquests temes ja els està treballant. Diu també que aquest no és el debat. El Sr. Soler afegeix que el debat es basa en les preguntes i en les propostes que el Grup de CiU està fent. Si estan fent quelcom conjuntament amb la Cambra i la CECOT, el Sr. Soler demana que es digui què s'està fent. El Sr. Soler no ho veu. Els empresaris tampoc. En cas contrari, el Grup de CiU no presentaria aquesta Proposta de Resolució. Respecte a la persona que fa l'estudi al qual fa referència l'acord tercer de la proposta, està en un dels òrgans de representació d'una de les entitats que el Sr. Aguado acaba d'esmentar. El Sr. Soler considera que hi ha un problema en relació a aquesta

qüestió: o no s'avança prou, o no s'avança gens, o hom es pensa que s'avança quan no s'avança gens. El Grup de CiU demana respostes concretes al Sr. Aguado, no evitar el debat en el Ple sobre qüestions que no li agraden. Si no s'ha avançat prou al respecte, el Sr. Aguado ho hauria de reconèixer, i dir que el govern no se'n surt en relació a l'associacionisme amb els polígons, amb els convenis. Aleshores pertocaria buscar una solució alternativa, que és la que el Grup de CiU proposa: plans específics de millora per part de l'Ajuntament de Terrassa, a banda de la col·laboració públic-privada. Des del març de 2012 no s'està avançant. El Sr. Soler demana que el govern porti resultats al respecte, a banda del conveni amb Els Bellots, havent-se de pagar ells la fibra òptica. El Sr. Soler afegeix que el govern és incapaç de posar a sobre de la taula, tot i que va fent plans d'ocupació de 2,5 milions d'euros, els 47.000 euros que necessiten per a la fibra òptica. El Sr. Soler reitera que el Grup de CiU vol concrecions, i demana que el Sr. Aguado que no apel·li a la falta de lleialtat d'aquest Grup.

El Sr. Rodríguez manifesta que el Grup del PPC encara confia en poder arribar a un acord sobre la proposta. A partir de la intervenció del Sr. Aguado, i com ha passat abans en el debat sobre la Rambla, sembla que l'equip de govern ho faci tot bé. És inamovible i incapaç d'acceptar res que vingui de l'oposició. Ni el Grup del PPC ni el de CiU tenen cap interès partidista en relació a la present proposta. El Sr. Rodríguez pregunta al Sr. Aguado quin problema hi ha en crear un grup de treball específic en matèria de polígons industrials. El Grup del PPC agraeix a l'equip tècnic pel treball que es fa, i sobre el qual s'informa en el marc de la Comissió Informativa de Promoció Econòmica, per exemple en relació a la connectivitat dels polígons mitjançant fibra òptica. Això està molt bé, però no hauria d'haver cap problema per a la creació d'una comissió per fer el seguiment d'aquestes polítiques, o per intentar millorar-les. El Sr. Rodríguez pregunta quin problema té l'equip de govern per acceptar una proposta de l'oposició, una proposta positiva, proactiva, com aquesta. Terrassa té una taxa d'atur per sobre de la mitjana provincial i comarcal. Per tant, s'hauria d'acceptar una proposta que va en la línia d'intentar millorar l'activitat econòmica de la ciutat. El Grup del PPC continua, doncs, mantenint la confiança en què finalment s'acabi acceptant la proposta del Grup de CiU.

El Sr. Aguado comença dient que el govern municipal intenta fer les coses bé, i fer-les conjuntament. Altres Grups actuen d'una altra manera, tirant pel dret, com en el cas de la Rambla. En la reunió de la Comissió Permanent del Consell Municipal de Comerç, al mes de juny, la pròpia Comissió els hi va demanar que no insistissin en relació al tema de la Rambla, per no estigmatitzar-la, i que parlessin en positiu. En el cas dels polígons també actuen igual, agafant una part i tirant endavant. Però és al govern municipal a qui li correspon prendre decisions, i fer-ho de forma conjunta. És així com ho fa. No mira només una part, sinó el tot. Vol gestionar amb l'associacionisme des del tot. El Sr. Aguado es refereix a dos projectes, l'Innoceix i el projecte de dinamització dels PAEs del front sud est de Terrassa. A través d'aquests projectes s'ha estat treballant en els polígons de Can Farcan, Santa Margarida I i II, Els Bellots, Can Parellada Industrial, carrer Alemanya, Colom II i Can Guitart. En total, s'ha contactat amb 550 empreses i s'han visitat 345. A través d'aquests projectes s'han enquestat 85 empreses, a través d'Innoceix, i 119 empreses a través de la dinamització dels PAEs del front sud est de Terrassa, respectivament. Entre d'altres qüestions se'ls ha preguntat per la voluntat de participar en processos de creació, d'associació, sobre assumptes d'interès dels PAEs, havent-hi un total de 52 i 51 empreses, respectivament, interessades en cadascun dels projectes. Per tal de fomentar l'associacionisme, el 18 de desembre es va realitzar, a les 52 empreses, el seminari "La millora de les gestió pública privada dels PAEs de la ciutat de Terrassa". D'altra banda, a través d'Innoceix, s'han fet accions de promoció econòmica directament a les empreses d'aquestes polígons, en molts casos d'assessorament i formació *in company*, i s'han impartit 22 cursos, realitzant un total de 272 hores de formació, amb 71 accions d'assessorament i consultoria. D'altra banda, s'han fet 46 accions

d'assessorament a la potenciació i constitució de xarxes. S'ha creat el servei d'atenció als polígons industrials de Terrassa, que té, entre d'altres, la missió de ser el canal de comunicació de les empreses ubicades als PAEs de la ciutat amb la resta de serveis de l'Ajuntament, de forma que es millora l'eficàcia i l'eficiència de les relacions entre ambdós. El Sr. Aguado es refereix també a la col·laboració en d'altres temes de la comarca, i un seguit de fets que s'han dut a terme. En concret, el Sr. Aguado es refereix a un, força recent. El dia 12 de desembre de 2013 es va mantenir una reunió amb membres de l'alta direcció de la Cambra i de la CECOT, i l'alta direcció de l'Àrea de Promoció Econòmica i Innovació, per tal de dissenyar un model d'intervenció coordinat entre les institucions i l'Ajuntament de Terrassa, a l'hora de dinamitzar la creació d'associacions empresarials vinculades a les accions dels PAEs. El Sr. Aguado conclou reiterant que s'ha treballat molt, i de manera conjunta. El govern municipal no vol ingerir, mitjançant una Proposta de Resolució del Ple, per responsabilitat de govern, en allò que gestiona i en allò que consensua. El Sr. Aguado demana al Grup de CiU que no argumenti ara que tot això no ho coneix. A les comissions informatives es van apuntant temes en relació a aquests aspectes. El Pacte per l'Ocupació també el coneixen. Aquest és un debat estèril políticament, perquè demanar que es voti allò que el govern ja duu a terme, i que a més no ho fa l'Ajuntament de Terrassa tot sol sinó de forma compartida amb els protagonistes reals, que són les empreses, demostra el poc marge crític del qual el Grup de CiU en fa ostentació. El fet de no retirar aquesta proposta els evita poder ser útils.

El Sr. Soler manifesta que no hi ha entesa. El Sr. Aguado, en aquesta darrera intervenció, ha baixat una mica al terreny d'allò concret, dient que s'han fet determinades accions de formació. El Sr. Soler ho veu bé i li pot reconèixer, sempre i quan les hagués explicat. Això no és res més que el que s'està demanant a la Proposta de Resolució: reimpulsar l'associacionisme i crear convenis, i no perquè ho proposi el Grup de CiU, sinó perquè ho va acordar el Ple. El govern municipal, quan contacta amb les entitats, no se'n recorda del que ha aprovat el Ple municipal. L'agenda, manifesta el Sr. Soler, la marca el Ple, si més no respecte a l'interès de tots els ciutadans i de tots els industrials de Terrassa. El govern se n'oblida, i repeteix que n'està parlant i que va al seu ritme. El Sr. Soler pregunta quines accions concretes, apart de les esmentades pel Sr. Aguado, de formació ha fet l'equip de govern per executar allò que va acordar el Ple municipal al maig de 2012. Apart de les poques accions concretes de formació, ben poca cosa pot posar a sobre de la taula. El Sr. Soler es refereix a la situació de la comunicació en els polígons, tema respecte al qual no s'ha avançat. Es pot fer molta formació en l'associacionisme, però en temes com aquest s'hi ha avançat ben poc. Les queixes hi són, no només respecte la fibra òptica sinó respecte tots els temes de comunicació. El Sr. Soler podria parlar també d'altres temes com la seguretat o la mobilitat. Hi ha un munt de temes que s'han de tractar, al marge de les representacions institucionals de la gent que no està associada. El Sr. Aguado pot parlar d'una gent que està associada, i que té unes jerarquies i uns òrgans de representació, que tenen unes necessitats concretes, i volen unes determinades iniciatives, determinats interessos que a vegades seran coincidents amb allò que s'acordí en el Ple i a vegades no. El Grup de CiU demana que fora del marc institucional l'equip de govern també faci feina. I si no ha estat capaç de què hi hagi més associacions en els polígons, que en total són setze, no són pas tants, més els quatre que el govern ha de desenvolupar i no fa, ho hauria de fer al marge dels convenis. El Pacte per l'Ocupació en parla ben poca cosa d'aquesta qüestió. El Sr. Soler conclou dient que aquesta proposta és molt necessària, que té molt sentit que avui es torni a presentar al Ple, no només perquè no s'ha avançat o s'ha avançat molt poc, més enllà del conveni amb Bellots I, que tot i el conveni no hi ha l'esforç de l'Ajuntament per consolidar determinats aspectes, i s'ha de tornar a treure. El Grup de CiU planteja que si el govern municipal no se n'ha sortit durant tot aquest temps, i si no se'n surt en el marc de les institucions, el que ha de fer, en tant que són els garants del territori i els principals interessants en què s'instal·lin noves empreses, és que els polígons industrials de Terrassa tinguin tots els instruments per facilitar-ne la seva incorporació. Tot això al marge de buscar, com va ser el compromís de l'Alcalde, empreses

tractores per poder desenvolupar noves zones, tal i com els estudis diuen que la ciutat necessita. Si es fa conjuntament, perfecte. Però si no es fa conjuntament, s'ha de fer d'una altra manera.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(2 vots)	EN CONTRA

Havent-se produït un empat entre vots a favor i vots en contra de la Proposta de Resolució, i en atenció al que preveu l'article 82.3 del Reglament Orgànic Municipal, decideix el vot de qualitat de la Presidència. En conseqüència, la present Proposta de Resolució queda desestimada.

Epígraf 13) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 14) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 1 a 892/2014, així com els tramitats electrònicament (1 al 209), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números de l'1/2014, de 27 de desembre de 2013, al 892/2014, de 28 de gener d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 1 al 209). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 15) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 7 i 21 de febrer d'enguany (sessions números 3 i 4/2014, respectivament).

Epígraf 16) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula la Sra. Almagro, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Un altre mes hem de continuar lamentant i sumant víctimes de violència de gènere. Des de principis d'any i fins a la data ja són dotze les víctimes mortals a tot l'Estat espanyol, quatre d'elles a Catalunya. L'última a Fuenlabrada, Madrid, aquest matí. A la nostra ciutat, durant el 2013, no hem hagut de lamentar cap víctima moral. Això no vol dir que la violència de gènere no hi sigui present. Tot el contrari. El 54% de les dones que van visitar l'any passat Casa Galèria, és a dir, més de 500, ho van fer per aquesta problemàtica. Dones valentes que van donar la primera passa per avançar cap a la solució. Però en queden moltes més que també la pateixen, i potser no han tingut el suport suficient per donar aquesta passa decisiva. Les nostres estadístiques parlen de què probablement el seu nombre triplica les xifres que coneixem i que tenim identificades.

» I en aquest sentit és quan les institucions i la ciutadania tenim la corresponsabilitat de continuar lluitant per desemascarar aquesta problemàtica que traspasa l'àmbit de les dones, en esdevenir-se un problema social i de salut pública.

» El proper 8 de març serà el Dia Internacional de les dones, i també el meu primer aniversari com a Regidora del Servei de Polítiques de Gènere d'aquest Ajuntament. En aquest curt temps he après dues coses importants. Primer, que no acabarem amb les conductes masclistes i sexistes, ni amb la violència de gènere, mentre no creem una verdadera i suficient massa crítica social que posi en evidència que aquestes conductes són totalment errònies, conductes que limiten el camí cap a la igualtat real i la justícia social. I això s'ha de fer mirant el problema de cara, reconeixent que existeix, sense avergonyir-nos, trencant estereotips i falsos rols. Perquè si no ho fem, estarem doblement victimitzant aquestes dones. En segon terme, he après que elles no són éssers especialment vulnerables. Simplement són ciutadanes, com nosaltres, que han caigut en una problemàtica social de la que tothom som responsables. Elles no volen pena ni compassió. Ens demanen una oportunitat per demostrar-nos que la situació que han patit les ha fet també molt fortes. I com supervivents ens reclamen un lloc a la societat, el lloc que mai haurien d'haver perdut.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 17) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Aguado qui fent-se ressò de la darrera reunió de la Junta de Portaveus, demana a l'Alcalde l'inici de l'expedient oportú per a la concessió de la Medalla de la Ciutat a l'Institut Industrial de Terrassa, que és una de les organitzacions més antigues de la ciutat, i també una de les més rellevants del teixit econòmic local. Va ser fundat l'any 1873, com a resultat de la fusió de gremis i associacions de fabricants tèxtils. Va esdevenir, des de l'inici, la representació d'aquest sector, aleshores hegemònic a la ciutat. Al llarg de la seva història, l'entitat ha impulsat institucions locals tan importants com les escoles industrials, avui escoles d'enginyeria, la UPC, la Caixa d'Estalvis de Terrassa, la Cambra de la Propietat o el Condicionament Terrassenc, que durant dècades va ser clau per a la logística i el control de qualitat de la llana, i que posteriorment es va convertir en el centre tecnològic LEITAT, un dels més avançats del sud d'Europa. El 1978, gairebé cent anys després de la seva creació, l'Institut Industrial es va unir amb la Unió Comercial per crear la CECOT, que avui dia és una de les organitzacions empresarials més importants del país. Lluny de desaparèixer, però, l'Institut Industrial s'ha mantingut actiu al llarg d'aquestes dècades, i continua vetllant pels interessos del sector i oferint serveis d'informació, assessorament, formació, promoció i gestió de la innovació a les empreses associades. A més de formar part de la CECOT, l'Institut és membre també d'entitats i

xarxes com Intexter, Fitexlan, Texfor, Leitat, i l'Agrupació d'Empreses Innovadores Tèxtils. És per tot aquest recorregut ciutadà, més que centenari, que la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Terrassa fa aquesta petició.

El Sr. Alcalde assumeix aquest acord de la Junta de Portaveus i anuncia que s'iniciaran els tràmits per a la concessió de la Medalla de la Ciutat a l'Institut Industrial de Terrassa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui demana, en relació a la seva primera petició, una mica d'imaginació, un viatge en el temps, fer memòria per entendre el prec que formularà, per situar-lo. Al Ple de 19 de desembre de 2013, fa tot just dos mesos i escaig, el Sr. Turmo va fer la següent intervenció: "El Sr. Turmo es refereix a l'acte institucional de commemoració del Dia de la Constitució. El Sr. Turmo reconeix que el govern ha anat informant i que està prevista la seva celebració. El Sr. Turmo vol ampliar el prec que va formular en el seu moment, demanant que aquest acte no s'endarrereixi gaire en el temps, degut a la proximitat del dia 6 de desembre. Per altra banda, i assolir una major solemnitat, de la mateix manera que l'11 de setembre, quan es fa la corresponent conferència, al final sona l'himne oficial de Catalunya, el Sr. Turmo demana que quan es faci l'acte commemoratiu de la Constitució en aquesta sala de Plens soni l'himne espanyol." A la Junta de Portaveus del mes de gener, 39 dies després, el Sr. Aguado, Portaveu del Grup municipal del PSC, va anunciar que no es duria a terme l'acte que s'havia d'organitzar institucionalment des de l'Ajuntament de Terrassa per commemorar la Constitució espanyola. L'argumentació va ser que la situació política actual no és òptima o no és la més adequada. El Sr. Turmo, indubtablement, no comparteix aquestes argumentacions. La pregunta que fa el Sr. Turmo és quins fets substancials i de transcendència social, durant aquests 39 dies, han determinat aquest canvi de posició per part de l'equip de govern. Donat que no n'hi ha cap, el Sr. Turmo planteja la segona opció, que el govern sigui valent, que reconegui que li fa por, en aquest cas, commemorar la Constitució espanyola, i fer-ho com un acte institucional de l'Ajuntament de Terrassa, i que li fa por, com és evident, defensar Espanya com a nació, la nostra nació. El Sr. Turmo manifesta, com a compromís personal del Portaveu del Grup municipal del PPC, que no insistirà més en aquesta qüestió, sobre la celebració de l'acte del Dia de la Constitució, en l'apartat de Precs i preguntes. El Sr. Turmo ofereix a l'equip de govern la segona opció, que és la real des del punt de vista del Grup del PPC, ja que és evident que durant aquests 39 dies no ha passat res per a què un acte que estava previst no se celebri. El Sr. Turmo demana al govern que reconegui que té por. No passa res. És humà, trist en aquest cas, perquè hi ha molt en joc, però humà. En segon lloc, el Sr. Turmo fa un prec relatiu a la promoció turística de la ciutat, i en relació a diferents perfils de *twitter* i espais de xarxes socials, sobre el turisme a Terrassa. El prec que demana al govern és que avanci, en aquests espais, en l'ús del castellà. Pot semblar una mica irònic el terme *avancin*, perquè l'ús del castellà és nul, és zero. Recentment han sortit diferents xifres sobre visites de turistes a la ciutat, que no són precisament excepcionals, tenint en compte, a més a més, que l'any passat es van donar dades de rècord a nivell d'Espanya, de visites de turistes estrangers, i és normal que això es tradueixi també en més visitants a la ciutat, sense tenir que fer res d'específic o especial. Si es volen fer veritables polítiques de promoció turística de Terrassa, el que no es pot oblidar, siguin independentistes o no, és que hi ha al costat la resta d'Espanya, un enorme potencial de compatriotes que podrien visitar la nostra ciutat. Si només es fa servir el català difícilment es farà una promoció turística en positiu i que sigui atractiva cap a la resta d'Espanya. Finalment, el Sr. Turmo fa un reconeixement públic, com en d'altres ocasions ha fet en relació als diferents cossos policials de la ciutat, a la important tasca que desenvolupa el Cos Nacional de Policia, en les tasques que li corresponen en l'àmbit de les seves competències a Terrassa, entre elles defensar i garantir una immigració legal, una qüestió que sembla que a l'equip de govern no li preocupi.

Intervé seguidament el Sr. Pereira per tal de presentar una sèrie de preguntes en relació al transport públic de la ciutat. En primer lloc, el Sr. Pereira recorda que el passat 25 d'octubre es va aprovar la pròrroga del contracte per a la gestió i l'explotació del servei municipal de transport col·lectiu i urbà de Terrassa, la data màxima de pròrroga del qual serà el 31 de maig d'enguany. El Grup del PPC vol saber, en relació amb aquesta pròrroga amb TMESA, en quina situació es troba aquesta renovació. A més, el Sr. Pereira pregunta què passaria si no hi hagués un adjudicatari del concurs, per problemes tècnics o de qualsevol altra índole, tot i que cal esperar que això no passi. El Sr. Pereira pregunta quin pla d'actuació es posaria en pràctica si això passés a partir del proper 31 de maig. També pregunta quin impacte econòmic té per a l'Ajuntament de Terrassa aquestes situacions, la renovació i el possible pla de contingència o actuació si calgués. En darrera instància, el Sr. Pereira pregunta sobre quin és l'estat actual del concurs per a l'adjudicació d'aquest servei públic.

La Sra. Peinado es refereix a la darrera concentració contra la violència de gènere, el passat dia 25 d'aquest mes. Durant la lectura de l'habitual manifest, davant de l'Ajuntament, es va barrejar la condemna de la violència de gènere amb els incidents ocorreguts recentment a Ceuta o amb la proposta de l'anomenada llei de l'avortament. La Sra. Peinado considera que és una llàstima que en un àmbit en el qual sempre hi ha hagut un clar consens entre tots els participants, aquest s'acabi trencant perquè es permeti llençar consignes polítiques, amb les quals no tots els participants hi estan d'acord, començant pel Grup municipal del PPC. La Sra. Peinado demana al govern municipal que prengui les precaucions necessàries per a què no es torni a repetir.

La Sra. Salvador es refereix a l'avinguda Barcelona, tot assenyalant que quan es va inaugurar la seva remodelació, l'equip de govern va definir-la com una obra emblemàtica, que havia d'esdevenir un espai de passeig i d'activitat social. Al maig de 2009, el Grup de CiU va denunciar l'elevat cost que tenien els bancs de disseny que s'hi van instal·lar. Entre els bancs de formigó i el seients de disseny que s'hi van posar després, ja que si no la gent no hi seia, va tenir l'elevat cost de 154.192,72 euros. Ara per ara, si hom passeja per l'avinguda, i també es pot veure anant en cotxe, en comptes d'admirar un espai públic modern i emblemàtic, el primer que salta a la vista són uns seients de disseny sobre els bancs que es troben en un estat de deteriorament important. Estan molt desgastats. Es veu la pintura fosca de sobre aixecada, ja que aquests seients eren de fusta clara. Tot plegat provoca una sensació de deixadesa i abandonament molt important. Tenint en compte que aquests bancs van costar tants diners, el mínim que es pot demanar és que es mantinguin en bon estat. Si no, no s'entén perquè es va fer aquesta inversió tan gran i després es deixa que es faci malbé. A més, la Sra. Salvador considera que el fet que l'Ajuntament mantingui en bon estat el mobiliari urbà contribueix també a donar exemple i conscienciar la ciutadania de la importància de tenir cura dels espais comuns.

La Sra. Playà formula un prec en relació a l'avinguda del Vallès i al mal estat en què es troben els escossells que desaiqüen les aigües pluvials. La majoria d'ells es troben taponats per papers, restes orgànics i altres materials, que degut a què s'hi van dipositant dia a dia, i no es fa el manteniment degut, fa que estiguin obturats, impeding que quan plou desaiqüin adequadament, ocasionant un perill per als conductors. De fet, ja s'ha produït algun accident com a conseqüència de l'*aquaplanning* que provoca l'aigua embassada a la via. La Sra. Playà demana, per tant, que es faci la neteja dels escossells d'aquesta avinguda, per evitar mals majors. Per altra banda, la Sra. Playà recorda que fa un temps molts veïns del carrer Sant Joan es van sorprendre perquè després de rebre una sol·licitud d'alguns veïns del carrer de la Mina, preocupats pel gran nombre de vehicles que hi passaven, es va procedir a fer el canvi de circulació. Això va comportar que pel carrer Sant Joan hi hagués més volum de circulació de vehicles, sovint a molta velocitat i produint més soroll. Els veïns es van reunir amb el Regidor del Districte, el qual no els hi va donar cap solució. La

mesura no es va modificar. La Sra. Playà demana que s'estudiï la possibilitat d'incloure aquest carrer semipeatonal com a Zona 30. En darrer lloc, la Sra. Playà s'adreça personalment al Sr. Alcalde, per demanar-li que quan anunciï el resultat de les votacions que es produeixen en el Ple, ja siguin propostes de resolució o altres assumptes, digui el nombre de vots dels Regidors i Regidores presents que han votat a favor, en contra o abstenció. Molta gent que segueix el Ple a través de la ràdio, troben a faltar el detall del resultat final de les votacions.

El Sr. Alcalde anuncia que accepta aquest darrer prec i que a partir de la propera sessió plenària es farà com ha plantejat la Sra. Playà.

La Sra. Valverde planteja una queixa d'un ciutadà que fa un mes va denunciar telefònicament al 010 que hi havia dos contenidors, un de vidre i un de residus orgànics, a la llera de la riera de Les Arenes, justament a l'alçada del pont de la carretera de Castellar. Suposadament es va tractar d'un acte vandàlic, amb el llançament d'aquests dos contenidors. El ciutadà va trucar al 010 informant d'aquest fet. A dia d'avui aquests contenidors continuen estant a la llera de la riera. La Sra. Valverde pregunta sobre els motius de què no s'hagi actuat. També pregunta perquè quan un ciutadà fa una queixa d'aquest tipus es triga tant en la seva resolució.

El Sr. Soler vol fer una mica de broma, per fer-se perdonar l'escalfament de la seves anteriors intervencions, tot preguntant al Sr. Alcalde sobre les truites de patates que hi ha a la Sala de Govern. El Sr. Soler pregunta si les ha fetes ell i, en tot cas, demana al Sr. Alcalde, de cara a la propera sessió plenària, i atenent a la durada de les mateixes, que en faci una.

El Sr. Alcalde informa que no les ha fetes ell. Cada truita l'ha feta una persona de l'equip d'Alcaldia. No obstant, no hi ha cap problema en atendre la petició del Sr. Soler.

El Sr. Oriach assenyala que recentment les cinc entitats de lleure educatiu diari de Terrassa s'han unit en una plataforma i han presentat un seguit de reivindicacions públicament. El Sr. Oriach pregunta si l'Ajuntament recull aquestes peticions i en quin sentit les pensa atendre.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguado, qui es refereix a la qüestió plantejada pel Sr. Turmo, quan aquest ha preguntat sobre què ha passat durant els darrers 39 dies. El Sr. Aguado vol treure seriositat al tema. Hi ha hagut una Junta de Portaveus i un Ple. En el darrer Ple, el Sr. Turmo ja va plantejar aquest tema, i el Sr. Aguado li va emplaçar a parlar-ne en la Junta de Portaveus. A la passada reunió d'aquesta Junta, el Sr. Turmo va rectificar l'acta en allò que feia referència a aquest tema, però no va posar el tema damunt la taula. El Sr. Aguado considera que la qüestió ja va quedar prou contestada en el propi Ple. No obstant, a la propera Junta de Portaveus es portarà un acord sobre la no celebració enguany del Dia de la Constitució. El Sr. Aguado demana al Grup del PPC, com a constitucionalista, un major respecte per aquesta norma que el que aquest Grup està mostrant amb les seves propostes. Aquest Grup està jugant a ser constitucionalista, quan el Partit Popular o els seus idèlegs no la van votar. El Grup del PSC defensa la reforma de la Constitució. Aquest és el seu punt de partida. Pel que fa a la por, esmentada pel Sr. Turmo, el Sr. Aguado manifesta que la por és fer un *tweet* titllant de covard al Sr. Alcalde. Potser el Sr. Turmo té por d'alguna cosa. El Grup del PSC no té por, té respecte. El Sr. Turmo va demanar, a més, que sonés l'himne espanyol en aquest acte de commemoració a la Constitució. També podria demanar una cercavila de la Legió per la ciutat. El Sr. Aguado manifesta que tot és respectable, però la situació i el context actual és el d'un debat ciutadà en el país sobre una reforma de la Constitució i sobre l'encaix de Catalunya en Espanya. Quan se sap que en la Corporació hi ha Grups polítics que han manifestat la seva no presència, la no celebració d'aquest acte és una mostra de respecte vers el Ple municipal, votat pels ciutadans de Terrassa i que representen les majories i les minories triades pels ciutadans. El Sr.

Aguado afegeix que no vol provocar tensions en relació al tema de la Constitució, fent-ho des del màxim consens per aquesta norma, no des de la por. El Grup del PSC no vol folklorismes en aquest sentit, com tampoc el vol des de l'altre cantó. El Sr. Aguado espera que a la darrera reunió de la Junta de Portaveus quedi clar aquest tema. El Sr. Turmo ha trobat un filó en aquesta qüestió, que el portarà a fer *tweets* i acusacions de covardia. El Grup del PSC no té por de les lleis ni de la Constitució, sinó que treballa per modificar-les i reformar-les, en positiu i per avançar. No vol fer al·legories festives en moments en què la ciutadania no ho entendria, perquè es troba immersa en un debat. En tot allò que fa el Grup del PPC en relació a aquest tema es posa de manifest una manca de respecte a la Constitució. El Sr. Aguado conclou emplaçant a la propera reunió de la Junta de Portaveus, per prendre una decisió. El Grup del PPC tindrà l'ocasió de fer soroll en relació a aquest tema en la propera reunió del Ple, ja que això és, en definitiva, el que busca en relació a la Constitució, no altra cosa. Per altra banda, i en tant que Regidor de Normalització Lingüística, el Sr. Aguado recorda que un dels museus, per no dir el que més, més visitat de Catalunya és el Museu del Barça. La llengua és vehicular en el sentit de l'interès d'allò que el visitant té interès en contemplar.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Casals, qui manifesta que cal estar orgullosos de què l'increment de visitants, de turistes, a la ciutat vagi cada dia en augment. Han augmentat, sobretot, els visitants estrangers, que no són de llengua espanyola. La Sra. Casals anuncia que properament informarà sobre el que ha demanat el Sr. Turmo en relació a l'ús del castellà en els fulletons. Els fulletons, recorda la Sra. Casals, estan en català, castellà i anglès. Tot i així, la Sra. Casals mirarà com està la situació actual i en quines llengües estaran les properes edicions.

La Sra. Melgares es refereix a la intervenció del Sr. Turmo, qui ha fet esment del tema de la immigració i un reconeixement al Cos Nacional de Policia. La Sra. Melgares fa un reconeixement a la Policia Nacional, als Mossos d'Esquadra, a la Policia Municipal, a l'Ajuntament de Terrassa i els seus funcionaris, a tothom que treballa a l'administració i que ho fa sota unes normes reconegudes a Catalunya, a Espanya o a Europa, com són les dels drets humans. Sempre que les actuacions de totes aquestes administracions s'ajustin al respecte als drets humans, sense discriminació per raó de raça, la Sra. Melgares farà el seu reconeixement. També cal reconèixer el treball de les associacions que existeixen a la ciutat i que treballen conjuntament amb l'Ajuntament per la cohesió de les persones, tinguin o no papers. El Sr. Turmo parla d'immigració legal, però no dóna una solució a aquelles persones que el Ministeri de l'Interior reconeix que no poden ser expulsades, tot i no tenir papers. Persones en aquesta situació estan vivint a la ciutat com a ciutadans de segona classe, perquè no poden optar als serveis més bàsics per no disposar de papers. Per tant, cal donar solucions i treballar per la cohesió. Però no es pot obviar que tant a Espanya com a Catalunya es reconeix que hi ha persones que estan en una situació que no és legal, però que hi viuen. Cal treballar per la seva cohesió. La Sra. Melgares conclou reiterant el seu reconeixement a aquestes associacions i a la tasca que fan.

La Sra. Labòria es refereix a les preguntes del Sr. Pereira. És cert que es va prorrogar, fins el 31 de maig de 2014, la concessió del servei de transport urbà. En aquests moments s'han presentat tres ofertes, que estan sent valorades. Si no hi hagués un nou concessionari, si en data 31 de maig no s'hagués adjudicat la concessió a ningú, la llei preveu la pròrroga. La Sra. Labòria espera, però, que amb les tres ofertes presentades alguna, si més no, compleixi les condicions i se li pugui adjudicar. Respecte a l'impacte econòmic, la Sra. Labòria assenyala que és difícil en aquests moments donar les xifres. Aquestes xifres es van aportar quan es van presentar els plecs de condicions. La Sra. Labòria anuncia que no hi ha cap problema en tornar-les a donar en el marc de la propera reunió de la Comissió Informativa de Planificació Urbanística i Territori. En relació a la intervenció de la Sra. Salvador, la Sra. Labòria considera que la Regidora del Grup de CiU es

refereix a detalls molt concrets de l'avinguda de Barcelona, i aprofita el discurs per criticar, novament, el projecte de remodelació de la mateixa. La Sra. Labòria recorda la campanya que va fer CiU sobre la base del lema *disseny sense seny*. La Sra. Salvador torna avui a criticar els bancs de disseny, la remodelació d'aquest espai de passeig, tan important per a la ciutat. Si cal un manteniment, la Sra. Labòria anuncia que es revisarà i es farà. Però demana que no es tornin a treure qüestions relatives a un eix que està prou consolidat. Tornar a parlar ara del que valen els bancs és una mica absurd. En relació a la intervenció de la Sra. Playà, demanant una limitació de la velocitat dels vehicles, la Sra. Labòria anuncia que enguany es faran quatre Zones 30. Una d'aquestes zones, que s'estan acabant d'estudiar, és la del centre. Per tant, la Sra. Labòria recull la proposta de la Sra. Playà i la incorporarà als estudis que s'hi estan fent.

La Sra. Almagro manifesta que la Comissió 8 de Març està formada per grups, associacions i col·lectius de dones de la ciutat, en total una vintena. Totes les decisions de la comissió es prenen democràticament, i la Sra. Peinado ho sap perquè en forma part, per molt que les tècniques del servei de Polítiques de Gènere puguin dinamitzar o donar suport tècnic. Democràticament es va decidir que cada dia 25 de cada mes, una representant d'un d'aquests grups llegiria un manifest contra la violència de gènere. El seu contingut seria a proposta exclusiva del grup corresponent. Des del servei municipal no es practica la censura, ni la practicarà mai. A la passada concentració es va llegir un manifest redactat per una de les associacions de la comissió. Si la Sra. Peinado no està d'acord amb el seu contingut, el que hauria d'haver fet és plantejar-ho en l'espai que correspon, que és el de la pròpia comissió, un espai social, no institucional, practicant democràcia i diàleg, però no censura.

El Sr. Domínguez assenyala a la Sra. Playà que no té informació del que ha comentat sobre l'avinguda del Vallès. Per això farà les gestions oportunes i li contestarà el més aviat possible. El mateix li diu a la Sra. Valverde. El Sr. Domínguez no té notícia sobre el que ha plantejat. Demanarà informació al servei del 010, per conèixer com ha arribat aquesta comunicació, i li contestarà el més aviat possible.

El Sr. Pérez es refereix a les peticions de les entitats de lleure, dels espais diaris, tot dient que la propera setmana hi ha prevista una trobada amb elles. El Sr. Pérez reconeix la feina que fan els espais en general a la ciutat. El Sr. Oriach preguntava si el motiu de la trobada és l'acceptació i assumpció dels cinc punts que han expressat en la seva declaració. El motiu de la reunió, informa el Sr. Pérez, es parlar i obrir un procés d'anàlisi, d'avaluació i de revisió de la globalitat de l'atenció a la infància i la joventut a Terrassa.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan manquen cinc minuts per a un quart de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.